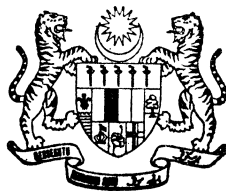

Jilid III
Bil. 5

MALAYSIA

Hari Selasa
24hb April, 1973

PENYATA RASMI
OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 487]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 527]

USUL-USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan Yang Dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat [Ruangan 526]

Ucapan Terima Kasih kepada D.Y.M.M. Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong [Ruangan 527]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KEDUA

Hari Selasa, 24hb April, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).
- Yang Berhormat Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timur).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).
- .. Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- .. Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).
- .. Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- .. Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- .. Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- .. Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N. P.M.P., (Krian Darat).
- .. Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- .. NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- .. DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., S.M.K. (Tumpat).
- .. TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- .. PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- .. TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- .. TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- .. TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- .. PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- .. TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).
- .. TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).
- .. TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N. S.P.M.K., S.J.M.K., (Ulu Kelantan).
- .. PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- .. TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).
- .. DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- .. TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M. A.M.N., J.P. (Sungei Patani).
- .. DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- .. TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- .. TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- .. AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).

- Yang Berhormat TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).

- Yang Berhormat TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- „ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- „ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIADA HADIR:

- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan,
TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).
- Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).
- „ Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungei Siput).
- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- „ DATUK HAJI ABDUL RAHMAN BIN YA'AKUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- „ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ DATUK Sri S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).

YANG HADIR BERSAMA:

- Yang Berhormat Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas, DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- „ Menteri Kebajikan Am, Puan Aishah binti Haji Abdul Ghani, J.M.N. (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

ROYAL AUSTRALIAN AIR FORCE DI BUTTERWORTH

1. Tuan Chan Fu King (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Timbalan Perdana Menteri menerangkan kenyataan beliau bahawa Tentera Udara di Raja Australia yang berpangkalan di Butterworth mungkin diminta keluar dalam tahun 1976 apabila Tentera Udara di Raja Malaysia telahpun menggunakan pengkalan tersebut.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di Pertua, di dalam ucapan saya, saya tidak pernah menyuruh Royal Australian Air Force di Butterworth keluar pada tahun 1976. Apa yang saya katakan ialah pada tahun 1976 Pengkalan Udara di Butterworth akan menjadi sesak sedikit akibat perkembangan angkatan udara kita.

GERAKAN BAWAH TANAH INTELEK LUAR NEGERI

2. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah benar bahawa ada segulungan intelek berkelulusan luar negeri, yang menjalankan gerakan di bawah tanah yang boleh membahayakan negeri ini dan apakah tindakan bagi mengatasinya.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di Pertua, memang benar ada satu gulungan warganegara-warganegara asing berkelulusan luar negeri yang telah berusaha mempengaruhi penduduk-penduduk tempatan dalam kegiatan-kegiatan siasah dengan tujuan menentang dasar-dasar serta rancangan-rancangan Kerajaan dalam usaha pembinaan masyarakat. Bilangan anasir-anasir gulungan tersebut adalah kecil dan kegiatan-kegiatan mereka itu belum dapat dianggap sebagai mengancam keselamatan negara. Walau bagaimanapun tindakan telahpun diambil untuk menamatkan Pas-pas Kerja mereka

yang terlibat itu dan mereka telahpun meninggalkan negeri ini.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Bolehkan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan orang-orang yang berkelulusan dari negeri manakah yang berkelakuan seperti itu?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, Yang Berhormat itu mendatangkan soalan dengan cara bersindir, saya pun menjawab dengan cara bersindir juga.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Bolehkah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri memberi tahu mengapakah mereka tidak ditangkap?

Tuan Yang di Pertua: Bagaimana soalnya?

Tuan Ng Hoe Hun: Mengapakah mereka tidak ditangkap, if they posed a threat to the country?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, kalau Ahli Yang Berhormat itu mendengar jawapan saya, saya telah jawab apa yang ditanya itu. Jadi tunggulah besok (Penyata Rasmi) bacalah apa jawapan saya itu.

KAD PENGENALAN BIRU

3. Tuan Chan Fu King (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan mengapa warganegara-warganegara Malaysia yang sudah selesai menjalani hukuman mereka di bawah Ordinan Mencegah Jenayah:

- (a) tidak diberi semula Kad Pengenalan Biru dan samada Kerajaan akan mengkaji semula dasarnya dalam perkara ini kerana amalan sekarang ini menyebabkan kesusahan kepada gulungan rakyat ini; dan
- (b) didapati permohonan-permohonan mereka untuk mendapatkan Pasport Antarabangsa ditolak dan dengan itu mereka tidak diberi hak dan keistimewaan seorang warganegara biasa dan tidakkah ini menafikan mereka hak Perlembagaan untuk bergerak dengan bebas.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua,

- (a) Orang-orang yang dikenakan Perintah Pengawasan Polis di bawah Ordinan Mencegah Jenayah No. 13/59 adalah orang-orang yang terlibat dalam kegiatan-kegiatan kongsi gelap, kumpulan haram dan kegiatan-kegiatan jenayah yang lain mengikut Jadual-jadual I dan II kepada Ordinan tersebut. Mereka itu dikeluarkan Kad Pengenalan berwarna coklat selepas didaftarkan nama masing-masing mengikut Seksyen 12 (2) ke dalam Buku Daftar dengan tujuan supaya mereka itu mudah dapat dikenali dan diawasi oleh pihak Polis.

Sungguhpun ada di antara mereka telah tamat menjalankan Perintah Pengawasan Polis di bawah Seksyen 15 tetapi ini tidaklah bermakna yang nama-nama mereka akan dikeluarkan secara automatik daripada Buku Daftar. Saya akan menggunakan kuasa saya di bawah Seksyen 14 untuk mengarahkan Pendaftar Penjenayah supaya mengeluarkan nama-nama mereka daripada Buku Daftar itu jika saya berpuashati bahawa mereka tidak akan lagi melakukan perbuatan jenayah. Kemudian itu bolehlah mereka memohon untuk mendapatkan kad pengenalan berwarna biru.

- (b) Pengeluaran paspot adalah atas budi-bicara Kerajaan dan dikeluarkan jika pemohon itu difikirkan seorang yang layak dan patut diberi paspot. Adalah tidak benar dikatakan bahawa permohonan paspot daripada mereka yang telah tamat menjalani perintah di bawah seksyen 15 Ordinan Mencegah Jenayah No. 13/59 ditolak terus. Permohonan daripada mereka itu adalah ditimbangkan "on the merit of each case". Tujuan mendapatkan paspot ialah untuk berjalan ke luar negeri. Perkara 9 (2) Perlembagaan menyatakan—

“(2) Tertaklok kepada Fasal (3) dan kepada mana-mana undang-undang mengenai keselamatan Persekutuan atau mana-mana bahagiannya, ketenteraman awam, kesihatan

awam atau hukuman bagi pesalah-pesalah, tiap-tiap warganegara adalah berhak bergerak dengan bebasnya di seluruh Persekutuan dan bermastautin di mana-mana bahagiannya”.

Oleh itu saya tidak nampak bagaimana Ahli Yang Berhormat hendak mengaitkan soal mendapat paspot dengan hak kebebasan bergerak di bawah Perlembagaan.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua, berkenaan dengan kad pengenalan warna coklat, bolehkah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri beritahu macam menukar Kad Pengenalan mereka kepada Kad Pengenalan Biru?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Mintalah supaya ditukar.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan lagi, Tuan Yang di Pertua. Adakah orang yang memegang Kad Pengenalan warna coklat, Sijil Warganegara Malaysia mereka dibatalkan?

Tuan Yang di Pertua: Saya sendiri pun kurang faham. Cuba tanya sekali lagi.

Tuan Ng Hoe Hun: Seorang yang memegang Kad Pengenalan warna coklat, adakah warganegara Malaysia mereka dibatalkan?

Tuan Yang di Pertua: Fasal apa hendak dibatalkan?

Tuan Ng Hoe Hun: Itulah saya hendak bertanya, Tuan Yang di Pertua.

Tuan Yang di Pertua: Tak boleh—saya sendiri boleh jawab, tidak payah.

Tuan Awang Bungsu bin Abdullah: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri menimbangkan jika rakyat belum mendapat warganegara Malaysia, mereka itu akan mengambil paspot, dapatkah Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri mengurangkan harga paspot itu yang pada masa sekarang ini berharga \$30?

Tuan Yang di Pertua: Tidak ada dalam soalan ini. Itu soalan lain.

PASPOT MALAYSIA

4. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada Kerajaan bercadang untuk membatalkan syarat yang menghendaki seorang penjamin bagi satu permohonan untuk mendapatkan paspot antarabangsa oleh kerana ini adalah satu amalan penjajah dan nyatakan samada beliau sedar bahawa amalan yang ada sekarang ini menyusahkan pemohon-pemohon mencari seorang penjamin.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, adalah diingatkan bahawa Paspot Malaysia adalah satu dokumen yang penting yang membolehkan pemegangnya mendapat pertolongan dan perlindungan daripada wakil-wakil Malaysia di seberang laut dan oleh itu adalah mustahak bagi paspot-pasport itu hanya dikeluarkan kepada "fit and proper person". Penyokong-penyokong dari orang-orang yang dengan sendirinya kenal kepada pemohon itu boleh memberi pertolongan kepada pegawai-pegawai paspot dalam menjalankan tugas-tugasnya bagi menentukan pemohon-pemohon itu adalah "fit and proper person" untuk dikeluarkan paspot yang dipohon. Penyokong-penyokong ini juga boleh menolong pemohon-pemohon yang tinggal di luar bandar berjauhan dengan Pejabat-pejabat Imigresen apabila membuat permohonan melalui pegawai-pegawai kanan Kerajaan seperti Pegawai Daerah yang mengemukakan permohonan paspot itu ke Pejabat Imigresen, mengecamkan pemohon-pemohon itu.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Soalan tambahan. Bolehkah Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apakah sebab di saat-saat yang akhir ini orang yang menghendaki Paspot Malaysia dikenakan memberi satu salinan surat beranak, sedangkan ia mempunyai Kad Pengenalan Biru dan adalah orang yang menjadi rakyat di Malaysia sendiri.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Soalan seperti itu telah didatangkan dalam mesyuarat ini beberapa kali. Saya minta Ahli Yang Berhormat itu membaca sedikit proceedings dalam Parlimen ini.

Tuan T. S. Gabriel: Tuan Yang di Pertua, seorang menjadi akuan kepada sipemohon

untuk mengadakan paspot ini mesti kenalkan sipemohon sekurang-kurangnya setahun, mengikut borang itu, tetapi selalu orang dari kawasan saya datang kepada saya untuk mendapatkan tanda tangan saya, saya tidak kenal, sungguhpun saya sudah menjadi wakil rakyat beberapa puluh tahun. Tetapi mereka itu kenal kepada saya. Saya kata tidak boleh, saya tidak mahu sains. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Perdana Menteri menjelaskan dalam Dewan ini?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, itu tanggungjawab Yang Berhormat sendiri, bukan tanggungjawab saya. (*Ketawa*).

PENDAPATAN CUKAI—POTONGAN

5. Tuan Haji Mohd. Arif Salleh minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) samada beliau akan menimbang memberi potongan kepada pembayar-pembayar cukai terhadap ibubapa yang mereka tanggung apabila menaksirkan pendapatan cukai; dan
- (b) samada beliau akan menimbang membenarkan penaksiran pendapatan berasingan dibuat bagi kedua-dua suami isteri yang bekerja.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di Pertua, saya tidak ada apa-apa lagi hendak tambah kepada jawapan saya kepada pertanyaan yang sama yang telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Port Dickson kelmarin.

Mengenai bahagian kedua soalan itu, saya juga tidak ada apa-apa hendak tambah kepada jawapan sebagaimana yang telah diberi oleh rakan sejawat saya, bekas Timbalan Menteri Kewangan apabila menjawab kepada pertanyaan yang serupa daripada Ahli Yang Berhormat dari Bungsar pada 11hb Ogos, 1972.

KEUNTUNGAN MENGALIR KELUAR

6. Tuan Yeoh Teck Chye minta Menteri Kewangan menerangkan berapa banyak keuntungan yang telah mengalir keluar negeri melalui kaum kapitalis asing setiap

tahun dan samada beliau akan mengemukakan Undang-undang untuk menentukan supaya sebahagian daripada keuntungan itu dilaburkan dalam perusahaan-perusahaan yang memerlukan banyak pekerja-pekerja supaya keadaan pengangguran dalam negeri ini dapat diperbaiki.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, adalah sukar bagi kita menentukan banyaknya keuntungan yang dibawa keluar dari Malaysia oleh Pelabur-pelabur luar negeri tiap-tiap tahun oleh kerana urusan-urusan semasa dan modal (current and capital transactions) di antara Malaysia dan Wilayah-wilayah yang dijadualkan iaitu wilayah-wilayah yang termasuk dalam negeri-negeri bekas Kerajaan Sterling, adalah tidak tertaalok kepada kawalan pertukaran wang. Bagi negeri-negeri luar daripada Wilayah yang dijadualkan, sungguhpun peraturan kawalan pertukaran wang dikenakan, urusan-urusan semasa adalah dibenarkan secara bebas dengan kawalan yang minima. Kawalan-kawalan pertukaran wang yang dikenakan di atas urusan modal ke negeri-negeri tersebut adalah ditadbirkan secara liberal dan kelulusan biasanya diberi bagi urusan *bona fide*.

Walaupun bagaimanapun, suka saya menerangkan bahawa pengaliran keluar keuntungan tidaklah boleh dipandang berasingan kerana Malaysia juga adalah menerima modal dari luar dan pengaliran masuk modal atau keuntungan kena diambil-kira bersama dengan pengaliran keluar keuntungan. Daripada perangkaan imbangan kira-kira bayar-membayar yang disiarkan dalam Laporan Tahunan Bank Negara, 1972, akaun modal menunjukkan bahawa di dalam tahun 1972 jumlah bersih pengaliran masuk modal jangka panjang adalah sebanyak lebih kurang \$180 juta. Ini adalah lebih baik dari tahun 1971 di waktu mana jumlah bersih pengaliran masuk modal jangka panjang ialah \$160 juta. Angka-angka yang disebutkan adalah termasuk modal yang dilabur semula di Malaysia.

Berhubung dengan cadangan supaya diadakan Undang-undang bagi menjamin penanaman semula sebahagian daripada keuntungan pelabur-pelabur luar negeri, kami berpendapat bahawa langkah seperti itu adalah sangat tidak diingini kerana ini tentu akan menimbulkan kesan buruk ke atas

suasana pelaburan di negeri ini. Sebenarnya dasar Malaysia yang liberal terhadap pertukaran wang adalah suatu faktor yang telah menyumbangkan kepada pengaliran masuk modal luar yang banyak yang diperlukan untuk pembangunan perindustrian kita dan ini juga menambahkan pekerjaan-pekerjaan dan membawa kepada permodanan teknik.

Walaupun bagaimanapun, kita sudah mempunyai dasar di mana pelabur-pelabur luar negeri yang bercadang menanam modal di Malaysia digalakkan supaya menubuhkan perusahaan-perusahaan bersama dengan rakyat Malaysia. Satu daripada syarat-syarat lazim yang dikenakan manakala kelulusan diberi kepada pelaburan yang akan dijalankan oleh pelabur-pelabur modal luar negeri ialah sebahagian yang tertentu daripada syer modal biasa kena dipegang oleh rakyat Malaysia. Sekarang ini adalah menjadi dasar kita mewajibkan syarikat asing memberi kepada rakyat Malaysia tidak kurang daripada 51%. Dengan secara begini, sebahagian daripada keuntungan akan dibahagikan kepada pemegang-pemegang saham warganegara Malaysia dan cuma yang baki itu dapat dikirimkan keluar negeri dengan secara bebas. Bagi perusahaan-perusahaan yang berhaluan eksept, walaupun bagaimanapun, kita tidak membuat syarat-syarat memerlukan pemberian syer modal biasa kepada rakyat Malaysia yang mengakibatkan rakyat Malaysia memegang kuasa.

Dr Tan Chee Khoo: Soal tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar kira-kira \$500 juta keuntungan daripada syarikat pelabur-pelabur asing keluar daripada tanah air kita, dan adakah Menteri yang berkenaan sedar jika kita memerlukan mereka menanam wang itu 25% daripada keuntungan itu di dalam tanah air kita dan bukan semuanya keluar, maka kita boleh dapat lebih wang untuk membina atau mengadakan lebih kilang-kilang dan pekerjaan-pekerjaan kepada rakyat di tanah air kita.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, sebagai jawapan saya tadi kita tidak boleh menentukan berapa banyak pemodal-pemodal asing bawa keluar keuntungan daripada negara kita, tetapi kita mengetahui ada keuntungan ini dibawa keluar. Walaupun bagaimanapun, mereka itu

sudah pun melaburkan balik wang keuntungan itu ke dalam negara kita bagi membuka cawangan-cawangan kilang-kilang yang lain dalam negeri ini.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar bahawa ada beberapa buah negeri, ada undang-undang yang menahan keuntungan keluar daripada negeri mereka, jika beliau sedar, mengapakah kita tidak boleh berbuat demikian juga untuk kepentingan rakyat kita?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Sebagai mana yang saya jawab tadi, kita ini adalah liberal untuk hendak menarik pelabur-pelabur asing datang ke negeri kita untuk melabur modal dan untuk pekerjaan kepada rakyat di negara kita.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan atau Kementerian-nya ada bukti jika kita tukar dasar kita daripada dasar yang begitu liberal yang disebutkan oleh Timbalan Menteri kita tidak dapat pelabur-pelabur membawa modal-modal ke tanah air kita?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, kita dapat pelabur-pelabur datang ke negeri kita untuk melabur modal mereka dengan keadaan sekarang.

Dr Tan Chee Khoon: Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar, jika kita membuat Undang-undang untuk menahan umpamanya 25% keuntungan ditanam balik di tanah air kita, kita pun boleh dapat pelabur-pelabur yang membawa modal-modal (technical know-how) juga ke tanah air kita.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, kita telahpun mengkaji akan hal ini dan mengambil pengalaman-pengalaman daripada negara-negara lain bahawa kita berpendapat cara yang kita buat hari ini adalah sangat sesuai untuk pada masa ini.

BEKALAN BATANG BESI— KEKURANGAN

7. Raja Nong Chik bin Raja Ishak minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

(a) memandangkan kepada kekurangan pembekalan besi yang diperlukan bagi pembinaan bangunan sepertimana yang disuarakan oleh pemborong-pemborong dan pemaju-pemaju perumahan akibat daripada perkembangan perumahan pada masa sekarang dan masa hadapan dan pelaksanaan projek-projek pembangunan di kawasan-kawasan luar bandar, apakah tindakan yang akan diambil oleh Kerajaan dalam perkara ini;

(b) memandangkan kepada pembangunan yang pesat di negara ini pada masa sekarang, samada Kerajaan akan menubuhkan kilang-kilang melebur besi seperti yang ada di Prai untuk mengatasi kekurangan pembekalan besi yang diperlukan bagi kerja-kerja pembinaan dalam masa Lima Tahun Yang Kedua Rancangan Malaysia; dan samada Kerajaan akan melonggarkan tarif impot ke atas besi dan lain-lain perkakas penting yang diperlukan bagi kerja-kerja pembinaan sementara kilang-kilang baru sedang didirikan;

(c) berapa tan besi yang dikeluarkan oleh Kilang Besi MALAYAWATA dalam tahun 1972; dan

(d) kegunaan-kegunaan besi dalam pembangunan negara kita dalam tahun 1972.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang di Pertua,

(a) Semenjak Kerajaan telah mengetahui keadaan kekurangan bekalan batang-batang besi dalam negeri ini, langkah-langkah telah diambil untuk mengecualikan cukai impot ke atas 10,000 tan batang-batang besi. Telah ditaksirkan, pada masa ini, bahawa kekurangan bahan-bahan ini boleh jadi lebih besar daripada jumlah yang telah dianggarkan. Tindakan telah diambil juga untuk membenarkan impot tambahan sebanyak 20,000 tan batang-batang besi, bebas dari cukai.

Di sini ingin saya sebutkan bahawa Kementerian saya sangatlah memandangkan berat atas pentingnya keperluan batang-batang besi dan bahan-bahan bangunan yang lain dalam

perusahaan binaan. Untuk menghadapi masalah ini, Jawatankuasa Bertindak mengenai Besi dan Besiwaja telah ditubuhkan untuk mengawasi dan mengulang kaji kedudukan penawaran dan permintaan batang-batang besi dan juga keupayaan pengeluaran pengilang-pengilang tempatan.

- (b) Mengikut kepada kelulusan-kelulusan yang diberi kepada pengilang-pengilang besi, keupayaan pengeluaran pada masa ini, sebagaimana yang diakui oleh pengilang-pengilang besi tersebut, boleh mencukupi pembekalan yang diperlukan oleh pasaran dalam Rancangan Malaysia Kedua.

Sebagaimana yang telah saya nyatakan, Jawatankuasa Besi dan Besiwaja Kementerian saya senantiasa mengawasi kedudukan penawaran dan permintaan dan juga keupayaan keluaran yang sebenar. Berkenaan dengan impot, Kerajaan telah menyediakan kemudahan-kemudahan dengan mengecualikan cukai impot di atas batang-batang besi untuk mengatasi kekurangan ini. Polisi ini juga meliputi lain-lain bahan binaan bangunan yang penting.

- (c) Malayawata Steel Berhad mengeluarkan beberapa jenis keluaran besi pada tahun 1972. Jumlah yang dikeluarkan oleh kilang rolling Malayawata ialah 116,059 tan. Manakala jumlah semua jenis keluaran besi oleh semua kilang-kilang besi ialah 181,892 tan.
- (d) Anggaran permintaan batang-batang besi (3/8" dan lebih) pada tahun 1972 ialah 170,000 tan.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar oleh sebab pengeluaran batang-batang besi seperti yang disebutkan oleh beliau iaitu 3/8" dan sebagainya, semuanya tidak mencukupi, maka harga batang-batang besi telah dinaikkan dan tidak boleh dapat barang itu juga dan adakah beliau juga sedar bahawa tindakan yang telah diambil supaya kita boleh mengimpot dengan mengecualikan tariff atau cukai, itu pun tidak mencukupi, oleh sebab kalau tiap-tiap tahun Malayawata Steel Berhad pengeluarannya tidak mencukupi untuk kegunaan

di negeri kita bolehkah Timbalan Menteri yang berkenaan menggalakkan pihak swasta membina sebuah kilang besi lagi supaya pengeluarannya boleh digunakan oleh pengguna-pengguna batang besi di tanahair kita?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, seperti yang saya sebutkan tadi, pihak Kerajaan memanglah sedar atas kekurangan besi-besi ini dan sebab itulah maka 30,000 tan kesemuanya telah dibenarkan masuk di dalam negeri kita ini dengan tidak dikenakan cukai; itu langkah yang pertama. Dan pihak Kerajaan sedar juga bahawa langkah ini tentulah tidak mencukupi kalau didapati lagi bahawa pengeluaran besi ini dan langkah-langkah yang diambil itu pun tidak mencukupi. Walau bagaimanapun, saya suka menyatakan bahawa anggaran penggunaan besi ini ialah berasas kepada tahun 1972. Mengikut angka-angka yang ada di tangan kita pada tahun 1972, anggaran penggunaan ialah 170,000 tan, tetapi pengeluaran pada tahun itu ialah 181,892 tan. Bermakna pengeluaran untuk tahun 1972 ialah berlebihan, tetapi untuk tahun 1973, oleh sebab kita mengalami cuma dua, tiga bulan sahaja dan nampaknya ada "building boom" yang tidak pernah dialami di dalam negara kita ini, kita akan menggalakkan kilang-kilang yang mengeluarkan besi ini mengeluarkan besi mengikut capacity mereka yang ada dan mengikut kilang-kilang yang ada di dalam negara kita termasuklah Malayawata juga, mereka kalau mengeluarkan besi ini mengikut capacity yang sudah diberikan kepada mereka, maka pengeluaran besi ini akan mencukupi. Walau bagaimanapun, soal ini akan dikaji dari semasa ke semasa melalui Jawatankuasa Bertindak mengenai Besi dan Besiwaja yang saya sebutkan tadi.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan. Tadi Menteri yang berkenaan sebutkan pengeluaran daripada besi-besi ialah 180,000 tan lebih, adakah beliau sedar, saya dapat tahu pengeluaran ini sebahagiannya telah diekspotkan, oleh sebab itu ada kekurangan batang-batang besi di tanahair kita. Adakah juga Timbalan Menteri yang berkenaan sedar bukan tahun ini sahaja kekurangan batang-batang besi, tetapi pada pendapat saya, tiga, empat tahun dahulu, tiap-tiap tahun ada kekurangan batang-batang besi dan oleh sebab itu jika kilang yang ada sekarang tidak boleh mengeluarkan batang-batang besi

untuk kegunaan industry kita, kita perlu membina sebuah kilang besi yang besar seperti Malayawata Steel Berhad?

Tuan Yang di Pertua: Soalannya apa?

Dr Tan Chee Khoon: Soalannya jika pengeluaran daripada kilang-kilang besi yang ada sekarang tidak mencukupi untuk kegunaan industry di tanahair kita, Kerajaan perlu menggalakkan pihak swasta membina sebuah kilang besi lagi yang besar seperti Malayawata Steel Berhad.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, sebagai langkah utama pihak Kerajaan akan memastikan bahawa kilang-kilang yang ada sekarang ini mengeluarkan besinya mengikut capacity—langkah yang pertama. Kalau misalnya betul-betul didapati selepas itu tidak cukup juga akan diambil tindakan untuk mengkaji soal penubuhan kilang-kilang yang lebih daripada yang ada sekarang.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Yang saya tahu iaitu melebur besi di kilang besi yang lain adalah lain macam daripada Malayawata Steel Mill mencair besi menjadi merah semacam air keluarnya, dijadikan besi panjang, tetapi kilang-kilang yang lain yang dikatakan oleh Timbalan Menteri ini adalah besi biasa seperti dibuat paip. Jadi, dengan sebab itu oleh kerana kekurangan besi ini adakah Kerajaan membenarkan sebuah lagi steel mill semacam Malayawata ini bagi menghasilkan besi untuk negara ini, maka pertanyaan saya iaitu 7 (b) ini belum dijawab lagi, iaitu boleh atau tidak Kerajaan mengadakan lagi sebuah kilang melebur besi sebagai Malayawata Steel Mill, boleh atau tidak?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saudara kita Yang Berhormat tadi pun sudah bertanya soalan yang sama dan saya sudah jawab.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar kilang-kilang besi seumpama Malayawata Steel Berhad, mereka tidak mahu membuat batang besi kecil seperti 3/8" atau 1/2", mereka hendak membuat batang besi yang besar, oleh sebab itu senang dan keuntungannya lebih, tetapi

membuat batang besi yang kecil itu susah membuatnya? Adakah beliau sedar keadaan ini dan jika sedar bolehkah beliau atau Kementerianya mengambil tindakan supaya kilang-kilang besi membuat batang besi seumpama 3/8", 1/2" dan 1/4" supaya kekurangannya di dalam batang besi yang saya sebutkan, bukan batang besi yang besar?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, mengikut jawapan yang saya berikan tadi batang-batang besi 3/8" lah yang telah dikeluarkan lebih banyak, jadi tidak benar dikatakan mereka ini tidak mengeluarkan batang besi yang sebegitu.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, saya faham 3/8" pengeluarannya lebih, tetapi kegunaannya pun lebih. Saya sedar oleh sebab apabila saya membina rumah perawatan saya ada kekurangan batang besi 3/8" dan pemborong saya tidak boleh mendapat batang besi itu. Walaupun pengeluarannya lebih, tetapi kelebihan itu tidak mencukupi. Oleh sebab itu, pemborong-pemborong berkata: Dr tidak ada wang, tidak boleh beli barang ini, tidak boleh impot, pengeluarannya tidak cukup, apa boleh buat sekarang, katanya. (*Ketawa*).

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya berharap selepas Kerajaan memberikan kebenaran untuk memasukkan 30,000 tan batang besi baharu-baharu ini, maka bangunan yang sedang didirikan oleh Ahli Yang Berhormat itu akan dapat didirikan dengan sempurna. (*Ketawa*).

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Tahun 1971, tahun 1972, sekarang ini tahun 1973. Tahun 1971 juga tidak cukup besi, kontrekter-kontrekter, pembina-pembina mengatakan tidak cukup dan besi naik dari setahun ke setahun. Tahun 1972 lagi naik, tidak cukup, tidak dapat. Tahun 1973 oleh kerana pembangunan Lima Tahun Yang Kedua ini tersangat-sangat mustahak, dikatakan 30,000 tan akan datang, saya fikir itu pun tidak cukup. Kalau tidak cukup, bagaimana? Adakah pembangunan-pembangunan Kerajaan dalam tempoh lima tahun terpaksa tersekat, oleh kerana cuma dihadkan 30,000 tan sahaja kemasukan besi-besi ini ataupun oleh kerana mustahaknya besi-besi ini maka Kerajaan terpaksa mendirikan sebuah kilang lagi, steel mill lagi di negara kita ini?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya fikir Ahli Yang Berhormat ini cuma bercakap dari segi berita-berita angin ataupun spekulasi sahaja. Bila dia kata tahun 1972 tak cukup mengikut angka-angka yang saya berikan tadi anggaran kita 170,000 tan tetapi mengikut keluaran kilang ialah 181,892 tan, kalau tak cukup tolonglah berikan kepada saya angka yang bertentangan baharulah saya akan kaji soal ini sebenarnya dan menentukan selepas itu akan dasar pada masa akan datang.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Oleh kerana makanan manusia adalah makin lama semakin mahal, dengan sebab itu juga perumahan manusia makin lama makin mahal dan banyak berlaku black market, adakah Kementerian Perdagangan dan Perindustrian memikirkan bahan-bahan perdagangan juga mesti diadakan tax supaya tidak dinaikkan oleh kaum-kaum pemodal atau pihak yang monopoli tidak menaikkan dari sehari ke sehari. Bolehkah dibuat demikian?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, ini soal lain dari segi black market. Pihak Kementerian saya belum puashati lagi bahawa perkara ini sedang berlaku di kalangan pengeluar-pengeluar dan penjual-penjual besi. Kalau ada juga soal ini minta tolonglah beritahu saya mengatakan ada black market, saya harap Ahli Yang Berhormat itu tak terlibat membelinya. Kalau orang hendak menjual dengan harga black market, tolonglah lapurkan kepada saya.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Kementerian Perdagangan dan Perindustrian berhubung dengan Masters Builders Association yang mana mereka boleh dikatakan tiap-tiap bulan mengatakan tentang kekurangan batang-batang besi dan bolehkah juga Menteri yang berkenaan beritahu kepada Dewan ini kebenaran untuk mengimpot batang-batang besi kecuali cukai boleh berlaku semasa ada kekurangan batang-batang besi dengan tak payah dibayar apa-apa.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, Kerajaan sedar bahawa kekurangan batang besi ini nampaknya cuma terjadi di dalam dua tiga bulan pada tahun 1973 yang menjadi tenat—tenat ini yang serious nampaknya

pada tahun 1973 dan oleh sebab itulah mengikut pengetahuan yang diberikan kepada kami melalui badan-badan termasuklah Masters Builders Association, maka Kerajaan telah mengambil langkah yang tegas memberi masuk 30,000 tan dengan tidak mendapat cukai. Kita tidak harus mengecualikan kemasukan batang-batang besi ini di dalam negara kita dengan tidak ada had, oleh sebab dasar kita menghadkan setakat ini dasar Kerajaan ialah untuk menjaga juga industri besi di dalam negara kita ini. Kalau kita tak puashati atas peranan mereka ini, baharulah kita akan timbangkan langkah-langkah yang tertentu untuk masa akan datang.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah Kementerian ini akan mengambil tindakan sekiranya didapati setengah-setengah ahli perniagaan kita dalam negeri ini menyimpan jenis-jenis besi bagi mengambil peluang harga yang lebih dalam perniagaannya?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, itu soal lain.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di Pertua, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan berpuashati dengan angka-angka pengeluaran yang diberi oleh pihak pengilang kepada Kerajaan?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, tiap-tiap angka yang diberi kepada kita itu kita semak.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Sekiranya dari angka yang diberikan itu tidak menepati dengan keadaan yang sebenar, bolehkah Timbalan Menteri memberi jaminan apakah tindakan yang akan diambil kepada pihak yang berkenaan itu?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, tolonglah berikan angka-angka itu dahulu.

KOMPLEK PERUSAHAAN KEMUNTING

8. **Dr Tan Chee Khoon** bertanya kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat samada Kementeriannya telah menyelesaikan penyiasatannya terhadap kebajikan kaum pekerja

di kompleks Perusahaan Kemunting Taiping, jika ya, apakah hasil penyiataan itu dan apakah langkah-langkah yang telah dijalankan oleh Kementeriannya untuk membantu kaum pekerja di sana menubuhkan kesatuan sekerjanya.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di Pertua, penyiataan telahpun dibuat di berbagai-bagai kilang di kawasan perusahaan Kemunting. Pada amnya undang-undang dipatohi. Beberapa perkara yang tidak memuaskan hati pekerja-pekerja telahpun diperbaiki.

Saya akan menyebut beberapa perkara yang dirujuk khas oleh Ahli Yang Berhormat itu:

RAWATAN PERUBATAN: Pekerja-pekerja terus mendapat rawatan dari doktor-doktor yang dilantik. Satu kilang yang dahulunya mengenakan bayaran "normal" bagi mendapat rawatan, sekarang telahpun bersetuju membayar semua belanja rawatan. Ordinan Pekerjaan tidaklah menghendaki majikan-majikan memberikan rawatan perubatan percuma; ia hanya menyediakan peperiksaan perubatan percuma bagi tujuan menentukan kesakitan untuk mendapatkan cuti sakit bergaji.

SAHAM: Satu syarikat telah menyediakan sebanyak 200 saham syarikat yang berharga \$1 nilai par bagi tiap-tiap pekerja, tetapi bagi sesiapa yang tidak mahukan saham itu, syarikat telah menawarkan membayar \$40. Sebilangan pekerja-pekerja telah menerima wang \$40 itu dan tidak mengambil saham-saham itu. Berikutannya, aduan-aduan telah diterima dari pekerja-pekerja bahawa mereka hanya diberikan beberapa hari sahaja untuk mendapatkan wang bagi membeli saham-saham itu. Perkara ini telahpun dibawa ke perhatian Kementerian Perdagangan dan Perusahaan.

KADAR GAJI: Kenaikan gaji adalah diberikan berdasarkan kebolehan (merit) dan pengalaman. Kementerian saya telahpun meminta kilang yang berkenaan supaya mengadakan sekim kenaikan gaji yang tetap. Sekurang-kurangnya sebuah kilang telahpun memberikan kenaikan berkuatkuasa mulai 1-1-73 (dengan bayaran

tinggakan sebanyak \$6,842.44 yang telah dibayar) dan telah melaksanakan sekim kenaikan itu.

KESATUAN SEKERJA: Tindakan telahpun diambil bagi membantu penubuhan sebuah kesatuan sekerja.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua, Adakah Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat sedar pekerja-pekerja di Kemunting Industrial Complex apabila mereka pergi ke Rumah Sakit Kerajaan dan dapati surat cuti daripada doktor di sana, surat cuti itu tidak diakui oleh majikan dan mereka tidak dibayar gaji pada masa mereka mendapat cuti. Jika beliau sedar, dan beliau sendiri telah melawat kompleks itu, apakah tindakan Kerajaan akan ambil supaya majikan-majikan yang mendapat surat daripada doktor yang telah didaftarkan (registered doctor) mesti mengakui surat-surat cuti itu?

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di Pertua, mengikut Ordinan Pekerja yang ada peruntukannya bahawa seseorang yang berhak mendapat cuti adalah berhak mendapat cuti, dan kalau ada perkara yang tertentu yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu bolehlah Ahli Yang Berhormat itu beritahu kepada saya dan saya akan siasat dan ambil tindakan.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua, adakah Setiausaha Parlimen berkenaan sedar kebanyakan pekerja di sana tidak berpuashati dengan seorang doktor yang dilantik oleh majikan kilang di sana, jika beliau sedar, dan saya tahu beliau sedar, bolehkah Kementerian Buruh menasihatkan majikan kilang-kilang di sana untuk menukar doktor-doktornya, oleh sebab di Taiping bukan hanya ada seorang doktor sahaja, pada pendapat saya ada lebih kurang 20 orang doktor di sana dan majikan-majikan di sana boleh melantik doktor-doktor itu supaya pekerja-pekerja boleh pergi ke dispensari itu apabila mereka sakit untuk mendapat rawatan yang baik.

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di Pertua, oleh kerana ada aduan yang telah didatangkan oleh kilang-kilang di kawasan yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, maka saya pun mengambil daya usaha pergi membuat lawatan ke tempat itu dan

juga bersama-sama dengan pegawai-pegawai dari Kementerian saya. Selepas lawatan itu, kita telah dapati beberapa perkara kerumitan yang berupa pertanyaan-pertanyaan telah pun dikemukakan yang mendatangkan tidak puas hati kepada pekerja-pekerja di sana. Apabila kita follow up dan meminta pula pegawai-pegawai kita untuk mengadakan temuduga dengan pekerja-pekerja yang terlibat dalam masalah-masalah yang telah ditimbulkan itu, tetapi tidak pun seorang daripada pekerja itu datang untuk temuduga bagi dijalankan siasatan yang lebih lanjut lagi, dan kita juga pergi membuat penyiasatan untuk menjalankan keadilan kepada pekerja-pekerja itu dan sampai sekarang ini sudah 3 kali pegawai-pegawai kita pergi kerana urusan seumpama itu, malahan orang yang tertentu yang menuduh doktor itu pun tidak datang untuk memberikan laporan yang sebenarnya kepada pegawai kita. Walaubagaimanapun Ahli Yang Berhormat adalah salah seorang daripada ahli Malayan Medical Association, kalau ada juga perkara-perkara yang seumpama itu, bolehlah beliau daripada Association itu mengambil tindakan terhadap doktor-doktor yang berkenaan.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Saya hendak memberitahu kepada Setiausaha Parlimen yang berkenaan iaitu pihak yang boleh mengambil tindakan bukan Medical Association tetapi Malaysian Medical Council, tetapi sampai sekarang ini saya sebagai seorang ahli Malaysian Medical Council belum ada menerima aduan daripada sesiapa pun tentang doktor itu, tetapi walaubagaimanapun, Tuan Yang di Pertua, adakah Setiausaha Parlimen sedar, apabila ada perkara-perkara yang tidak diingini berlaku khususnya terhadap pekerja-pekerja perempuan, mereka malu untuk memberitahu apa yang berlaku di dispensari doktor tersebut dan oleh sebab itu pekerja-pekerja, seumpama dalam kes rape, pekerja-pekerja itu tidak keluar memberi maklumat sebagai witness tentang apa yang berlaku. Mengenai perkara ini. Tuan Yang di Pertua, sebenarnya saya ada mendapat suatu surat yang ditulis oleh bapa seorang pekerja perempuan dan saya boleh menyampaikan surat itu kepada Menteri Buruh, dan saya berharap Menteri Buruh boleh mengambil tindakan yang tegas supaya majikan-majikan yang berkenaan boleh dinasihatkan untuk menukar doktor yang dilantik itu.

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di Pertua, dalam perjumpaan saya dengan pekerja-pekerja itu pun mereka telah mengemukakan kepada saya mengenai perkara itu dan saya katakan kalau perkara itu serious bolehlah dilapurkan kepada pihak polis dan boleh dijadikan Police case. Dan keduanya, kalau Ahli Yang Berhormat itu telah terima surat itu, saya sehingga hari ini belumlah saya terima, kalaulah tidak ada surat itu saya terima, maknanya saya anggapkan bahawa perkara itu dengan usaha Kementerian saya telah pun dapat diatasi dan dibaiki.

Tuan Yang di Pertua: Saya tidak benarkan soalan yang semacam ini berpanjangan.

KESATUAN SEKERJA

9. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada Kerajaan bercadang hendak meminda undang-undang bagi menjamin:

- (i) bahawa pegawai-pegawai kesatuan sekerja diberi balik hak demokratik mereka untuk memegang jawatan-jawatan kanan di dalam parti-parti politik;
- (ii) kesatuan-kesatuan sekerja yang mewakili bilangan yang terbesar pekerja-pekerja diiktirafkan oleh majikan-majikan secara automatik; dan
- (iii) peruntukan undang-undang yang kuat diadakan untuk melindungi pekerja-pekerja daripada penganiaan, ugutan dan pembuangan kerja oleh majikan-majikan kerana mereka menubuh atau mengambil bahagian cergas dalam kegiatan-kegiatan kesatuan sekerja.

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di Pertua, jawapan bagi soalan-soalan itu ialah:

- (i) Tidak
- (ii) Tidak
- (iii) Perbekalan-perbekalan yang mencukupi telah pun disediakan di dalam Akta Perhubungan Perusahaan, 1967.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di Pertua, sedarkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang berkenaan bahawa perbekalan undang-undang yang ada sekarang ini tidak

itu tindakan susulan adalah dijalankan bagi menentukan supaya seseorang peniaga Bumi-putra yang diberi peluang tidak menyalahgunakan kemudahan yang diberikan kepadanya.

TOL ISTIMEWA KEPADA KENDERAAN

12. Tuan Seah Teng Ngiab bertanya kepada Menteri Kerja Raya dan Tenaga samada Kerajaan akan menimbang mengadakan bayaran tol istimewa kepada kenderaan-kenderaan yang berulang alik tiap-tiap hari menyeberangi Jambatan Muar untuk pergi ke Kawasan-kawasan Perindustrian.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang di Pertua, bayaran tol istimewa kepada kenderaan-kenderaan yang berulang alik tiap-tiap hari menyeberangi Jambatan Muar sudah disediakan semenjak 1hb Julai, 1971 lagi. Bayaran-bayaran tol istimewa itu ialah seperti berikut:

	Bayaran biasa	Bayaran istimewa
Motokar ...	.50c.	.25c.
Bas ...	\$1.00	.50
Bas Sekolah ...	1.00	.25
Teksi ...	.50c.	.16 2/3

Bayaran-bayaran tol istimewa ini diberi dengan cara mengeluarkan tiket-tiket musim (seasonal tickets) kepada pembawa-pembawa kenderaan-kenderaan itu. Saya percaya bayaran-bayaran tol seperti ini adalah sangat menasabah ataupun berpatutan.

Walaubagaimanapun tiket-tiket musim (seasonal tickets) itu tidak dikeluarkan kepada pembawa-pembawa lori kerana bayaran tol untuk pembawa-pembawa lori sudah pun diturunkan dari \$2.50 kepada \$1 sahaja.

LADANG-LADANG GETAH

13. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan samada ladang-ladang getah di dalam negara ini dikelaskan sebagai "Kawasan Luar Bandar"; jika tidak, mengapa.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tuan Abdul Ghafar bin Baba): Tuan Yang di Pertua, segala kawasan yanguduknya di luar kawasan bandar adalah dikira kawasan luar bandar, tetapi estet-estet yang bersendirian walaupunuduknya di kawasan luar bandar tidak termasuk dalam Rancangan Pembangunan Luar Bandar.

KAJIAN KEMUNGKINAN IKTISAD

14. Tuan Edmund Langgu anak Saga minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan apakah projek-projek pembangunan yang telah diusahakan untuk membuka kawasan-kawasan tanah yang luas terbentang di Ulu Kabo, Ulu Awik dan Ulu Krian, di Daerah Kalaka di Sarawak.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah (Tuan Mohamed bin Ujang): Tuan Yang di Pertua, Kerajaan Campuran Negeri Sarawak sekarang sedang menimbang untuk menjalankan satu kajian kemungkinan iktisad (economic feasibility survey study) bagi seluruh Bahagian Kedua (Second Division) bagi maksud pertanian yang mungkin termasuk kelapa sawit, padi dan ubi kayu.

GURU-GURU MENGHADIRI KURSUS

15. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah beliau sedar bahawa dengan menghantar guru-guru menghadiri Kursus Dalam Perkhidmatan bagi Bahasa Malaysia selama tiga bulan di Kota Bharu, Kelantan telah menyebabkan banyak keluarga menjadi purak peranda setelah kursus itu tamat, jika sedar, apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementerian beliau untuk mengelakkan sebarang kejadian yang tidak bertanggung itu berlaku di kalangan mereka yang berkelakuan tidak senonoh semasa menghadiri kursus-kursus tersebut.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Tuan Yang di Pertua, saya tidak sedar.

MAKMAL SAINS

16. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah beliau sedar bahawa bilik-bilik makmal sains

di sekolah-sekolah luar bandar tidak dilengkapi dengan alatan-alatan sains yang mencukupi dan ini menyebabkan keputusan matapelajaran Sains dalam Peperiksaan S.P.M. di Kelantan jatuh. Jika sedar, nyatakan bagaimana dan bila rancangan untuk melengkapi makmal-makmal itu akan dilaksanakan.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Tuan Yang di Pertua, saya sedar tentang kemerosotan keputusan dalam matapelajaran sains di sekolah-sekolah luar bandar di Kelantan. Tetapi samada benar ataupun tidak kemerosotan ini disebabkan oleh bilik-bilik makmal sains yang tidak dilengkapi dengan alatan-alatan sains yang mencukupi, belum dapat dipastikan.

Walaubagaimanapun saya akan menengokkan perkara ini.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah: Soalan tambahan. Adakah keputusan matapelajaran sains dalam peperiksaan S.P.M. jatuh di Kelantan itu disebabkan oleh guru-guru yang mengajar matapelajaran sains itu tidak berkelayakan?

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Itu soalan lain, Tuan Yang di Pertua.

KERETAPI BAWAH TANAH (TUBE SYSTEM)

17. Tuan Ng Hoe Hun (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perhubungan menyatakan samada Kerajaan akan menimbang bagi mengadakan "tube system" atau keretapi bawah tanah untuk Bandaraya Kuala Lumpur bagi mengelakkan kesesakan jalanraya yang kerap kali berlaku dan juga telah menjadi masalah di hari ini. Tiap-tiap buah bandaraya di Eropah ada mempunyai sistem yang demikian dan dengan berolehnya Perhentian Bas di Jalan Melaka dari tengah-tengah bandaraya, beribu-ribu orang, terutama sekali yang miskin merasa semakin sukar, kesulitan, kelambatan serta bertambahnya perbelanjaan. Tidakkah Menteri bersetuju bahawa tanpa satu keretapi bawah tanah, dalam masa 10 tahun dari sekarang kesesakan jalanraya di Kuala Lumpur akan bertambah buruk lagi.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Tuan Yang di Pertua, pakar-pakar Perunding yang sedang

melaksanakan kajian mengenai Rancangan dan Kemajuan Kawasan Lembah Kelang telah membuat perakuan-perakuan tertentu tentang jenis, bentuk umum dan bidang sistem-sistem atau kemudahan-kemudahan pengangkutan yang paling sesuai bagi menemui keperluan-keperluan memperbaiki jalan masuk dan pengedaran lalulintas dalam pusat Kuala Lumpur ini. Perakuan-perakuan ini berdasarkan kepada anggaran keperluan lalulintas dalam kawasan ini keseluruhannya dan berasaskan kajian yang seimbang mengenai anggaran jumlah penduduk-penduduk, aktiviti-aktiviti ekonomi dan kegunaan tanah di kawasan ini untuk masa hadapan.

Semenjak kajian ini bermula Kerajaan Malaysia telah memutuskan untuk melantik pakar-pakar perunding supaya menjalankan kajian Polisi Pengangkutan Bandaran bagi Bandaraya Kuala Lumpur. Pakar-pakar Perunding bagi Kajian Rancangan dan Kemajuan Kawasan Lembah Kelang telah mengemukakan beberapa cadangan yang sesuai untuk panduan di dalam kajian-kajian yang akan dibuat itu.

Tuan Yang di Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan-jawapan Lisan bagi Pertanyaan-pertanyaan No. 18 hingga 39 adalah diberi di bawah ini).

KECICIRAN—LAPURAN KAJIAN

18. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau akan mengemukakan satu laporan kajian Kementerian beliau mengenai sebab-sebab keciciran untuk pengetahuan Ahli-ahli Parlimen, Ibu-bapa dan rakyat jelata dan nyatakan langkah-langkah yang telah diambil untuk mengatasi masalah ini, dan jika tidak, mengapa.

Menteri Pelajaran Datuk Hussein bin Datuk Onn: Saya telah menjawab soalan ini pada 18hb yang lepas.

BELIA DARI KAMPUNG BARU— LATIHAN

19. Tuan Chan Fu King minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan

rancangan beliau untuk mengambil belia-belua dari Kampung-kampung Baru supaya dapat mengambil bahagian dalam rancangan-rancangan belia seperti Dusun Tua; jika tidak, mengapa.

Menteri Kebudayaan Belia dan Sukan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Rancangan latihan kemahiran dan disiplin di Pusat Latihan Belia, Dusun Tua yang dikendalikan oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan adalah terbuka kepada semua gulungan belia termasuk juga belia-belua dari Kampung-kampung Baru.

MAKANAN BABI (PIG-FOOD)— KENAIKAN HARGA

20. Tuan Chan Fu King minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan samada beliau sedar tentang nasib penternak-penternak babi di dalam negara ini akibat kenaikan harga makanan babi (pig-food) di dalam negara kita dan harga babi yang murah di pasaran; jika ya,

- (i) samada Kerajaan telah mengambil langkah-langkah untuk membetulkan keadaan ini;
- (ii) samada Kementerian beliau bercadang membantu penternak-penternak babi ini supaya mereka dapat balik wang kerugian mereka; dan
- (iii) apakah langkah-langkah yang Kementerian telah ambil untuk mengurangkan harga makanan babi (pig-food) di dalam negara kita.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Pihak Kerajaan sedar tentang kesulitan yang sedang dihadapi oleh penternak-penternak disebabkan oleh kenaikan harga makanan ternakan. Kenaikan harga-harga ini disebabkan oleh kekurangan pengeluaran bahan-bahan makanan ternakan di seluruh dunia, dan oleh yang demikian, kenaikan harga makanan ternakan tidak dapat dielakkan.

- (i) Kementerian saya telah mengadakan beberapa perundingan dengan pihak penternak-penternak, wakil-wakil kilang memproses makanan ternakan dan Jabatan-jabatan Kerajaan untuk mencari jalan bagi mengatasi kesulitan ini. Tetapi oleh kerana harga makanan ternakan dipengaruhi oleh kekurangan

pengeluaran yang pada keseluruhannya di luar kawalan negeri tiada langkah-langkah yang berkesan boleh diambil bagi mengatasi kenaikan harga seperti yang berlaku. Adalah difikirkan harga-harga makanan ternakan akan turun apabila kedudukan pengeluaran bahan-bahan makanan ternakan bertambah kelak.

- (ii) Kementerian saya tak ada rancangan untuk mengeluarkan apa-apa bantuan bagi menutup kerugian penternak-penternak babi yang terlibat itu.
- (iii) Saya tak dapat membuat apa-apa untuk menurunkan harga makanan ternakan sekarang ini. Bagi jangka panjang Kementerian saya menggalakan pengeluaran bahan-bahan utama bagi makanan ternakan di negeri ini sendiri dan Kementerian ini jua sedang menimbang bagi menjayakan rancangan ini.

BUKU-BUKU TEKS—KENAIKAN HARGA DI SABAH

21. Tuan J. Stephen Tibok minta Menteri Pelajaran menyatakan kenapa buku-buku teks naik harganya di Sabah dan samada beliau akan menyiasat terhadap perkara ini untuk menahan naiknya belanja pelajaran.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Saya tidak sedar mengenai perkara ini dan akan meminta Pengarah Pelajaran Sabah, menyiasatnya dan mengemukakan laporan kepada saya.

BAHASA TAMIL DAN CINA DI TALIVISYEN MALAYSIA

22. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Pelajaran menyatakan samada Kementerian beliau akan menimbang mengadakan pelajaran-pelajaran dalam Bahasa Tamil dan Cina melalui TV Malaysia untuk kepentingan murid-murid sekolah rendah Tamil dan Cina; jika tidak, mengapa? Jika ya, berikan butir-butir lanjut mengenai pelaksanaan rancangan ini.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Tidak, kerana kemudahan-kemudahan, termasuk waktu siaran adalah terbatas. Dalam keadaan

begini Kementerian Pelajaran hanya dapat menyiarkan pelajaran ETV ini di dalam beberapa matapelajaran bagi sekolah-sekolah rendah dengan menggunakan Bahasa Malaysia, iaitu bahasa yang boleh difahami oleh semua kanak-kanak.

PUSAT LATIHAN PELADANG SARAWAK

23. Tuan Edwin anak Tangkun minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan langkah-langkah yang sedang diambil untuk membantu Pusat-pusat Latihan Peladang-peladang Muda Dayak di Sarawak untuk berdikari.

Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Berbagai-bagai dorongan ditawarkan kepada peladang-peladang muda yang telah diberi latihan di Pusat-pusat Latihan Peladang di merata-merata Negeri Sarawak untuk mengambil pekerjaan pertanian. Tiap-tiap peserta latihan diberi sebilangan alat-alat berladang dan benih-benih tanaman ataupun anak-anak ayam setelah tamat latihan sebagai bantuan kepadanya memulakan perusahaannya berladang. Sebagai memberi perkhidmatan lanjutan kakitangan daripada Pusat-pusat Latihan Peladang dan pegawai-pegawai daripada Pejabat Pertanian Negeri Sarawak membuat lawatan ke tempat-tempat bekas peserta-peserta latihan itu berkebudun untuk memberi bimbingan dan nasihat untuk memperbaiki rancangan dan pengurusan ladangnya.

Bekas-bekas pelatih juga berkelayakan untuk memohon pinjaman sehingga sebanyak \$500 daripada Sekim Keredit Belia yang dianjurkan oleh Jabatan Pertanian Negeri Sarawak untuk tujuan membeli apa-apa bahan-bahan pengeluaran pertanian "input" ladang yang diperlukan bagi rancangan ladangnya. Keutamaan juga diberi kepada belia-belia yang telah mengikut kursus-kursus di Pusat Latihan Peladang untuk menyertai mana-mana rancangan bantuan pertanian yang dijalankan oleh Kerajaan Negeri.

BADAN PENASIHAT EKONOMI MELAYU-CINA

24. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah bertanya kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian adakah "Badan Penasihat

Bersama Ekonomi Melayu-Cina" yang ditubuh di bawah tajaan bersama Dewan Perniagaan Cina Bersatu dan Gabungan Dewan Perniagaan Melayu itu masih wujud dan setakat hari ini apakah perkhidmatan-perkhidmatan yang dibuat atau diberi oleh badan ini untuk meneguhkan ekonomi Melayu yang menjadi punca tidak seimbang-nya kedudukan ekonomi negara ini.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-Haj): Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat, Badan Penasihat Ekonomi Melayu-Cina yang telah ditubuhkan pada pertengahan tahun 1969 di atas daya-usaha Gabungan Dewan-dewan Perniagaan Cina dan Gabungan Dewan-dewan Perniagaan Melayu telahpun dibubarkan oleh mereka sendiri pada akhir tahun 1971. Semasa Badan Penasihat ini masih ujud, badan ini telah memberi pertolongan dan nasihat-nasihat kepada peniaga-peniaga kecil Bumiputra untuk mengatasi masalah yang dialami oleh mereka.

MINYAK KELAPA SAWIT

25. Tuan Richard Ho Ung Hun bertanya kepada Menteri Kesihatan adakah beliau sedar bahawa menurut punca-punca yang mengetahui pada tahun 1975 lebih kurang 1.3 juta ekar tanah di Malaysia akan ditanam dengan kelapa sawit dan pengeluaran bahan-bahan yang tidak berharga dari kawasan tanah yang seluas itu dikira menurut istilah "BOD" (Biological Oxygen Demand) adalah dianggarkan sama banyak dengan bahan-bahan bakar yang dikeluarkan oleh 11.8 juta orang—atau dengan lain-lain perkataan, lebih bahan-bahan bakar yang dapat dikeluarkan oleh seluruh penduduk Malaysia pada masa ini, dan jika begitu apakah langkah-langkah yang sedang diambil untuk mengelakkan pengotoran air yang disebabkan oleh perjalanan prosesing kelapa sawit yang bertambah-tambah besar jumlahnya itu.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Kementerian Kesihatan memang sedar akan masaalah pengeluaran minyak kelapa sawit di negara dan yang mana boleh meringkikan "Biological Oxygen Demand" atau B.O.D. Ahli Yang Berhormat barangkali tidak sedar akan adanya undang-undang Pencemaran Air (Water Pollution Legislation) yang mana telah dibuat di atas inisiatif

Kementerian saya pada masa ini berkuasa dalam negeri-negeri di Malaysia Barat, untuk mengawal pengotoran seperti itu. Suka juga saya sebutkan di sini bahawa Kementerian saya telahpun menetapkan syarat-syarat yang berkaitan dengan proses penanaman kelapa sawit dan syarat-syarat ini ditujukan kepada gudang-gudang kelapa sawit apabila dirujuk-kan ke Kementerian Kesihatan.

UNDANG-UNDANG ISLAM SEBAGAI UNDANG-UNDANG IBU

26. **Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh** minta Peguam Negara menyatakan samada Kerajaan bercadang hendak menjadikan Undang-undang Islam sebagai Undang-undang Ibu atau sebagai suatu rujukan bagi semua undang-undang yang hendak digubalkan atau bagi undang-undang yang ada di negara ini sebagai menggantikan Undang-undang British memandangkan bahawa Undang-undang Islam pada suatu masa dahulu pada tahun 1927 pernah disebutkan oleh Hakim-hakim British sebagai undang-undang asas bagi Negeri-negeri Tanah Melayu semasa zaman penjajahan dan lebih-lebih lagi apabila telah disebutkan di dalam Perlembagaan kita bahawa Islam ialah agama rasmi di negeri ini.

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Sungguhpun Fasal (1) Perkara 3 dalam Perlembagaan menetapkan Islam sebagai agama bagi Persekutuan, tetapi Fasal (4) dalam perkara yang sama memperuntukkan bahawa perkara itu tidak mengurangkan kuasa mana-mana peruntukan lain dalam Perlembagaan. Oleh itu, kuasa-kuasa perundangan di bawah Perlembagaan berkenaan dengan berbagai-bagai perkara yang dinyatakan dalam senarai perundangan kepada Perlembagaan tidak boleh dijadikan tertakluk kepada undang-undang agama.

Sayugia diingati bahawa Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu (sekarang ini Malaysia) telah digubal terutama sekali untuk mematuhi kehendak-kehendak Raja-raja dan juga rayuan-rayuan bilangan besar dari orang-orang Malaysia, yang terdiri daripada berbagai kaum, dan mempunyai bahasa, adat resam dan agama yang berlainan.

Oleh itu, walaupun Islam adalah agama rasmi, undang-undang Persekutuan adalah kesemuanya tidak bersabit dengan agama atau secular laws.

KILANG PELURU

27. **Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah** minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan bilangan kilang-kilang peluru yang telah dibina dalam negara ini hingga sekarang.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Sehingga hari ini Kerajaan telah memberikan kelulusan hanya kepada sebuah syarikat kilang peluru. Syarikat tersebut ialah Syarikat Malaysia Explosives Sdn. Berhad yang mana merupakan sebagai usaha bersama di antara pihak Kerajaan, Lembaga Urusan Tabung Haji dan Syarikat Permodalan Kebangsaan Berhad sebagai pekongsi tempatan dan dua buah syarikat asing, Syarikat Oerlikon Machine Tool Works Burhle & Co. Switzerland and Dynamite Nobel A. G. Germany. Kelulusan Taraf Perintis telah diberikan kepada syarikat tersebut pada bulan Disember, 1967.

Dalam pada itu Kerajaan juga ada memberikan kelulusan kepada Mohd. Jan Arms Agency Sdn. Berhad untuk mengisi kembali bekas-bekas peluru yang telah digunakan (refilling of cartridges) pada 19hb Januari, 1973. Syarikat ini masih belum lagi memulakan pengeluarannya.

BANJIR—SISTEM TALIAIR BARU

28. **Tuan Hor Cheok Foon** minta Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan menyatakan samada Bandaraya Kuala Lumpur akan mempunyai satu sistem taliair yang baru untuk mengatasi kejadian banjir yang kerap kali berlaku di Bandaraya ini, dan jika ya, bilakah sistem ini akan dilaksanakan.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui): Kebolehan Sungai Kelang dan Gombak untuk menampung air yang banyak telah menjadi berkurangan, berikutan dengan berlakunya proses penimbusan yang terlalu kerap. Akibat daripada proses-proses yang seumpama ini, kedua-dua sungai tersebut tidak dapat menampung jumlah air yang banyak semasa banjir berlaku yang berpunca dari hujan lebat. Kerja-kerja sedang dijalankan segera untuk melebar dan meluruskan kedua buah sungai ini. Kerja-kerja yang sedang dijalankan itu ialah:

- (a) memperbaiki Sungai Kelang dari Batu 3, Jembatan Keretapi hingga ke Batu 5 $\frac{1}{2}$, Jembatan Petaling.

- (b) memperbaiki bahagian sebelah ulu Jembatan Jalan Pekeliling ke Datuk Keramat hingga ke Sungai Ampang.
- (c) memperbaiki Sungai Gombak dari Jalan Pekeliling mengalir ke Pasar Borong, Jalan Maxwell. Kerja ini telah terganggu kerana adanya rumah-rumah setinggan di kawasan itu.

Kerajaan juga sedang mengkaji soal memperbaiki sistem aliran sungai di Kuala Lumpur secara keseluruhannya. Sementara itu Dewan Bandaraya sedang menjalankan beberapa projek memperbaiki saluran air selaras dengan pembangunan Bandaraya ini sendiri.

PEPERIKSAAN SPM/STP

29. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Pelajaran menyatakan jumlah bilangan murid-murid mengikut bangsa, yang mengambil peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia atau Sijil Tinggi Persekolahan dalam tahun 1970, 1971 dan 1972 dan bilangan daripada mereka yang telah lulus.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Bilangan murid-murid yang mengambil peperiksaan SPM/MCE dan STP/HSC dan juga bilangan yang lulus dalam tahun-tahun 1970, 1971 dan 1972 adalah seperti berikut:

(i) *Peperiksaan SPM (Sekolah-sekolah Bantuan Penuh)*

Tahun	Bil. Mengambil	Bil. Lulus	
		Jumlah	%
1970	17,831	9,960	55.9
1971	16,713	9,443	56.5
1972	16,809	9,236	54.9

(ii) *Peperiksaan MCE (Sekolah-sekolah Bantuan Penuh)*

Tahun	Bil. Mengambil			Bil. Lulus					
	Melayu	Bukan Melayu	Jumlah	Melayu	%	Bukan Melayu	%	Jumlah	%
1970	6,502	24,058	30,560	4,580	70.4%	12,443	51.7%	17,023	55.3%
1971	6,912	23,248	30,160	4,986	72.1%	13,203	56.8%	18,189	60.3%
1972	9,342	27,784	37,126	6,751	72.3%	9,314	33.5%	16,065	43.3%

(iii) *Sijil Tinggi Persekolahan*

(Pengantar Bahasa Malaysia Sekolah-sekolah Bantuan Penuh)

Tahun	Bil. Mengambil	Sijil Penuh		Bil. Mendapat Kenyataan	Bil. Kandas
		Jumlah	%		
1970	793	95	12.0	688	10
1971	1,029	215	20.9	787	27
1972	1,363	635	46.6	698	30

(iv) *Sijil Tinggi Persekolahan*

(Pengantar Bahasa Inggeris Sekolah-sekolah Bantuan Penuh)

Tahun	Melayu				Bukan Melayu					
	Bil. Mengambil	Sijil Penuh Jumlah	%	Bil. Mendapat Kenyataan	Bil. Kandas	Bil. Mengambil	Sijil Penuh Jumlah	%	Bil. Mendapat Kenyataan	Bil. Kandas
1970 ..	705	344	48.8	359	2	2,974	1,961	65.9	980	33
1971 ..	1,149	494	43.0	634	31	3,065	2,208	72.0	853	4
1972 ..	1,183	332	28.1	821	30	3,520	2,399	68.2	1,099	22

TALIVISYEN—KENYATAAN MENTERI

30. Dr A. Soorian minta Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan menyatakan memandangkan kenyataan beliau yang baru-baru ini di Dewan Negara yang Talivisyen adalah untuk menyampaikan daayah-daayah Kerajaan serta polisi-polisi-nya dan bukan untuk tujuan hiburan:

- (a) adakah Kerajaan akan membatalkan lesen tahunan Talivisyen sebanyak \$24 bagi pengguna-pengguna Talivisyen;
- (b) adakah Kerajaan akan mengambil alih penjualan Talivisyen dan memberikannya kepada rakyat dengan harga yang biasa tanpa cukai; dan
- (c) adakah kenyataan Menteri berkenaan menandakan tamatnya acara-acara hiburan seperti arena sukan, keputusan lumba kuda, juara kugiran dan lain-lain lagi.

Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan (Tan Sri Mahammad Ghazali bin Shafie): Sebagaimana yang telah saya jelaskan di dalam Dewan Negara pada 16-2-73 dahulu Dasar Kementerian Penerangan mengenai TV ialah menganggapnya bukan semata-mata sebagai alat hiburan tetapi sebagai alat untuk menyebarkan pengetahuan dan memesatkan penerangan mengenai kemajuan dan pembangunan negara. Rancangan-rancangan hiburan akan terus disiarkan melalui radio dan TV tetapi hanya sebagai gula-sira (sugar coating) sahaja.

Oleh yang demikian, kepada soalan (a) jawabnya ialah tidak, dan begitu juga kepada soalan (b) jawabnya tidak juga.

Berkenaan soalan (c) siaran-siaran begini-lah yang saya maksudkan sebagai gula-sira. Sementara itu saya telahpun mengeluarkan arahan bahawa pengumuman keputusan lumba kuda tidak lagi disiarkan melalui radio dan TV.

TOPI KELEDAR MENGEQUALIKAN HAJI

31. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh minta Menteri Perhubungan menyatakan samada Kerajaan bercadang hendak menimbang semula undang-undang mewajibkan kegunaan topi-topi keledar untuk mengecualikan haji-haji daripada memakai topi-topi

keledar apabila menunggang motosikal dan sekuter memandangkan kesusahan yang akan dialami oleh mereka apabila undang-undang ini dikuatkuasakan kelak.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Perkara ini sedang saya kaji dengan teliti.

SEKOLAH MENENGAH ALIRAN SAINS BERASRAMA PENUH

32. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) bilangan sekolah-sekolah menengah aliran sains berasrama penuh yang telah dibina dan dibuka hingga sekarang; dan
- (b) bilakah sepuluh buah sekolah dari jenis ini yang dijadualkan dibina dalam masa Rancangan Malaysia Kedua akan siap.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

- (a) 8 buah.
- (b) Jadual siapnya pembinaan Sekolah-sekolah Menengah Sains sebagaimana diberikan oleh pihak J.K.R. adalah dianggarkan seperti berikut:

<i>Sekolah</i>	<i>Tarikh siap dibina</i>
1. SMS Kluang	21-12-1973
2. SMS Cheras	18-5-1973
3. SMS Kuantan	4-6-1973
4. SMS Kelantan	18-5-1973
5. SMS Perlis	18-5-1973
6. SMS Trengganu	14-12-1973
7. SMS Sg. Petani	11-7-1973
8. SMS Bukit Mertajam	16-12-1973
9. SMS Kuala Pilah	16-12-1973
10. SMS Melaka—Belum dapat dianggarkan kerana tender untuk mendirikan bangunan belum lagi dipilih.	

PEPERIKSAAN SIJIL PELAJARAN MALAYSIA—PENYIASATAN

33. Dr Chen Man Hin minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau akan mengadakan penyiasatan untuk mengetahui

sebab-sebab kadar kelulusan yang mendukacitakan dalam peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia tahun lalu dalam matapelajaran Sains dan Ilmu Hisab, dan apakah langkah-langkah tegas yang diambil bagi menjamin supaya pelajar-pelajar boleh belajar pelajaran ini dengan berkesan.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Saya akan menjawab soalan ini ketika menggulung perbahasan mengenai Titah Ucapan di Raja.

**PEPERIKSAAN M.C.E./S.P.M.—
KEPUTUSAN**

34. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) berkenaan dengan keputusan M.C.E. dan S.P.M. yang telah diumumkan pada bulan Mac 1973, samada Kementerian berkenaan boleh memberi satu keterangan yang lanjut bagaimana mata-mata pelajaran itu telah diperiksa dan oleh siapa;
- (b) mengapa setengah-setengah sekolah telah mendapat kelulusan 100% manakala sekolah-sekolah lain pula telah mendapat kurang daripada 25% kelulusan;
- (c) samada kelas-kelas S.T.P. (H.S.C.) untuk menerima masuk semua pelajar-pelajar yang telah mendapat Pangkat Satu dalam peperiksaan S.P.M. dan M.C.E. mencukupi, dan jika tidak, mengapa;
- (d) berapa ramaikah pelajar-pelajar M.C.E. patut lulus jika mereka tidak gagal dalam kertas Bahasa Malaysia;
- (e) samada Kerajaan bercadang hendak menubuhkan satu Suruhanjaya Siasatan untuk mencari sebab-sebab mengapa begitu ramai bilangan pelajar-pelajar gagal mendapat sijil M.C.E.; dan
- (f) samada Kerajaan sedar bahawa beratus ribu orang tidak puashati tentang sistem pemeriksaan M.C.E.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

- (a) Segala kertas-kertas jawapan bagi Peperiksaan M.C.E./S.P.M. bagi tahun 1973 telah diperiksa oleh pemeriksa-pemeriksa yang dilantik oleh Lembaga

Peperiksaan Tempatan Universiti Cambridge, United Kingdom mengikut sekim pemberian markah yang ditetapkan oleh Lembaga itu.

- (b) Soalan ini terlalu umum untuk dijawab. Walaubagaimanapun mereka yang tidak lulus itu adalah mereka yang tidak memenuhi syarat-syarat peperiksaan.
- (c) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pemilihan untuk masuk ke Tingkatan VI rendah tidak diasaskan semata-mata kepada pangkat sijil yang telah dicapai tetapi juga kelulusan yang diperolehi dalam 3 matapelajaran yang berkenaan bagi kursus-kursus tertentu.
- (d) 30,396.
- (e) Bagi makluman Ahli Yang Berhormat saya akan memberi jawapan tatkala menggulung perbahasan mengenai Titah di Raja.
- (f) Saya tidak sedar tentang adanya perasaan tidak puashati terhadap sistem pemeriksaan M.C.E. Walaupun demikian saya sedar tentang adanya perasaan tidak puashati terhadap keputusan-keputusan peperiksaan tersebut.

**PEPERIKSAAN S.P.M.—
KEMEROSOTAN KEPUTUSAN**

35. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah Kementerian yang berkenaan sedar bahawa kemerosotan keputusan Peperiksaan S.P.M. selain dari faktor suasana di sekeliling adalah juga disebabkan kekurangan guru-guru terlatih di sekolah-sekolah Menengah Kebangsaan dan juga oleh kerana bilangan penuntut-penuntut di tiap-tiap darjah terlampau ramai (beberapa darjah Tingkatan Lima di Kelantan bilangan penuntut-penuntut mencapai angka 50, yang lain-lain lebih dari 40). Nyatakan adakah Kerajaan bercadang mengkaji dan menetapkan bilangan penuntut sekolah menengah kepada jumlah yang lebih sesuai.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Masalah bilangan penuntut-penuntut di dalam sesebuah darjah ini telahpun disentuh oleh

Suruhanjaya Aziz dan Suruhanjaya ini telahpun membuat perakuan-perakuan. Perakuan-perakuan tersebut sedang dikaji dari berbagai-bagai segi, termasuklah dari segi kewangan dan tenaga pengajar.

LAWATAN T.P.M. KE AUSTRALIA— HASIL

36. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Timbalan Perdana Menteri menyatakan apakah kejayaan yang telah dicapai hasil lawatan beliau ke Australia baru-baru ini.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Semasa lawatan saya ke Australia dan New Zealand, saya dapat berbincang dan bertukar-tukar fikiran berhubung dengan perkara-perkara yang bersangkutan dengan hubungan kita dengan kedua-dua negara. Juga saya telah dapat menjemput tokoh-tokoh industrialis, bankers dan penanam-penanam modal untuk menanam modal di Malaysia.

LAWATAN T.P.M. KE AUSTRALIA— PERBELANJAAN

37. Tuan Loh Jee Mee minta Timbalan Perdana Menteri menyatakan tujuan utama beliau mengadakan lawatan yang berpanjangan ke Australia dan jumlah wang yang telah dibelanjakan oleh Kerajaan kita ke atas lawatan ini.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Lawatan saya ke Australia adalah dengan jemputan Kerajaan Australia dan jumlah perbelanjaan untuk lawatan tersebut adalah M\$35,000.

TAHANAN POLITIK

38. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah bilangan tahanan-tahanan politik di negara ini pada 31hb Mac, 1973, dengan memberi butir-butir mengenai bilangan tahanan-tahanan di tiap-tiap kem tahanan, bilangan tahanan-tahanan yang ditahan lebih daripada sepuluh tahun, yang ditahan lebih daripada lima tahun dan yang ditahan lebih daripada dua tahun.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tidak ada orang-orang tahanan politik atau "political detainees" di negeri ini. Oleh itu tidaklah

dapat saya memberikan butir-butir yang dikehendaki oleh Ahli Yang Berhormat itu.

PERTUBUHAN SUBVERSIF MENENTANG DASAR KERAJAAN

39. Raja Nong Chik bin Raja Ishak minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada benar bahawa terdapat sebuah pertubuhan yang beribu-pejabat di luar negeri yang bertanggungjawab merebakkan gejala-gejala subversif memburuk-burukkan dasar Kerajaan sekarang sepertimana yang terkandung di dalam kenyataan yang dibuat oleh Menteri Besar Selangor di Petaling Jaya baru-baru ini, dan jika ya, apakah tindakan yang akan diambil oleh Kerajaan terhadap mereka yang terlibat.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Memang benar bahawa ada sebuah pertubuhan di dalam negeri ini yang telah menjalankan kegiatan-kegiatan siasah dengan tujuan menentang dasar-dasar serta rancangan-rancangan Kerajaan dalam usaha pembinaan masyarakat. Pertubuhan tersebut ialah sebuah pertubuhan tempatan yang dikendalikan oleh warganegara-warganegara asing. Kementerian ini telahpun mengambil tindakan terhadap mereka-mereka yang terlibat itu dengan menamatkan Pas-pas Kerja mereka dan mereka telahpun meninggalkan negeri ini.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBASKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga pukul 7.30 malam.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga pukul 7.30 malam.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PEJABAT POS (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Ordinan Pejabat Pos tahun 1947; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Perhubungan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

USUL

UCAPAN TERIMA KASIH KEPADA D.Y.M.M. SERI PADUKA BAGINDA YANG DI-PERTUAN AGONG

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah:

Bahawa suatu ucapan yang tidak seperti-nya dipersembahkan kepada Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong, demikian bunyinya:

“Ampun Tuanku,

Patek, Yang di Pertua dan Ahli-ahli Dewan Rakyat Malaysia di dalam Persidangan Parlimen, memohon ampun mempersembahkan suatu ucapan yang zalil daripada Majlis Dewan Rakyat mengucapkan berbilang-bilang syukur dan terima kasih kepada Kebawah Duli kerana Titah Ucapan Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Ketiga Parlimen Yang Ketiga.” (23hb April, 1973)

Perbahasan disambung semula.

Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah (Kota Star Selatan): Tuan Yang di Pertua, menyambung ucapan saya maka tidaklah hairan kita sekiranya anak-anak bumiputra merosot benar di bidang pengajian sains dan ilmu hisab kerana mereka itu tidak diberi asas yang teguh di dalam mendidik kecenderongan kepada dua matapelajaran yang terpenting itu. Guru-guru sains tidak mencukupi malah di setengah-setengah sekolah tidak ada dan jangan disebut lagi berkenaan makmal-makmal atau alat-alat pengajaran

sains ataupun hisab. Maka inilah yang patut dipertimbangkan dan dikaji secara serious oleh Kementerian Pelajaran.

Tuan Yang di Pertua, mungkin Kerajaan di dalam jawapannya kelak memberitahu kepada kita bahawa ada usaha-usaha ke arah itu sedang dibuat, sedang diatur, sedang direncanakan.

Kami akan terima jawapan itu dan suka-lah kami mengambil peluang ini memper-ingatkan sekali lagi kepada Kementerian yang berkenaan bahawa di dalam mem-bentuk angkatan teknologis dan saintis itu janganlah hendaknya lupa—sekali lagi saya katakan jangan lupa—menyertaikan pendidi-kan Tauhid, pendidikan beragama—ber-ugama apa pun—supaya angkatan itu tidak akan tergulung kelak menjadi manusia-manusia yang mendewakan sains dan teknologi semata-mata, sehingga tipis sekali kepercayaan mereka kepada Tuhan yang sebenar-benarnya yang meletakkan rahsia-rahsia dan hikmat-hikmat yang dimenafaat-kan oleh ilmu sains dan teknologi. Kita telah diberitahu bahawa ada pusat-pusat pengajian tinggi yang langsung tidak mengambil berat di dalam pendidikan beragama, kita telah diberi tahu bahawa ada murid-murid Islam di dalam Tingkatan IV dan Tingkatan V aliran sains di beberapa buah sekolah menengah yang terkemuka, kerap kali ketinggalan belajar ugama kerana secara kebetulan atau sebagai satu sabotaj, jadual waktu belajar ugama itu ditepatkan dengan jadual waktu mata pelajaran yang dianggap penting di dalam pengajian sains dan hisab. Ini pun satu perkara yang kurang menye-nangkan kita. Maka wajar sekali Kement-erian Pelajaran mengkaji dengan men-dalamnya dasar-dasar pelajaran yang ada sekarang ini supaya dasar baharu yang di-buat, dasar yang bakal dilaksanakan itu benar-benar dapat mendidik lalu membentuk masyarakat kita kepada arah masyarakat Bertuhan rukun utama daripada Rukunegara kita. Maka saya menyeru Kementerian supaya segala badan atau apa pun yang bertugas sebagai penasihat pengajian, baik pun yang rendah mahu pun yang menengah apatah lagi pengajian tinggi disusun semula, jika sudah ada serta wajiblah anggota-anggota dari golongan ugama duduk di dalamnya memandu, membimbing badan-badan itu ke arah yang dikehendaki.

Tuan Yang di Pertua, berhubung dengan kelas-kelas kemajuan masyarakat (Kemas), sudahkah dia berkemas di dalam pengemasannya menghadapi persoalan baharu yang timbul sesudah wujudnya Front Nasional iaitu Kerajaan Campuran PAS/Perikatan yang ada ini? Apakah sudah ada usaha-usaha dan langkah-langkah memperkemas dasarnya supaya benar-benar bermenafaat kepada keseluruhan masyarakat kampung lalu tidak sesialah wang rakyat diperbelanjakan tidak kerana untuk kepentingan segelintir manusia sahaja?

Angkatan Belia Pelupur Negara, sudahkah dikaji semula dasar-dasarnya dan cara-cara pengambilan belia ke dalamnya? Benar-benarkah ia menjadi tempat perlatihan bagi belia-belia dari semua gulungan tanpa pilih-kasih lagi, tanpa perhetongan fahaman-fahaman politik dan seumpamanya? Janganlah hendaknya latihan jasmani dan vocational sahaja yang diutamakan atau dititik-beratkan kerana ini sahaja tidak akan menghasilkan warganegara yang berdisiplin kalau rohaniah (spiritual) mereka kosong (vacuum) tidak diisikan dengan jiwa beragama. Asuhlah mereka supaya menjadi belia-belia beragama dan ini, Tuan Yang di Pertua, akan lebih menjamin ketenteraman di dalam kehidupan yang akan mereka hadapi kelak.

Menyentuh sedikit peranan UDA di dalam pembentukan masyarakat dagang, masyarakat industri bumiputra, bilakah lagi UDA ini hendak mengembangkan usaha-usahanya keluar dari bandaraya Kuala Lumpur ini? Ke bandar-bandar lain di utara Tanah Melayu seperti di Ipoh, Alor Star, Pulau Pinang dan lain-lain lagi. Maka dengan demikian menyeluruhlah usaha-usahanya kepada masyarakat bumiputra.

Di Pulau Pinang umpamanya banyak tanah-tanah wakaf Islam di dalam bandaraya dan sekelilingnya. Ia benar itu adalah di dalam jagaan Majlis Ugama, kita akui. Tetapi kalau UDA yang begitu hebat dapat menjulang langit dengan bangunan-bangunan pencakar langitnya di Kuala Lumpur ini bekerjasama dengan Majlis Ugama atau pihak-pihak yang berkenaan di sana. UDA dengan potensi-potensi yang sedia ada padanya bekerjasama mengusahakan pembinaan kompleks-komplek perumahan, pusat-pusat membeli belah atau sebagainya lalu dimenafaatkan tanah-tanah itu sebaik-baiknya

demi kepentingan orang-orang Islam dan bukan untuk kepentingan beberapa orang sahaja, tentulah usaha itu akan membantu dan menggalakkan orang-orang Islam khususnya bumiputra ke arah pembentukan masyarakat niaga dan masyarakat industri.

Tuan Yang di Pertua, akhirnya bukan kurang pentingnya; Kerajaan kita jika benar-benar jujur, jika benar-benar (sincere) di dalam niatnya hendak membentuk masyarakat adil, hendak membentuk masyarakat harmonis, masyarakat progressive dalam artikata sebenarnya dan masyarakat bertuhan, Kerajaan tentu sekali tidak akan membiarkan terlepas satu-satu usaha yang jitu ke arah demikian itu dan saya percaya sesiapa pun di dalam Dewan yang mulia ini tidak akan menafikan fakta ini.

Kita telah merdeka, Tuan Yang di Pertua, segala kesan-kesan pengaruh penjajahan yang tidak lagi sesuai dan tidak lagi berfaedah kepada kita sepatutnya sudah lama kita hapuskan. Akan tetapi, sungguh dikesalkan masih berselaput lagi saki-bakinya di dalam bidang cara kita berfikir, di dalam bidang cara kita hidup dan kehidupan kita lebih-lebih lagi di dalam bidang perundangan kita.

Mendengarkan seruan-seruan pemimpin negara di mana-mana ada kesempatan, di majlis-majlis pembukaan rasmi dan sebagainya sangatlah menyenangkan hati. Seruan-seruan supaya kita semua hidup beragama, sejok hati mendengarnya, Tuan Yang di Pertua. Saolah-olah sudah timbul satu keinsafan, satu kesedaran betapa pentingnya beragama di dalam usaha membangun, agar pembangunan yang sedang pesat ini menelurkan hasil-hasil baik yang diidam-idamkan. Akan tetapi, kenapa kita tidak mahu dari sekarang ini memulakan langkah menggubal undang-undang negara bersumberkan dari agama Allah? Kenapa? Pada hal Perlembagaan kita mengakui bahawa Islam itulah agama negara dan pemimpin-pemimpin negara sentiasa mengajak, sentiasa menyeru semua kita supaya menjadi masyarakat yang bertuhan. Saya percaya kebanyakan yang berada di dalam Dewan yang mulia ini berkeyakinan bahawa undang-undang Allah itu adalah peraturan-peraturan untuk membentuk masyarakat sejahtera, masyarakat adil lagi bahagia, bersalahanlah undang-undang duniawi (secular) ciptaan manusia baik pun dari blok Barat mahupun daripada blok

Timur adalah digubal oleh masyarakat, boleh bertukar ganti, alih pinda dan sebagainya mengikut hawa nafsu pemimpin-pemimpinnya.

Yang menggelikan hati kita, Tuan Yang di Pertua, banyak daripada peraturan-peraturan dan undang-undang yang asalnya made in United Kingdom yang telah dipakai di sini, tetapi di sana, di negeri asalnya sudah berubah dan sudah dipinda, yang kita di Malaysia ini duduk di takuk lama juga. Ganjil, Tuan Yang di Pertua, dan geli hati kita melihatnya. Jadi yakinlah kita dan kepada mereka yang ragu, saya yakinkan bahawa undang-undang ciptaan manusia adalah dibuat oleh masyarakatnya, tetapi undang-undang Tuhan dikanunkan untuk membentuk masyarakat sejahtera. Maka sudah wajarlah Kerajaan kita berusaha dengan segala kesungguhan menjadikan undang-undang Allah itu sumber kepada penggubalan undang-undang negara kita ini, dan langkah pertamanya mestilah kita hapuskan Ordinan Undang-undang Civil, 1937. Kerana Ordinan inilah yang memberi kuasa kepada pengaruh undang-undang Inggeris yang bercokol di negara kita ini sehingga ada kalanya menjadi kehilangan atau diketepikan undang-undang Islam yang pada mulanya sebelum penjajahan adalah menjadi asas perundangan di Malaysia Barat ini. Apabila terhapus kelak Civil Law Ordinance, 1937 ini, maka ini akan membuka pintu bagi perundangan Islam berjalan semula di negara kita.

Tuan Yang di Pertua, saya kurang mahu menerima hujjah atau argument yang selalu dikemukakan oleh Kerajaan yang mengatakan bahawa negara kita ini terdiri dari rakyat yang berbagai keturunan kaum dan berlainan agama, maka sukarlah hendak menjalankan undang-undang yang bersumberkan kaedah-kaedah Islamiyah. Harus kerana salah faham berkenaan perundangan Islam yang bercawang, bercabang kepada beberapa bahagian dan satu daripadanya ialah yang berhubung ibadat (ritual), dan satu yang berhubung dengan kekeluargaan, umpamanya nikah kahwin, pembahagian pesaka dan sebagainya, lalu di bahagian inilah dijadikan hujjah-hujjah serta dilaungkan "no compulsion in religion", kata mereka—tidak ada paksaan dalam agama. Kemudian diperbesar-besarkan pula masaalah potong tangan kerana kesalahan mencuri, rejam hingga mati

kerana berzina, kisas atau capital punishment kerana pembunuhan dan sebagainya. Seolah-olah itu sahajalah undang-undang Islam, tidak ada lain daripada itu, tanpa mengkaji dengan mendalam kerusakan yang timbul daripada kesalahan-kesalahan itu kepada masyarakat. Jadi diperhebohkanlah tentang tidak wajarnya hukuman-hukuman itu. Potong tangan umpamanya, tetapi apa pula kata mereka jika seseorang itu dipotong anggotanya atau kakinya oleh sakit kerana gastric, sakit kencing manis (diabetes) oleh doktor, apabila dia kena potong, itu tidak apa, itu kerana kebaikannya. Jadi apabila yang menghalang kalaulah hukuman-hukuman itu dikenakan sesudah diper-timbangkan segala keadaannya, circumstancesnya dan lain-lain aspect demi untuk keselamatan dan kebaikan masyarakat. Itu kerana seorang, ini untuk masyarakat, mana kita hendak utamakan masyarakatkah atau individu?

Jadi, Tuan Yang di Pertua, sekali lagi saya katakan saya kurang mahu menerima hujjah-hujjah yang negara kita ini, terdiri dari rakyat yang berbagai keturunan dan agama, maka payah sekali menjalankan undang-undang yang berteraskan kaedah Islamiah. Apakah tidak benar bila saya tegaskan bahawa undang-undang yang sedang berjalan sekarang ini hampir keseluruhannya ialah undang-undang yang dibuat atau ditiru dari luar Malaysia? Tidak pula kecinaan, tidak pula keindiaan, undang-undang ini kita luluskan dalam Dewan yang mulia ini lalu jadilah dia undang-undang negara yang mesti dipatuhi oleh semua warganegara yang taat setia kepada Malaysia. Benarkah tidak demikian? Jadi apabila yang menghalang kalaulah undang-undang itu digubal dengan bersemangat atau berperinsipkan kaedah-kaedah Islamiah yang sangat amat kaya-rya dalam segala bidang, dibawa, dimejakan ke dalam Dewan yang mulia ini, diperbahaskan dengan dada yang lapang, fikiran tenang tidak dipengaruhi oleh sentimen-sentimen yang melulu, kemudian diluluskan dengan suara terbanyak—2/3 pun lebih ada dalam Dewan ini. Maka jadilah ia undang-undang negara yang mesti dipatuhi pula oleh semua warganegara yang benar-benar taat setia kepada negara ini. Mudah, Tuan Yang di Pertua, tidak ada halangan kiranya ada kemahuan yang jujur, ikhlas kearah demikian itu guna membentuk masyarakat sejahtera,

masyarakat adil bahagia di negara Malaysia yang tercinta. Maka saya berserulah kepada Kerajaan kita bertindak segera . . . . .

Tuan Yang di Pertua: Saya suka mengingatkan bahawa saya terpaksa hadkan masa ucapan ahli-ahli, sebab hari inilah sahaja yang terbuka kepada Ahli-ahli untuk berucap, besok tidak ada lagi. Jadi tolong pendekkan ucapan sedikit. Point yang telah dicakapkan itu, orang sudah faham. Jangan panjangkan lagi.

Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Yang sebenarnya saya pun hendak mengakhiri ucapan saya.

Tuan Yang di Pertua: Kalau tidak saya ingatkan tadi, boleh jadi panjang lagi.

Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah: Sedikit lagi, jadi saya berseru kepada Kerajaan kita ini bertindak dengan segera mengorak-langkah mengambil kaedah-kaedah Islamiah itu menjadi asas perundangan negara kerana semangat kita sekarang sudah semangat lain daripada yang dahulu.

Mudah-mudahan Allah akan memberi inayatnya memberkati kita semua. Maka untuk mengakhiri ucapan saya ini kami sokong usul merakamkan ucapan junjung kasih kepada Titah Ucapan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

Tuan Yang di Pertua: Saya suka hendak mengingatkan sekali lagi, kerana hari ini sahaja terbuka kepada ahli-ahli berucap, saya minta kepada Ahli-ahli yang belum berucap supaya menghadkan ucapannya selama 10 atau 15 minit. Banyak lagi Ahli yang hendak bercakap.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail (Muar Dalam): Tuan Yang di Pertua, saya bangun menyokong usul yang ada di hadapan Dewan ini bersama-sama dengan rakan-rakan saya Ahli-ahli Yang Berhormat yang bercakap lebih dahulu, melafazkan ucapan junjung kasih kepada Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong atas Titah Ucapannya pada 17hb yang lalu.

Pada permulaan Titah Ucapan Seri Paduka Baginda itu telah menitik-beratkan usaha-usaha pembangunan negara dan

Rancangan Malaysia Kedua serta perpaduan antara rakyat. Masalah pembangunan dan perpaduan, khasnya adalah objek tegas kenegaraan kita. Oleh kerana yang demikian pendapat yang dikemukakan dan approach-nya haruslah secara objektif kenegaraan dan bukan secara subjektif dan emosional. Hanya dengan demikian maka natijahnya betul-betul objektif, rational dan bersifat konstruktif.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka menarik perhatian ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini kepada masalah teknikal pembangunan projek-projek yang terkandung dalam Rancangan Malaysia Kedua yang harus dapat dilaksanakan dengan sebaik-baiknya. Untuk itu perlu diadakan pengawasan yang teliti, khas terhadap projek-projek yang dilaksanakan dengan bantuan modal asing. Bantuan modal dan tenaga asing kita terima dengan tangan terbuka dan penerimaan itu adalah atas dasar iktikad baik dan tanpa syarat-syarat yang mengikat. Government to government aid ini hendaklah betul-betul bertujuan membangun dan bukan sebagai alat penetration politic oleh yang memberi bantuan. Hal ini saya tujukan kepada pelaksanaan projek-projek raksaksa yang perlaksanaannya memakan masa yang panjang dan memakan belanja dan tenaga kerja yang besar. Kita haruslah berwaspada bahawa jangan pula pelaksanaan rancangan kerja projek raksaksa ini selari dan sehalu dengan pelaksanaan tujuan iktikad buruk yang tersembunyi yang berupa sabversif politik dari negara-negara yang memberi bantuan tersebut.

Kita telah melihat peristiwa-peristiwa ini terjadi dalam beberapa buah negara yang sedang membangun. Projek-projek raksaksa ini banyak terbengkalai dan tergendala apabila terjadi gangguan hubungan diplomatik antara negara yang berkenaan membawa dan membebaskan hutang pada negara yang menerima bantuan itu.

Dengan demikian, saya sukacita merayu Kerajaan mengamat-amati atas kemungkinan seperti itu berlaku di negara kita dan hendaklah mengambil langkah-langkah bagi mencegahnya. Setengah-setengah negara-negara yang membantu ingin melihat negara yang dibantu tetap lemah, supaya alat infrastruktur ekonomi negara rusak sehingga negara kita akan tetap mengemis dan

seterusnya masuk dalam perangkap alat politik mereka. Kerana peristiwa-peristiwa seperti inilah kita tidak heran sikap negara-negara yang sudah maju sentiasa bermanis-manis muka sampai kita terpedaya oleh bantuan mereka. Sampai hari ini kita bersyukurlah bahawa kerjasama negara-negara asing belum mellihatkan gejala-gejala negatif tersebut.

Iktikad atau tujuan buruk yang hampir serupa telah terlibat sekarang ini iaitu Jepun, di satu pihak, ingin melihat ekonomi negara kita khasnya dan negara-negara Asean amnya tidak kukuh, dengan mencuba memperkecil pasaran dan harga getah, iaitu hasil utama punca penghidupan negara-negara ini. Jepun telah lupa bahawa kawasan Asean adalah pasaran barang-barang perindustrian yang utama kerana kita mengetahui bahawa negara-negara yang dimasukkan dalam E.E.C. atau Common Market Eropah serta negara Amerika Syarikat telah mengadakan beberapa usaha dan langkah untuk mencegah kemasukan yang berlebih-lebihan alat-alat perindustrian daripada negeri Jepun itu, dan kita mengetahui bahawa Jepun sekarang sudah memusatkan pula pengeluaran perindustriannya ke Timur Tengah, dan saya percaya negara-negara Timur Tengah apabila berasa gigitan daripada Jepun ini akan pula mengadakan sekatan-sekatan atau ikhtiar-ikhtiar untuk mencegahnya.

Sikap negara Jepun yang tidak mempunyai iktikad baik seharusnya mendapat pembalasan yang setimpal. Saya mengharapkan dan menyeru Kerajaan supaya mengambil tindak-balas terhadap sikap Jepun ini.

Tindak-balas seperti di atas dapat dikatakan "contoh kongkrit" pertama mengenai kerjasama ekonomi antara negara-negara Asean. Tindakan seperti ini, malahan akan memberi nafas baru dan merupakan "suatu catalyst" dalam memajukan perindustrian dalam negeri kita ini.

Inilah bukti nyata kepalsuan sikap setengah negara-negara yang sudah maju kononnya akan membantu negara-negara yang sedang membangun, sesuai dengan pepatah nenek moyang kita yang lama, sedar akan hakikat ini "telunjuk lurus kelengkeng berkait". Usaha-usaha bagi merapatkan jurang perbezaan pembangunan di antara kedua-dua golongan negara-negara di atas adalah sia-sia sahaja.

Tuan Yang di Pertua, sikap seperti yang saya sebutkan di atas terdapat juga di dalam negeri kita ini. Ucapan-ucapan beberapa ahli pembangkang dua tiga hari sidang ini nampaknya hampir-hampir menepatinya. Masaalah penyusunan semula masyarakat baru dalam taraf permulaan, sudah ada suara-suara yang tidak sehat didengar di dalam Dewan ini. Orang-orang bumiputra selama ini hidup sekais pagi untuk pagi sekais petang untuk petang, ingin mengubah corak hidupnya dari "taraf buruh kasar dalam negerinya sendiri" ke taraf "berdiri di atas kaki sendiri" sudah mulai dikaburkan dengan dalil-dalil dan hujah-hujah yang mengelirukan oleh setengah daripada Ahli-ahli Yang Berhormat dari pihak Pembangkang.

Sekarang sudah nampak belang mereka, sekarang kita baru lihat warnanya yang sejati betapa buruk dan penuh hasad dengki melihat bumiputra mulai mengembangkan sayapnya yang masih belum terbuka lagi.

Susunan kata-kata dalam hujah-hujahnya dalam mempertahankan dalil-dalil yang penuh dengan niat buruk itu sangat mengkhawatirkan kita semua. Huraian-huraiannya bukan mengurangkan tetapi menambah kusut persoalan yang dihadapi oleh bangsa dan negara.

Di satu pihak yakni setengah daripada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Pembangkang, melaongkan slogan kononnya setuju menolong bumiputra, tetapi dipihak lain ia cuba mecungkil-cungkil retak-retak yang lama. Dalam huraiannya diseling dengan kata-kata yang boleh menimbulkan kecurigaan di kalangan bumiputra sendiri, sehingga nampak sangat sikap jahat dan mengadu domba kaum bumiputra sesama sendiri.

Tuan Yang di Pertua, saya tujukan kata-kata saya ini khasnya kepada Ahli Yang Berhormat dari Batu, yang memang suka melemparkan batu tanpa mengarahkan kepada tujuan yang objektif. Apabila tujuan beliau ini menonjolkan masaalah bumiputra yang baharu hendak mengecap nikmat titik peluh dan usahanya setelah negara ini merdeka. Berapakah orang bumiputra yang termasuk dalam golongan ini? Menurut Ahli Yang Berhormat itu sendiri baharu 5%. Apakah beliau tidak senang melihat kaum

bumiputra dapat hidup menikmati kekayaan dibumi tanah pusaknya sendiri, dibumi tempah darahnya sendiri?

Sikap seperti inilah yang dapat dikatakan penuh kepalsuan dalam menunaikan tanggungjawabnya untuk ikut serta menjayakan Dasar Ekonomi Baru dan menyusun semula masyarakat negara kita ini.

Ketentuan penyertaan 30% kaum bumiputra dalam bidang perdagangan dan perusahaan dalam negara ini sukar akan berhasil, kerana adanya segolongan pemimpin parti yang sangat provokatif. Sikap yang suka menyalakan api seperti ini dapat membakar tanah semenanjung ini dan hanya akan merugikan semua pihak.

Keadaan sebelum merdeka lebih banyak menguntungkan kaum pendatang; penjajah telah memberi hati dan muka kepada pendatang-pendatang ini dengan berlebihan. Penjajahan di mana-mana juga memang berbuat demikian sebab dengan demikian itu dapat meninggalkan "bom-waktu" (time bomb) yang salah satu dari sumbunya telah meletus pada bulan Mei 1969. Keadaan dan bentuk masyarakat Malaysia sekarang ini adalah hasil politik "divide and rule" selama penjajahan di tanah air kita ini. Inilah yang menyebabkan adanya projek penyusunan semula masyarakat oleh kerajaan kita yang sedarkan keadaan ini dan yang suka hendak menyelesaikan masalah ini dengan seberapa cepatnya.

Tuan Yang di-Pertua, memang betul seharusnya masyarakat bumiputra menyertai 30% bidang perdagangan dan perusahaan dalam tempoh 20 tahun. 30% dalam semua peringkat, bukan hanya di peringkat buruh dan orang suruhan sahaja. Kita mahu bumiputra betul-betul melibatkan dirinya dalam segenap peringkat dalam semua bentuk dan jenis perdagangan dan perusahaan di negara kita ini.

Hanya dengan demikian kerajaan telah betul-betul menjalankan usaha penyusunan semula masyarakat kita dalam bidang ekonomi khususnya. Kalau usaha-usaha ini gagal akibat "permainan politik kotor pembangkang" maka pihak pembangkanglah yang akan mendapat hukuman rakyat di negara kita ini.

Saya terpaksa bercakap secara "to the point" tanpa kata-kata diplomasi, kerana amat nyata sekarang bahawa perbezaan jurang ekonomi tidak mungkin berhasil kalau pihak-pihak pembangkang menghidupkan api sentimen perkauman di Dewan ini yang akan merebak keluar Dewan ini. Anggota-anggota partinya juga telah menggunakan taktik ini di luar Dewan ini, terutama dalam pilihanraya kecil baharu-baharu ini di Kedah, seolah-olah Ahli Yang Berhormat dari Batu itu adalah juara dan pejuang orang miskin. Baharu 5%, Tuan Yang di-Pertua menurut Ahli Yang Berhormat itu sendiri, bumiputra cuba hendak menyaingi orang-orang bukan Bumiputra sudah tidak menyenangkan hati dan mata Ahli Yang Berhormat itu, saya tidak tahu bagaimana pula sikapnya dan tindak-tanduknya jika tercapai matlamat 30% seperti yang dirancang oleh Kerajaan itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyatakan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari pembangkang telah banyak bercakap mencela dan memutar belit hakikat-hakikat yang objektif di negara kita ini.

Sebagai warganegara, kita hidup atas landasan yang kuat, perlembagaan sebagai landasan konstitutional dan Rukunegara sebagai landasan spiritual bangsa. Saya tidak berhajat megulas panjang-panjang perihal kegagalan pelajar-pelajar kita dalam Bahasa Malaysia dalam peperiksaan M.C.E. baharu-baharu ini, kerana sudah ramai Ahli-ahli Yang Berhormat telah bercakap dalam Parlimen. Akan tetapi saya berhajat mengulas sedikit sahaja tentang rayuan yang dibuat oleh rakan saya Ahli Yang Berhormat dari Sitiawan untuk mengadakan suatu enquiry terbuka terhadap masalah yang menurut Ahli Yang Berhormat dari Melaka sebagai "the burning issue" dan oleh Ahli Yang Berhormat dari Batu sebagai punca "berita angin bahawa akan ada kekacauan pada 16hb April, yang lalu", iaitu hari kebesaraan umat Islam. Rupa-rupanya perkara ini sengaja dibesar-besarkan oleh orang-orang yang seperti mereka itu. Mungkin ini merupakan suatu ujian, merupakan suatu percubaan kepada Kementerian Pelajaran khususnya, bagaimana sikapnya dan pendiriannya. Peperiksaan bukanlah satu cara yang sebaik-baiknya menguji kepandaian seseorang. Perkara ini telah menjadi pokok perbahasan di kalangan para

serjana, para guru dan cerdik pandai semenjak zaman dua puluhan lagi, di mana-mana di dalam Journal Perguruan hal ini telah dibincangkan. Tetapi belum ada suatu cara atau kaedah atau sistem yang lebih adil menentukan kebolehan dan tingkat serta darjah kepandaian seseorang itu lain daripada peperiksaan. Peraturan-peraturan ini sudah disusun oleh pihak Lembaga Peperiksaan Cambridge yang berpengalaman berpuluh-puluh tahun, dan tidak patut diragukan.

Kalaulah rayuan ini diterima, maka hal ini akan menjadi landasan untuk dibiasakan bagi masa-masa yang akan datang dan peristiwa ini, Tuan Yang di-Pertua, akan menjadi "suatu precedent yang membahayakan" kedudukan peperiksaan di masa yang akan datang.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Ahli Yang Berhormat sudah 15 minit bercakap.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, saya akan reangkakan.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Seminit lagi.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Kerajaan, khususnya Kementerian Pelajaran telahpun mulai mengkaji akan kejadian ini dan saya yakin langkah-langkah yang patut telahpun diambil supaya peristiwa tersebut tidak berulang. Kementerian Pelajaran juga telah memberi kemudahan-kemudahan untuk kesempatan memperbaiki nilai bahasa Kebangsaan kepada mereka yang gagal kerananya. Kegagalan yang demikian belum seimbang dengan kegagalan kerana matapelajaran-matapelajaran lain yang tidak dapat diperbaiki dalam waktu yang singkat, iaitu kegagalan pelajar-pelajar bumiputra kerana matapelajaran-matapelajaran sains dan teknologi.

Tuan Yang di Pertua, saya tidak nampak faedah yang positif daripada tindakan untuk mengadakan enquiry terbuka itu. Ia hanya akan mengurangkan dan merusak sendi-sendi "kedaulatan undang-undang" seperti saya sebutkan di atas tadi. Tindakan seperti itu akan merupakan lambang kemerosotan nilai moral kita, seolah-olah kita telah menginjak-injak peraturan-peraturan dan keputusan

yang telah dibuat. Biarlah peristiwa kegagalan ini jadi ingatan kepada kita semua, terutama pelajar-pelajar dan ibubapa kita sekalian.

Tuan Yang di Pertua, saya reangkakan ucapan saya dan saya suka bercakap sedikit sahaja dengan izin Tuan Yang di Pertua, iaitu mengenai soal beras yang menjadi makanan utama kita yang telah dibangkitkan di dalam Dewan ini.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Satu minit lagi!

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Terima kasih.

Beberapa kekeliruan, Tuan Yang di Pertua, telah berlaku mengenai dasar beras di Negara kita ini. Dalam Rancangan Malaysia Kedua ada tertulis bahawa dasar beras Kerajaan ialah untuk memberikan pendapatan maksima kepada penanam-penanam padi dan memastikan harga beras yang berpatutan kepada pengguna-pengguna beras.

Dalam usaha melaksanakan dasar Kerajaan yang tersebut itu, maka Kerajaan telah memikirkan bahawa pengeluaran beras sebanyak 90% daripada kehendak-kehendak penduduk di Negara ini adalah menjadi matlamat Kerajaan yang ditugaskan kepada Lembaga Padi dan Beras Negara dan lain-lain badan yang berkenaan bagi mengambil tindakan. Di sini timbullah kekeliruan yang saya katakan itu, iaitu pada fikiran saya matlamat 90% ini bukanlah dasar, tetapi sebagai satu cara atau "means" bagi mencapai dasar Kerajaan memberikan pendapatan yang maksima kepada penanam-penanam padi di Negara kita ini. Pada fikiran saya matlamat 90% ini boleh diubah dari semasa ke semasa mengikut keadaan dan matlamat 90% ini pun telah menjadi kekeliruan di antara beberapa pegawai-pegawai Kerajaan yang telah bercakap mengenai matlamat ini. Ada pegawai-pegawai Kerajaan yang berkata bahawa 90% ini ialah bagi kehendak seluruh Malaysia iaitu Semenanjung Malaysia dan Sabah serta Sarawak dan ada yang berkata bahawa 90% ini hanyalah bagi Semenanjung Malaysia sahaja.

Keadaan beras sekarang ini telah menyebabkan banyak Ahli-ahli Yang Berhormat meminta supaya Kerajaan menyemak balik dasar beras Kerajaan. Saya fikir dasar

Kerajaan tidak berubah iaitu memberikan pendapatan maksima kepada petani-petani dan memberi harga-harga yang berpatutan kepada penanam-penanam beras. Tetapi apa yang dimaksudkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat bukannya dasar, tetapi had pengeluaran yang menjadi matlamat Kerajaan. Saya menyokong perkara ini disemak balik hanya saya suka menarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa keadaan beras di masa ini adalah sementara sahaja oleh sebab beberapa faktor alam yang telah berlaku di seluruh dunia ini dan faktor-faktor itu, saya ringkaskan, Tuan Yang di Pertua, iaitu antaranya ialah saya suka menyatakan bahawa harga beras di seluruh dunia telah naik antara 75%-100%. Sebab-sebabnya tidak dapat dielakan dan ini termasuklah kemarau yang amat panjang di Indonesia dan di India pada pertengahan tahun yang lepas, banjir dan typhoon di Filipina dan peperangan di Bangladesh dan Cambodia. Sebab-sebab ini telah menyebabkan naiknya permintaan beras di seluruh dunia semenjak akhir tahun 1972. Selain daripada itu, saya mendapat tahu bahawa cuaca (weather) yang sangat buruk telah berlaku di Russia dan China pada tahun lepas juga dan ini telah menyebabkan Russia terpaksa membeli gandum dengan banyaknya daripada Amerika Syarikat dan China membeli gandum daripada Canada dan Australia. Pembelian gandum oleh Russia sebanyak 19 juta tan daripada semua negara termasuk negara-negara Eropah Timur, untuk dihantar kepada negara-negara itu untuk pertengahan tahun 1973 ini telah menyebabkan harga gandum dan harga sewa kapal naik bagi semua jenis pengangkutan bahan makanan (grains).

Begitu juga keadaannya bagi negeri Cina yang biasanya mengimpot gandum dan mengeksport beras. Negara tersebut mengimpot gandum dengan harga yang lebih murah kalau dibandingkan dengan harga beras dan ianya memakan gandum dan menjual beras ke pasaran dunia. Tetapi bagi tahun ini pengeluaran berasnya telah berkurangan dan ini memaksanya mengurangkan eksportnya ke pasaran dunia. Saya juga mendapat tahu bahawa beras eksport daripada Thailand telah berkurangan daripada biasa oleh sebab kemarau di beberapa daerah di Thailand ini. Kedudukan beras yang mahal di dunia dan kekurangan beras di seluruh dunia tidaklah, Tuan Yang di Pertua, memberi kesan sangat

kepada Malaysia walaupun harganya telah naik kira-kira 10% jika dibandingkan dengan harga beras enam bulan dahulu. Kita masih mengimpot beras tetapi tidak sebegitu bergantung di atas beras keluaran dunia. semenanjung Malaysia mengimpot kira-kira 10% daripada kehendaknya sementara Sabah dan Sarawak mengimpot kira-kira 50% daripada keperluannya. Ini bermakna harga beras yang mahal di pasaran dunia tidak sepenuhnya dibebani oleh penduduk-penduduk Malaysia melainkan di Malaysia Timur sahaja dan bebanan ini telah dapat dikurangkan dengan banyaknya bantuan beras daripada Semenanjung Malaysia dihantar ke Sarawak dan Sabah. Dan walaupun Sabah tidak masuk dalam Akta Lembaga Padi dan Beras Negara, tetapi saya menganggap Sabah adalah seperti satu anggota dalam satu badan dan jika anggota itu merasa sakit seluruh badan hendaklah merasa sakit juga. Akhirnya, saya suka menyentuh sedikit tentang dasar . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Sudah empat minit lebih.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Saya menjangka fasal beras tadi.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Boleh digulungkan. Oleh kerana mustahak itu, saya benarkan bercakap fasal beras; gulungkan satu dua ayat lagi.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Tuan Yang di Pertua, saya suka menyentuh sedikit tentang Titah Ucapan, iaitu berkenaan dasar luar berhubung dengan negara-negara Islam . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Bercakap fasal beras sahaja, kerana masa sudah lebih daripada 4 minit hadnya yang dibenarkan oleh Tuan Yang di Pertua.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Kalau beras, Tuan Yang di Pertua, melainkan kalau Tuan Yang di Pertua, izinkan saya menjawab atau memberi penjelasan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Masa telah cukup.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Kalau begitu, Tuan Yang di Pertua, saya banyak lagi hendak bercakap, dan dengan sebab waktu tidak mengizinkan, saya ucapkan terima kasih.

Tuan Michael Chen Wing Sum (Ulu Selangor): Tuan Yang di Pertua.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Saya harap Ahli Yang Berhormat jangan mengambil masa lebih daripada 10-15 minit. Datuk Speaker telah menghadkan masanya.

Tuan Michael Chen Wing Sum: (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, I thank His Majesty the di-Pertuan Agong from the depths of my heart for his words of guidance and wisdom.

As Malaysian citizens, we are indeed very proud of our Government under the great leadership of our Honourable Prime Minister, Tun Haji Abdul Razak bin Hussein, and our people whose joint effort has steered our nation towards great progress in the fields of development, politics, economy, social, cultural and international relations. Taking into consideration of our limited natural resources, short period of independence, the mental and physical ability of our people, we have achieved of what should be expected and do what should be done. But this does not mean that there is no room for further improvement. Neither does it mean that we should be contented with our achievement and complacent with the existing situation. On the contrary, we should double our effort and strike harder with our gathered experience and wisdom from the past towards greater progress and success for we are living in an ever-progressing and competitive world. Internally, we have to provide a better and higher standard of living for our people. Internationally, we have to compete to survive. We must always remember that only the fittest and the strongest will not be eliminated.

In this respect, we must therefore determine to construct an absolutely united and undivided nation from our peoples of various origins on the principles of trust, mutual respect, co-operation, equality and fairness. We have no doubt that our Government and many of our people also share this view and with this view we hope to create a society of prosperity and harmony. Despite our effort and contrary to our hope, we cannot feel without regret and dismay that sparks of mistrust and fear among the races can still easily and vulnerably destroy the foundation of our unity. This was demonstrated and manifested a few days ago, just before and on the date of the Birthday of Prophet

Mohammed, when a rumour that some undesirable incidents may happen spread across the whole country like wild fire and practically every shop in Kuala Lumpur was closed on 16th April, 1973. We must not permit this state of affairs to go on unchecked.

The rumour that the M.C.A. Ministers may leave the Cabinet if the M.C.E. issue cannot be settled still spreads. We would like to take this opportunity to state here categorically that the M.C.A. fully understands that we cannot interfere with the assessment and marking of the examination papers which are the prerogatives of the Examination Syndicate, but as a responsible political party, like the UMNO and others, we cannot be unconcerned with the unusually high percentage of failure in the subjects of Bahasa Malaysia and Science and the future of the 14,000 unsuccessful candidates. It should definitely be our duty to explore the cause or causes which had contributed to these miserable and shocking results.

Unity is the foundation of our prosperity and harmony. Let us cherish and sustain this principle and let us pull no punch to attack the evil spirit which may divide and destroy us. We therefore appeal to our people, in particular our politicians, to put national interests above personal and selfish political gains. Let us forget, or at least make the necessary attempt to forget, our racial origins for the concept of nationality today is quite different from yesterday. It does not and in fact it is impossible to confine to one race or one creed any more. For various reasons, the world we know today is mixed and cosmopolitan. Not only Malaysia but practically every land in the world today is multi-racial. Any racial sentiment if applied to politics would undoubtedly serve to destroy the unity of any nation.

We entirely agree with His Majesty that not only emphasis should be placed on development, but fair distribution of whatever fruition is equally essential; otherwise to give our people a better standard of living would be meaningless to the majority of the unfortunate poor ones.

In this country there are still many unfortunate people who cannot obtain a lot to build a shelter or a piece of land to plough although God has benevolently given us a sizeable Peninsula and a good part of the

Borneo State. There are still many who could have earned a better living but they are being unnecessarily exploited, e.g. like the taxi drivers. They deserve and should have been granted the licences direct, but, instead an underserving class of taxi owners has been created at the expense of the have-nots.

The recent price increases have caused great hardship to the lower income groups. Most of them can hardly manage and meet the situation. Despite Government's concern and attempt to ensure domestic price stability, we are not too optimistic for prices once go up seldom come down.

Our only hope is, when we are suffering from the unavoidable imported inflation, we shall have an opportunity to enjoy a little bit of our exported inflation on rubber and tin. But even this hope may now be shattered by the unscrupulous methods always adopted by some of the heartless Americans, i.e. everytime when our rubber and tin prices go up, they threaten to release their stockpiles which inevitably will affect the prices of these two commodities.

We are also glad to note that our Government will continue to improve the health services for our people. While it is important to give adequate nutritious diet for our rural children, it is equally important to improve health-affecting conditions both at urban and rural areas. Effective measures should be taken to eliminate flies and mosquitoes, to clear some of the drains filled with rubbish and to provide proper systems of sanitation and water supply. We certainly need more preventive moves to promote better health.

When we are planning to make our people healthier and stronger, which will logically and naturally lead to greater longevity, we should also look into their welfare and social security when they get old and have retired. Although our way of life has been immensely polluted by western influences, we are proud that we are still able to keep one virtue untouched i.e. to maintain a strong family tie the Asian way. This tie would, of course, impose upon us the duty to look after our parents. We are confident that our Government would not hesitate to find ways and means not only to sustain but promote this virtue. In this respect, there will be no better way than to permit such maintenance to our dependent parents be exempted from income tax.

On our record of success, the achievement on international relations in the past year is spectacular. When we are thanking our armed forces and police who have efficiently maintained our sovereignty and order, we should also thank our officials of foreign affairs of their untiring effort to make friends all over the world which would have tremendous effect on our country.

Last but not least, let us pray to God to give us good health, good sense and good luck so that all of us in Malaysia will enjoy our meaningful living for many years to come.

Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid (Batu Pahat Dalam): Tuan Yang di Pertua, saya mengambil bahagian bercakap di atas usul yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Tumpat di dalam Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong yang telah membayangkan kemajuan-kemajuan yang telah dijalankan oleh Kerajaan dan yang akan dijalankan oleh Kerajaan pada masa hadapan.

Bercakap di dalam Dasar Ekonomi Baru yang ditubuhkan di dalam Rancangan Malaysia Yang Kedua telah berjalan tahun yang ketiga, perubahan yang mengambil tempat di dalam pembangunan negara ini sangat digalakkan. Rancangan besar yang dinanti oleh setiap rakyat akan kesannya, dari itu bagi pihak hendak mengekalkan keyakinan rakyat kepada pihak Kerajaan. Kerajaan perlu melipatgandakan tugas-tugas dan usaha-usaha supaya penyelenggaraan rancangan ini dapat dijalankan dalam jangka waktu yang ditetapkan, khususnya di dalam kawasan pendalaman dan rakyat di luar bandar yang tertunggu-tunggu dan ternanti-nanti, bilakah rancangan dan kemudahan yang dijanjikan di tempat-tempat mereka akan sampai sedangkan Rancangan Malaysia Yang Pertama sudah lepas dan Rancangan Malaysia Yang Kedua sudah masuk tahun yang ketiga tetapi mereka hanya tinggal dengan bayang-bayang sahaja, umpamanya rancangan letrik, rancangan paip air, rancangan jalanraya, rancangan jambatan, rancangan perparitan Johor Barat dan lain-lain lagi rancangan jauh sekali rancangan untuk membina kilang-kilang yang membolehkan penganggur-penganggur di dalam kawasan luar bandar dapat peluang bekerja.

Tuan Yang di Pertua, pemuda-pemuda dan belia-belia di kampung di luar bandar hari ini telah banyak berhijrah ke negeri seberang untuk mendapatkan kerja sehinggalah kebanyakan di kampung-kampung luar bandar telah berkurangan dengan tenaga muda, kerana mereka tidak boleh tinggal di kampung-kampung dengan mengharapkan hasil kelapa dan getah yang hanya sebanyak dua ekar kepunyaannya sendiri. Kebun ini pula selalu sahaja terancam bila musim hujan.

Tuan Yang di Pertua, memandangkan keadaan pasaran beras pada hari ini sangat berkurangan di dunia pada hari ini, saya minta kepada Kementerian yang berkenaan supaya dapat mengkaji semula di atas perkara tanah Asam Bubuk yang seluas 2,500 ekar yang telah mengeluarkan hasil padi yang banyak selepas lima tahun yang lalu dan telah gagal sesudahnya dengan sebab kekurangan bekalan air. Penyiasatan telah dibuat oleh pihak yang berkenaan dan peruntukan telah dicadangkan sebanyak \$5 juta bagi membina satu amfang air di sebelah Ulu Sungai Semerong. Dengan adanya amfang air ini pesawah-pesawah akan dapat mengeluarkan padinya lebih banyak daripada yang sudah-sudah. Dukacitanya pihak Kerajaan tidak bersetuju dan tidak dapat memberikan peruntukan ini disebabkan terlalu tinggi dan memandangkan dari segi ekonominya pendapatan Kerajaan tidak lojik dan Kerajaan mencadangkan supaya tanah ini dijadikan kawasan pertanian, tidak kawasan persawah tetapi hari ini projek ini belum berjalan dan tanah-tanah ini tinggal terbiar sahaja mungkin kerana hendak menunggu penyiasatan. Siasat demi siasat, proses demi proses tanah ini telah tinggal dengan terbiar bertahun-tahun lamanya. Lebih baik Kerajaan mengeluarkan peruntukan ini dan digalakkan rakyat menanam padi bagi menambahkan hasil beras di dalam negara ini. Sudah lima tahun tanah ini terbiar ada juga setengah-setengahnya berusaha menanam padi, tetapi sia-sia sahaja tidak dapat mengeluarkan hasil, melainkan projek amfang air ini dapat dilaksanakan.

Tuan Yang di Pertua, saya rasa perusahaannya yang banyak yang telah diuntukkan ini tidaklah menjadi masalah, demi kepentingan rakyat, Kerajaan patut menggalakkan dan memperbanyakkan, apa rancangan yang sudah ada daripada Kerajaan bercadang umpamanya hendak

menjadikan kawasan perbandaran di kawasan luar bandar umpamanya hendak mengadakan atau mendirikan kawasan perkilangan dan perindustrian. Ini adalah memakan masa bertahun-tahun lamanya. Bukan saya tidak bersetuju, saya adalah menyambut baik dan memang mengharapkan rancangan yang serupa ini demi kepentingan rakyat, tetapi rancangan ini, saya rasa memakan masa untuk hendak dilaksanakan khususnya di kawasan saya sendiri. Buktinya kalaulah di dalam satu kawasan itu tidak ada kemudahan seperti api letrik, tidak cukup bekalan air paip dan jalanraya, masakan projek seperti yang diterangkan itu dapat dinikmati oleh penduduk dalam kawasan saya lebih awal. Maka dengan ini, saya merayu kepada pihak Kementerian supaya dapat mengkaji semula mengenai masalah ini dan dapat dipersetujui permohonan yang telah dimajukan dahulu.

Tuan Yang di Pertua, saya ada mengucapkan tahniah kepada pihak Kerajaan yang telah berjaya memajukan Lembaga Urusan dan Tabung Haji dan mendapat sokongan di kalangan ummat Islam. Dengan adanya sokongan daripada ummat Islam, Tabung Haji juga telah dapat melaburkan modal untuk membeli saham dan juga dengan melalui Tabung Haji juga dapat menyelamatkan orang yang terkandas untuk menunaikan fardhu haji daripada penipuan yang tidak bertanggungjawab bagaimana yang telah berlaku baharu-baharu ini. Dengan melalui Tabung Haji selain daripada meninggikan kedudukan ekonomi ummat Islam, juga dapat menolong dan memberi kemudahan kepada jemaah haji untuk menunaikan fardhu haji. Dasar Kerajaan sebenarnya semua nampaknya bertujuan baik, tetapi yang selalu berlaku tidak memuaskan orang-ramai atau rakyat jelata ialah tentang pelaksanaannya dan pentadbirannya, Tuan Yang di Pertua, yang dilakukan oleh setengah-setengah pegawai yang diberi tugas menjalankan pentadbiran itu.

Beberapa bulan yang lalu boleh dikatakan ribuan bilangan jemaah haji yang telah pergi menunaikan fardhu haji dengan melalui Tabung Haji baik melalui kapal laut dan kapal terbang. Ramai daripada jemaah haji ini berasa tidak puas hati di atas telatah pegawai-pegawai Tabung Haji ini menjalankan tugasnya. Semua jemaah haji telah menumpukan sepenuh pekercayaan kepada

pegawai-pegawai Tabung Haji, mengharap-kan pertolongan dan perhatian. Jemaah haji ini telah menyerahkan wang kepada pegawai-pegawai Tabung Haji:

- (1) wang kerana membeli tiket kapal, umpamanya tiket kapal terbang.
- (2) menyerahkan wang kerana pertukaran dengan wang rial.

Kita boleh membuat pertukaran sendiri di bank dengan wang sebanyak \$690 mendapat 1,000 rial, dan apakala ditukar hanya dipotong sebanyak satu rial sahaja, tetapi manakala kita menyerahkan wang untuk membuat pertukaran dengan pegawai-pegawai Tabung Haji, dikenakan \$710 dengan harga 1,000 rial. Ini telah melebihi \$20. Bagi jemaah haji mungkin tidak menjadi masalah di atas kelebihan itu, tetapi apa yang merunsingkan bila sampai di Jeddah dan di Mekah jemaah haji ini macam meminta sedekah berkehendakkan wangnya kembali, kadang-kadang sampai berhari-hari mereka menunggu berbaris-baris dan pegawai ini pula kadang-kadang tidak datang. Mereka memandang ringan sahaja di atas kesulitan yang dihadapi oleh jemaah haji ini, sedangkan jemaah haji ini memerlukan wang mereka, bila mereka sampai di sana untuk membuat belanja, ada setengah daripadanya sampai berminggu-minggu baharu wang mereka dapat dikembalikan.

Kedua, masalah tiket-tiket kapal. Pegawai-pegawai itu tidak mahu memberi kata yang tepat kepada jemaah-jemaah yang hendak membeli tiket kapal, umpamanya seorang jemaah membeli tiket telah bertanya lebih dahulu, bila bertolak, jawabnya 20 haribulan, dan bila balik, 1 haribulan. Jemaah ini tidak menaruh apa-apa sangkaan terhadap pegawai-pegawai itu hanya memberikan sepenuh-sepenuh kepercayaan. Tiket-tiket kapal ini telah diserahkan kepada jemaah ini bila waktu hampir hendak bertolak. Bila sampai masa hampir hendak bertolak balik jemaah telah pergi berjumpa dengan pegawai Tabung Haji di pejabatnya di Mekah dan bila disiasat nama-nama mereka itu dalam senarai yang hendak pulang pada tarikh yang dijanjikan, tidak ada. Pegawai minta tiket untuk dilihat, rupanya pada tiket itu ada tertulis tarikh mereka pulang tidak sama dengan apa yang dijanjikan oleh pegawai-pegawai itu kepada jemaah haji tersebut. Setengahnya lewat 4

hari, 6 hari dan ada yang lewat sampai 15 hari sedangkan jemaah-jemaah itu telah membawa wang cukup-cukup masa mereka tinggal di sana. Jadi apakala perkara yang serupa ini berlaku kepada para jemaah haji tentulah menyulitkan mereka. Perkara serupa ini boleh diatasi kalau pada masa mula menyerahkan tiket-tiket itu diterangkan atas pertukaran masa mereka pulang.

Tabung Haji ini ada mempunyai Pejabat di Mekah dan di Jeddah, tetapi yang menyulitkan apakala jemaah datang hendak berjumpa selalu sahaja mereka tidak ada di Pejabat khasnya kalau selepas pukul 2.00 petang. Hanya ada pion sahaja dan pion itu tidak boleh menjawab apa-apa juga masaalah kesulitan yang dihadapi oleh jemaah haji yang memerlukan pertolongan mereka.

Kerajaan telah menyediakan pegawai-pegawai untuk kemudahan jemaah-jemaah di sana yang mana saya ketahui iaitu terdiri daripada Pegawai Kesihatan, Pegawai Kebajikan, Pegawai Penerangan dan Pegawai-pegawai Tabung Haji. Pegawai-pegawai ini patutlah mengambil berat dan mengambil tahu hal-hal jemaah haji di sana dan hendaklah mengadakan lawatan dan mengumpulkan jemaah haji setempat untuk berjumpa dan memberikan penerangan mendengar kesulitan-kesulitan yang dihadapi oleh jemaah-jemaah haji ini. Mungkin pegawai itu akan menjawab bilangan jemaah haji beribu-ribu, macam mana hendak berjumpa. Sebenarnya ini boleh kita atasi melalui syeikh haji, kerana satu-satu syeikh haji, Tuan Yang di Pertua, ada tiga empat ratus jemaah daripada Malaysia untuk memudahkan lagi ialah di waktu di Arfah dan di Mina boleh pegawai-pegawai ini mengadakan lawatan. Janganlah duduk dengan senang-lenang dengan berbagai-bagai kemudahan, lihatlah penderitaan yang dialami oleh jemaah haji di sana untuk panduan kita memperbaiki tugas-tugas di masa hadapan.

Tuan Yang di Pertua, memandangkan penderitaan yang dihadapi oleh setengah-setengah jemaah haji di sana, salah satu daripadanya, mereka itu telah tidur di atas tanah dengan beralaskan sekeping tikar di waktu di Arfah dan di Mina. Oleh kerana kesejukan ramai di antara mereka yang mendapat sakit. Saya suka mencadangkan supaya Tabung Haji dapat memberi hadiah kepada jemaah haji ini sehelai gebar dan satu tilam

yang khas di tempah seperti boya umpamanya untuk memudahkan mereka membawanya ke sana ke mari. Sebab kalau diberi tilam yang biasa dijual umpamanya tilam dunlopillo sangat sukar untuk dibawa berarak ke Arfah dan ke Mina kerana ada setengah daripada jemaah haji itu sudah uzur, mereka tidak upaya hendak menghela barang-barang ini, sebab semua pekerjaan terpaksa dilakukan sendiri.

Tuan Yang di Pertua, saya suka mencadangkan kepada Kerajaan baik Kerajaan Malaysia mahu pun Kerajaan Negeri, manakala menghantar pegawai-pegawai yang mewakili jemaah haji dan yang menjalankan tugas:

- (1) Hendaklah dipilih orang yang pernah masuk dalam badan sukarela dan pernah bekerja dan membuat kerja-kerja kebajikan supaya mereka faham cara-cara menjalankan tugas terhadap orang ramai.
- (2) Orang sudah pernah menunaikan fardu haji lebih dulu supaya mereka faham dan tahu cara-cara pahit maung masa menunaikan fardu haji, janganlah dipilih mereka yang pergi ke sana kerana hendak mengambil kesempatan menunaikan fardu hajinya sendiri.
- (3) Orang yang mewakili atau menjalankan tugas-tugas janganlah membawa anak isteri bersama menunaikan fardu haji. Ini adalah mengganggu tugas mereka, sebab mereka menjalankan tugas di Mekah adalah berlainan dengan tugas-tugas yang dijalankan di negeri lain, kalau mereka mewakilinya.
- (4) Jauhilah cara pilih kasih yang akan merusakkan pentadbiran Kerajaan kita.

Tuan Yang di Pertua, selain dari itu saya suka mengambil kesempatan iaitu mengenai dengan sistem cukai pendapatan yang dijalankan pada masa sekarang untuk wanita yang bersuami tidak lagi sesuai dengan keadaan hidup yang lebih tinggi, bertambah pula kaum wanita sudah diberi status yang sama dengan kaum laki-laki kecuali cukai pendapatan bagi pihak kaum wanita yang bekerja yang memerlukan lebih banyak belanja dikecualikan hanya pada pendapatan \$1,000 setahun. Penilaian bersama sekarang tidak menggalakkan kaum wanita yang terlatih dan mahir bekerja di pejabat. Itulah

sebab-sebabnya ramai wanita-wanita meninggalkan pekerjaan mereka kerana sistem cukai pendapatan bertentangan dengan kepentingan mereka. Bagi wanita yang bergaji tinggi dan wanita yang berpendapatan sederhana, tetapi mempunyai tanggungjawab yang banyak, cukai yang dikecualikan \$1,000 adalah sangat mendukacitakan. Kerajaan patutlah menimbangkan tuntutan kaum wanita yang bekerja dengan segera, kerana kaum wanita perlu berganding bahu dengan kaum laki-laki untuk menjalankan Rancangan Malaysia Kedua. Sebuah negara seperti Malaysia yang sedang membangun, tenaga professional dan mahir adalah sangat diperlukan dari pihak kaum wanita.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Ahli Yang Berhormat ada satu minit lagi.

Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid: Tuan Yang di Pertua, saya berasa dukacita mendengar rungutan dari pegawai-pegawai Kerajaan yang menunggu-pembiayaan rumah oleh syarikat perumahan Kerajaan. Kesulitan pegawai-pegawai dan kakitangan ini hendaklah diberi perhatian berat memandangkan kenaikan sewa-sewa rumah dan juga barang-barang keperluan hari-hari, terutama sekali di bandaraya Kuala Lumpur ini.

Kedua, kesukaran hendak mendapat rumah-rumah Kerajaan. Hampir setahun pegawai-pegawai ini telah membayar wang tempahan tetapi sekarang mereka masih lagi belum diberi jaminan oleh pihak Kerajaan yang berkenaan samada mereka boleh mendapat rumah yang mereka tempah tidak terjamin. Harganya pula akan dinaikkan daripada harga yang ditengah tempoh hari dahulu. Mungkin syarikat perumahan tidak boleh memenuhi kesemua permohonan-permohonan ini dan dari ini saya cadangkan Kerajaan supaya dapat bekerjasama dengan syarikat-syarikat perumahan yang dijalankan oleh private sector untuk menjualkan rumah yang dibina oleh syarikat ini kepada pegawai-pegawai dan kakitangan Kerajaan dengan cara membeli melalui Kerajaan. Dapatlah pegawai-pegawai ini membeli dengan harga yang berpatutan dan yang kedua boleh mengurangkan kerunsingan dan beban pegawai dan kakitangan Kerajaan bila Kerajaan dapat menyelesaikan masalah mendapatkan rumah-rumah kepada kakitangan Kerajaan. Saya percaya pentadbiran ini akan dapat

dijalankan dengan lebih berkesan dan cepat sekiranya pihak Kerajaan dapat memikirkan masalah dan kesulitan-kesulitan yang dihadapi oleh mereka.

Sekianlah, Tuan Yang di Pertua, dengan ini saya memberi sepenuh-penuhnya memberi sokongan di atas Ucapan Titah Duli Yang Maha Mulia.

Datuk Peter Lo Su Yin (Sandakan): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, it is most heartening to note from His Majesty's Address an expression of concern on the part of the Government over the plight of the people of Sabah who are at the moment experiencing a serious drought in certain areas of the State. This expression of concern, coupled as it is with a promise of continuous aid, will act as a tonic for our people in their fight for survival against the forces of nature and for ultimate recovery from the ravages caused by such forces. Indeed our people there are grateful to the Government for the relief measures that have been taken and are still being taken to cope with the situation. These measures have been prompt, and generous, and have been largely responsible for averting a catastrophe from becoming both unmanageable and uncontrollable. Even so, damage to property has been extensive and, in many cases, irreparable: crops are destroyed as also farm produce of all kinds, including live-stock and poultry in total fashion. For the victims, it will be a long road back to recovery.

Sir, the drought situation in Sabah brings into focus the need to carry out more infrastructural works in the rural areas. It will be noted that many of these areas are inaccessible by roads or for lack of roads, with the result that relief work has proved to be difficult and even hazardous. Food has to be airlifted more often than not, dropped from above, and it is entirely due to the credit of our armed forces that the whole operation has proved as successful as it is. Nevertheless, the operation is expensive and it would be wise to give some priority to the construction of such roads as are necessary in these areas in the long-term interest. Besides, once the roads have been constructed, the people will be enabled to come into closer contact with the world immediately outside their own confines; and at a time when there is so much development

activity going on in the State, they will have a chance to take part in such activity in the overall scheme of things, thereby contributing to the national effort.

Sir, the drought situation also brings into focus the need to introduce a more effective marketing system of the more essential commodities of life, i.e. rice and sugar, to name only two of these. For some obscure reasons, the prices of these two commodities have gone up steeply and indeed at one stage there was an apparent shortage in supply. Inevitably, the drought has been blamed for this state of affairs. At the same time, it is well-known, of course, that there is a shortage in the world market of these two commodities. But even granting this fact, there seems to be no warrant for increasing the prices so high as to cause despondency and alarm among the people. Worse still, the increases in prices bite deep into pockets which are largely perforated due to the spiralling cost of living for which Sabah is notoriously known.

Having regard to the circumstances I have stated, Sir, may I urge the Government to take a close look into the problem and, if need be, take corrective measures thereafter, such as providing for a more equitable system of marketing to ensure fair and reasonable prices of these commodities to the consumers.

Mr Speaker, Sir, reference is made in His Majesty's Address to the continuing efforts of the Government to bring about a better quality of life for the people. We are much indebted to the Government for its efforts directed towards this end, and indeed the efforts expended so far have yielded results so impressive that even its worst detractors are hard put to the problem of finding fault in disparagement of these efforts. Admittedly, much remains to be done, and it is at this point that the Government will be severely tested in its efforts, especially in the wake of rising world prices which we must pay for import requirements.

Sir, the quality of life which His Majesty speaks of relates, of course, to the provision of material benefits to the people most deserving of them. But there is another aspect of this life—with which the phrase is usually associated—which, I hope, has not been forgotten in so far as Sabah is concerned. I refer, Sir, to the absence of any institution

catering for tertiary education in the State. The establishment of a university in that State is a must if the quality of life is to be fostered and maintained in a meaningful way. Material advancement is a desirable objective, but its implementation must not lead to a situation where it becomes an obsession for our people to regard such advancement as the sole end of life; for that could lead to a breakdown in social discipline and create in its place a false sense of values.

Sir, I would, therefore, urge the Government to set up a university in Sabah as soon as possible. I realise that this is by no means an easy task, even assuming that we have got ample funds to do so, but the task should not prove altogether impossible. We can always start, as indeed we must, on a modest scale. We can start off, say, with a small University College catering initially for the liberal subjects in arts and in agricultural sciences. The College may even be affiliated to or be part of the University of Malaya; and if this is done, it will give immediate prestige to the College, thereby attracting students from other parts of Malaysia and from other parts of the world, far and near, to pursue their studies there. In passing, I might add that the time may be opportune to change the name of the University of Malaya to that of the University of Malaysia. In saying what I have said, Sir, I am not unaware that there is a move, vague and nebulous as it may be at this present stage, to site a university, mainly for post-graduate studies in the Island of Labuan. The move, if I may so describe it, is, I hear, a private one, but the proposal has nevertheless attracted the interest of one of our most eminent professors and administrators, who seem to be favourably disposed to the idea. Far be it for me to question the wisdom of this idea, I think it would be a more logical development if we were to start something on the lines I have indicated earlier.

Sir, the case for the setting up, in Sabah, of a university or a university college, call it what you will, is, in my opinion, overwhelming. We need a university urgently not only to serve the needs of our students but also the needs of the Government at this crucial period when so much is at stake. What is at stake is the ability of our people to meet the challenges posed by the ever-changing pattern of life emerging everywhere in the

world. Politicians and civil servants are busy people, and have no time, nor the inclination—I hope they will forgive me for saying that—to do planning and research work: for that would indeed be expecting too much of them, particularly in the case of the politicians. True, the Government has experts to help them along, but this in itself is not enough. Here is where the university comes in. The university will, and can provide the necessary assistance in so many ways, in research and in critical analysis, on any problem of current interest. It can also act as a forum for the discussion of current affairs, both international and domestic, among the academics and other professional people who may from time to time be invited to take part in such discussions. And indeed the university is an important adjunct to the whole machinery of Government in the sense to which I have alluded, and a Government would be so much poorer for not making use of the services that are available in a university. Accordingly, Sir, I would urge the Government to give the matter of my request for the setting up of a university in Sabah the consideration it deserves. After all, we want Sabah to enjoy this quality of life, too. Also, we want Sabah to be known—not as the land where the timber tycoons populate, or the place where the cost of living is highest in the whole of Malaysia, but as the place which is rich in cultural traditions and in intellectual life. As it now is, the place is a cultural and intellectual desert.

Mr Speaker, Sir, it is also heartening to note from His Majesty's Address that Government is making progress in its efforts to correct the economic imbalance existing among the bumiputra and the non-bumiputra. The fact that the Government is able to report such progress, with optimism and confidence, so soon after the Second Malaysia Plan was put into effect, is a matter for congratulation and one of which the Government may justly be proud. With this aspect of the Plan now firmly in the Government's grips, all that remains to be done is to ensure that the Plan will be fairly and squarely implemented. In this connection, I am reminded of the speech made recently by the distinguished Chairman of PERNAS that the various agencies set up by the Government for the purpose of helping the bumiputra businessmen are not there to serve the interest of a category of people who happen to be close

to the Government for one reason or another. And the Chairman went on to say that the alternative would spell doom to the country as shown clearly in so many developing countries which had fallen prey to the machinations of those who are able to manipulate things for their benefit through political means or otherwise. Now, Sir, what the Chairman of PERNAS had stated is important as reflecting a statement of policy of the Government, a policy with which we all subscribe, and is further important as a statement of general application. So far, everything is clear. But what is not so clear is, does the Government also seek to correct the economic imbalance that exists in a particular ethnic group? Whilst I have not the slightest doubt that, under the wise and dynamic leadership of our Prime Minister, Y.A.B. Tun Abdul Razak, all Malaysians will receive their just rewards under the Plan, and that we have nothing to fear but fear itself in the implementation of that Plan. I think it is important that an answer should be given to that question. Upon an answer being given in the affirmative, lies the hopes and aspirations of all our people, save, of course, a selfish few.

Sir, I support the Motion. Thank you.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: I cannot accept any Member rising in the House and putting up his hand just like in a school class room. This is the Chamber of Dewan Rakyat, not a class room. The Speaker has the discretion to invite any Member who he feels should be invited to speak.

Tuan Peter Paul Dason (Pulau Pinang Utara): (*Dengan izin*) Tuan Yang di Pertua, the Honourable Member for Johore Tenggara stated in this House that as a result of the Opposition asking for a Commission of Inquiry to look into the high rates of failure, there has arisen a credibility gap in the integrity of the examiners and the educational system in this country. We in the D.A.P., Tuan Yang di Pertua, cannot accept the conclusion he has drawn for the simple reason that the credibility gap came about because of the very high rate of failure in the 1972 M.C.E./S.P.M. examinations, and therefore we are of the opinion that the only and surest way to restore the credibility of the Government, of the examiners and of the educational system, is to hold a Commission of Inquiry.

Mr Speaker, Sir, Malaysians by the thousands and millions have been shocked by the results of the 1972 S.P.M./M.C.E. examination results. And they were more than shocked by the speech of the Honourable Member for Tumpat who moved the Motion to thank His Majesty for his Gracious Speech in this House, and I definitely was more than surprised by the attitude adopted by that Honourable Member towards the many national issues which this country is gravely concerned with.

Whilst the Honourable Member was rightly concerned with the high rates of failure in the Science and Mathematics papers by Malay students in the 1972 M.C.E./S.P.M. Examinations and asked for a Commission to be set up to inquire into the causes for such high rates of failure in those two subjects by Malay students, he completely and with the greatest deliberation chose to ignore the appallingly high rate of failure by non-Malay students in the Bahasa Malaysia paper in the 1972 M.C.E. Examination. Are we to assume that the high rate of failure by non-Malay students in the Bahasa Malaysia paper is not a national problem? If the high rates of failure in Science and Mathematics by Malay students merit the setting up of a Commission of Inquiry, surely the high rates of failure in the Bahasa Malaysia paper by non-Malay students equally merit the setting up of a Commission to inquire into the causes of failure and to propose necessary remedies.

I am simply astounded by the peculiar sense of priorities of that Honourable Member and other Alliance back-benchers. It would appear that the Honourable Member puts the blame for the high rate of failure in the Bahasa Malaysia paper by non-Malay students on the students themselves in that they did not care to give sufficient attention to the subject. If we were to apply that logic to its natural conclusion, then are we to say that the plain and simple reason for the high rate of failures in Science and Mathematics by Malay students is simply due to the fact that they do not care to study science and mathematics. Surely, Mr Speaker, Sir, that cannot be the case, and that is why we in the D.A.P. have called for the setting up of a Commission of Inquiry to investigate into the causes of the high rates of failure by students not only in the Bahasa Malaysia paper but also in the Science and Mathematics papers. I regret very much the attitude adopted by

the Honourable Member for Tumpat and other Alliance backbenchers. It illustrates very vividly that whilst he is concerned with the problems faced by one segment of our multi-racial society he is totally indifferent to the plight of other sections of this multi-racial community.

Mr Speaker, Sir, the Constitution of Malaysia guarantees the free use of the other languages namely Chinese, Tamil and English for purposes other than for official usage and it is for this reason that we on this side of the House were astonished by the position taken by the Honourable Member for Tumpat with regard to the free use of these languages. The Honourable Member has made the complaint that many signboards in this country are in the Chinese language and that many products have labels in the Chinese language. What is wrong, Mr Speaker, Sir, if that be the case? Surely there is nothing wrong. If it is wrong to have signboards in Chinese, then it must also be wrong, one must assume, to have signboards in Tamil or in English. But that is not what the Constitution says. The Constitution, Mr Speaker, Sir, specifically permits the free use of these languages. Is the Honourable Member questioning the guarantees provided by the Constitution for the free use of these languages?

Mr Speaker, Sir, the Honourable Member further made complaints about Chinese parents sending their children to Chinese schools. We in the D.A.P. wish to know what there is to complain about? The Constitution permits it. Is there anything wrong when Malaysians exercise their constitutional rights? What is more shocking and regrettable is that the Honourable Member and many others in influential places have seen it fit to tie up these legitimate exercises of their constitutional rights by a large section of Malaysians with the question of loyalty to this country.

Mr Speaker, Sir, how on earth can a citizen's loyalty to this country be questioned simply because he exercises the rights accorded to him by the Constitution that all of us in this House are pledged to uphold—the Constitution of this country; the Supreme Law of this country?

Mr Speaker, Sir, those who in fact question the loyalty of citizens merely because they exercise their constitutional rights are in fact subverting the Constitution.

Mr Speaker, Sir, as a result of the speech of the Honourable Member for Tumpat, millions of Malaysians have become perturbed and disturbed. They seek categorical assurances from His Majesty's Government in this House that their loyalty is not being questioned directly or indirectly by the Government or other sources as a consequence of their exercising their constitutional rights and they further seek assurances from the Government to be made in this House that no attempt will be made directly or indirectly to restrict or discourage them from freely exercising their constitutional rights regarding the free use of the Chinese, Tamil and English languages.

Mr Speaker, Sir, by the perverse logic of the Honourable Member for Tumpat and those who think like him, the loyalty of citizens who exercise their constitutional rights become questionable but those who seek to deny citizens their constitutional rights or to restrict or restrain citizens from freely exercising those rights are considered loyal. We on this side of this House, Mr Speaker, Sir, cannot subscribe to such a perverse test on loyalty that the Honourable Member suggested. Mr Speaker, Sir, is this how we are going about to build a united and harmonious nation out of our diverse peoples? Can we expect harmony to blossom forth when unthinking utterances of this nature is being made not only outside this House but inside it also?

Mr Speaker, Sir, it is statements of this nature with all their implications of attempts to do away indirectly with constitutional guarantees that cause fear and suspicion in the minds and hearts of millions of loyal Malaysians. Is this how we intend to go about to deal with the threat posed by armed insurrectionists in this country—by constantly questioning the loyalty of Malaysians who commit no offence other than freely doing what the Constitution permits them?

Mr Speaker, Sir, if we are to successfully face armed insurrectionists in this country, it is paramount that we have a united people to face such threats but I do not see, nor we in the D.A.P. can see how we can go about

getting a united nation out of our diverse peoples when the loyalty of a large section of Malaysians is continually being questioned.

Mr Speaker, Sir, we in the D.A.P. will oppose vigorously any move designed to directly or indirectly curtail Malaysians from exercising their constitutional rights.

Mr Speaker, Sir, millions of Malaysians today wonder how our foreign affairs are being conducted and is to be conducted. From the speech of the Honourable Member for Tumpat, Mr Speaker, Sir, it would appear that the question of Malaysia establishing diplomatic ties with the People's Republic of China will be dependent on whether or not loyal Malaysians refrain from exercising their legitimate constitutional rights—like freely using the Chinese language on signboards, advertisements, labels on manufactured products and Chinese parents sending their children to Chinese schools.

Is this, Mr Speaker, Sir, why the establishment of diplomatic relations with the People's Republic of China has been delayed for so long? If these are not the reasons for the continued delay in our establishing diplomatic ties with the People's Republic of China, then we on this side of the House call upon the Honourable Prime Minister to categorically state so in this House.

Datuk Senu bin Abdul Rahman (Kuala Kedah): Tuan Yang di Pertua, saya sebagai salah seorang anggota dari Parti Pemerintah ingin menyampaikan ucapan setinggi-tinggi tahniah kepada Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong yang sudi mencemar duli bertitah dalam Dewan yang mulia ini untuk menyampaikan hasrat dan cita-cita serta usaha-usaha yang telah dilaksanakan oleh Kerajaan selama setahun yang lalu.

Saya adalah menyokong penuh segala usaha dan ikhtiar bagi pihak Kerajaan demi untuk keutuhan negara, kesejahteraan dan perpaduan rakyat. Dalam pada itu saya ingin menyentuh beberapa aspek yang saya fikirkan baik untuk mencapai matlamat tersebut.

Pelajaran

Tuan Yang di Pertua, di dalam perbahasan di dalam Dewan ini, masalah pelajaran telah menimbulkan satu masalah yang panas

semenjak diumumkan keputusan peperiksaan M.C.E./S.R.P., 1972. Perasaan bimbang dan ragu tentang kejujuran Kerajaan telah dilahirkan oleh golongan-golongan yang tidak berpuashati dengan keputusan tersebut, dan sebentar tadi Ahli dari Pulau Pinang, Ahli D.A.P. telah memperkuatkan lagi kenyataan saya ini.

Bertolak dari issue tersebut, soal keputusan peperiksaan itu telah semakin hangat dibicarakan, biarpun Yang Berhormat Menteri Pelajaran telah membuat pengumuman tentang kedudukan yang sebenarnya, tetapi perasaan bimbang masih lagi merebak di kalangan rakyat. Memang tidak ada sesiapa, Tuan Yang di Pertua, yang dapat menafikan bahawa pelajaran merupakan faktor yang penting sekali, bukan sahaja kepada anak-anak kita atau ibubapa malahan kepada Kerajaan dan negara keseluruhannya.

Dari itu tidak ada sesiapa lebih-lebih lagi pemimpin-pemimpin yang berfikiran waras dan tanggungjawab sanggup mempermain-mainkan dan memandang rengan di atas perkara ini. Baik Kementerian Pelajaran atau Yang Berhormat Menteri Pelajaran bahkan Kerajaan juga tidak dapat melepaskan dari bertanggungjawab kiranya berlaku kecurangan atau sengaja memejamkan mata kerana tidak mahu melihat kelemahan-kelemahan dan kekurangan-kekurangan, jika sebenarnya berlaku yang menyebabkan berlakunya sebegitu besar percentage kegagalan baik dalam peperiksaan M.C.E. atau S.P.M.

Dalam soal ini Yang Berhormat Menteri sendiri telah mengaku hendak membuat kajian yang mendalam mencari sebab-sebabnya dan juga bagaimana pula memperbaikinya. Sebagaimana saya katakan tadi soal pelajaran ini ialah soal yang paling besar kepada sesuatu bangsa yang berkehendakkan kemajuan dan kebahagiaan. Soal ini ialah soal kebangsaan, soal yang menyentuh sendi-sendi dan urat nadi negara yang akibatnya akan dirasai lebih berat lagi di masa akan datang. Dari itu soal pelajaran ini patutlah dipisahkan atau dielakkan daripada menjadi soal politik, atau demi menaikkan imej dan popularity sesebuah parti politik tanpa menghiraukan akibatnya lebih-lebih lagi "at the expense of the children and the parents". Saya dengan amat sedihnya menyatakan di sini iaitu ada parti-parti politik yang cuba mengeksploitasikan soal ini demi kepentingan diri dan parti mereka. Kepada mereka ini

saya membuat seruan di sini supaya menghentikan tektik "menanggok di air keruh" dan mengukur segala-galanya dari segi kepentingan parti bukan dari segi kepentingan kebangsaan. Saya menyeru mereka-mereka ini berfikir dan bergerak serta bertindak secara orang dewasa yang sunyi dari sentimen dan imosi kanak-kanak nakal atau opportunist politik. Malaysia dalam keadaan sekarang tidak dapat melayani parti-parti dan orang-orang yang sebegini, kecuali kalau kita semua sudah mengambil keputusan hendak menghancurkan negara bersama-sama sebelas juta rakyatnya.

Saya suka berterus terang di sini iaitu tidak ada sesiapa lebih-lebih lagi pemimpin-pemimpin yang bertanggungjawab yang tidak turut merasa sedih dengan keputusan yang berlaku itu. Tetapi malangnya sebelum satu tinjauan dan penjelasan didapati dari Kementerian yang berkenaan pemimpin-pemimpin parti politik tampil dengan melonjak-lonjak dan membesar-besarkan perkara itu lebih-lebih lagi di surat-surat khabar yang kononnya bertindak sebagai pembela kepada kanak-kanak dan ibu-ibu yang tidak bernasib baik. Pendeknya dengan sekelip mata soal itu ditukarkan menjadi soal politik untuk menghentam Kerajaan berhabis-habisan. Mereka-mereka merupakan hero kepada kanak-kanak dan ibu-ibu bapa yang malang ini. Sebaliknya apa yang sepatutnya mereka lakukan, kalau mereka sungguh merasa bertanggungjawab ialah mencari jalan melalui saluran yang benar membincang dan mendapatkan penjelasan bukan dengan bertempok-tempok dalam surat-surat khabar, iaitu berbincang dengan Yang Berhormat Menteri atau Kementerian Pelajaran. Bukan mustahil saya rasa, kalau soal ini tidak dijadikan soal politik oleh setengah-setengah parti politik yang opportunist. Satu jalan keluar dapat dicari dengan tidak merugikan di kedua-dua belah pihak dan tidak menyentuh dasar Kementerian dan Kerajaan baik dalam keputusan M.C.E. yang menyentuh sebahagian besar kanak-kanak bukan Melayu dan S.P.M. yang membawa kegagalan kepada sebahagian besar anak-anak Melayu. Oleh itu, saya ingin menarik perhatian ibu-ibu bapa baik bukan Melayu atau Melayu supaya memandang berat di atas telatah parti-parti yang tidak bertanggungjawab ini dan janganlah terjerumus ke dalam perangkap opportunist politik mereka.

Saya menyambut baik langkah Yang Berhormat Menteri dan Kementerian Pelajaran untuk membuat kajian yang mendalam dalam segala aspek bagi menentukan keadaan sebenarnya baik dari segi keputusan M.C.E. maupun S.P.M. Saya puji sikap Yang Berhormat Menteri yang merasa bahawa beliau dan Kementerian-nya bertanggungjawab kepada negara dan bangsa dalam soal ini. Oleh itu, tidak memandang ringan dalam masalah ini. Saya juga berharap kajian ini hendaklah dibuat dengan seberapa segera dan begitu juga jika ada kekurangan dan kelemahan hendaklah diakui dan segera diperbaiki. Inilah sahaja langkah yang akan menghilangkan kebimbangan dan keraguan dan meyakinkan kembali rakyat terhadap kejujuran dan ketegasan Kerajaan dalam soal pelajaran dan pendidikan sebagai asas utama dalam kebangkitan dan pembangunan sesebuah negara.

Berhubung dengan soal ini juga saya merasa sangat dukacita dengan ucapan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka sedikit hari yang lalu yang telah membuat kecaman yang hebat dan menggunakan keputusan peperiksaan M.C.E. sebagai senjata memukul Kerajaan. Beliau membuat tuduhan liar sebagaimana yang biasa dibuat oleh mereka dalam pilihanraya-pilihanraya dengan tidak menghormati Dewan yang agong dan mulia ini. Beliau cuba mengeliru dan melahirkan rasa tidak percaya dan marah kepada Kerajaan, seolah-olahnya segala-gala yang berlaku di Malaysia di bawah perintah Kerajaan Perikatan semata-mata buruk dan tidak ada satu kebaikan pun. Ahli Yang Berhormat itu dan rakan-rakannya cuba memperkecilkan dan menghina taraf pemikiran rakyat Malaysia hari ini seolah-olah rakyat semuanya bodoh dan dari itu dapat dipermain-mainkan oleh pemimpin-pemimpin Perikatan. Tidakkah Yang Berhormat dan rakan-rakannya itu sedar bahawa rakyat Malaysia dapat membuat perinciannya sendiri. Adakah kerana satu dua kekurangan biar pun kesalahan yang sebegini kecil boleh menjadikan alasan menuduh Kerajaan secara yang melulu. Apakah maksud Yang Berhormat Encik Lim Kit Siang bila beliau mengatakan "It would appear that the present Government is not only afflicted by the same disease, but is actually sweeping unpleasant things under a bigger and more capacious carpet!" Yang

Berhormat itu juga mengatakan "thousands of brilliant and conscientious students have failed and their future wrecked because of Bahasa Malaysia". Saya rasa sangat-sangat tidak patut Yang Berhormat itu menekankan kegagalan itu atas Bahasa Malaysia sahaja, seolah-olahnya Bahasa Malaysia itu hanya satu phenomenon yang tidak mustahak dan bererti jika dibandingkan dengan subject-subject lain dari segi tekanan perkataan yang digunakan oleh Yang Berhormat itu. Adakah sebenarnya begitu pendapat Ahli Yang Berhormat itu? Sebaliknya beribu-ribu lagi penuntut yang gagal yang mereka juga mengakui bahawa mereka juga gagal dalam subjects yang lain. Dari sini seolah-olah Yang Berhormat itu membuka tembelangnya sendiri dan harus tidak salah jika saya katakan Yang Berhormat itu cuba secara licin atau tidak langsung menerbitkan kebencian sesuatu pihak terhadap Bahasa Malaysia ataupun terhadap bumiputra keseluruhannya. Begitu juga, saya rasa, adalah amat keterlaluan, bahkan sombong dan bongkak bila Yang Berhormat itu mengatakan "It is not an easy thing to score a string of distinctions in the M.C.E. It is probably easier to become a Minister or Assistant Minister in Malaysia. I would like to know, for instance, how many Ministers can claim to have achieved six, seven or eight distinctions during their Cambridge Examination?"

Tuan Yang di Pertua, saya memandangkan perkataan di atas "not only irrelevant, insulting, arrogant and preposterous but also most unbecoming and disparaging. What a comparison? It is unimaginable for a Member of this House and moreover if the Honourable Member considers himself belonging to a certain class of elite to descend and loosen himself to such a degree and level of spite and vindictiveness. The Honourable Member should realise that spite and vindictiveness will not help solve an issue such as education which I quote from the Honourable Member's own mouth who urges the Government to give serious consideration of this entire problem, and view it not as a sectional, non-Malay problem, but as a national problem with the view towards releasing the force of unity and goodwill and not towards settling free forces of division, hatred and deep and simmering resentment against presently constituted society.

Apa yang menghairankan saya, Tuan Yang di Pertua, dalam satu nafas Ahli Yang Berhormat itu bertindak menjadi juara mempelupuri keadilan dan perpaduan kebangsaan, tetapi dalam satu nafas yang lain menghina Kerajaan dan Ahli-ahli Kabinet yang memegang teraju dan yang bertanggungjawab bagi mencapai matlamat tersebut dan bertindak sebagai juara sesuatu kaum.

Saya ingin sekali lagi menasihatkan Ahli Yang Berhormat itu dan rakan-rakan segolongannya supaya lebih berhati-hati dalam meluahkan kata-kata supaya jangan menerbitkan suasana yang lebih rumit dan buruk lebih-lebih lagi sebagaimana yang saya katakan tadi soal yang kita sama-sama hadapi ialah soal pelajaran yang melibatkan nasib anak-anak dan jenerasi akan datang. Saya ingin mengingatkan Ahli Yang Berhormat itu sekali lagi agar jangan soal yang vital dan penting ini dijadikan soal politik demi kepentingan parti dan golongan tertentu. Tidak ada sesiapa yang bertanggungjawab bergembira dengan kegagalan anak-anak kita baik dalam M.C.E. atau S.P.M. atau dengan tegas anak-anak bumiputra atau bukan bumiputra. Dan tidak ada pihak yang akan beruntung kiranya kegagalan serupa ini berlanjutan.

Ekonomi Bumiputra

Tuan Yang di Pertua, perasaan saling mengerti antara kaum dalam negara ini hanya akan ujud dan berkekalan setelah semua aspek kehidupan dapat diperseimbangkan. Jurang antara kaum hanya akan dapat dihapuskan dengan kerjasama dari semua pihak mengikut apa yang direncanakan dalam dasar ekonomi negara. Kesedaran bukan, kebimbangan yang patut menjadi criteria dalam usaha mencapai perseimbangan ini. Dengan kesedaran saya maksudkan iaitu biarlah semua pihak insaf dan sedar biar pun dalam persaingan ekonomi yang biasanya sebagai "enau dalam belukar", bernafsu-nafsi, tetapi matlamat dan cita-cita kesejahteraan bersama yang melahirkan rasa tolong-menolong antara pihak yang kuat dan pihak yang lemah sentiasa menjadi dasar dan panduan.

Dalam hubungan ini biar pun sudah banyak usaha yang dibuat oleh Kerajaan dengan menubuhkan berbagai-bagai badan bagi membantu dan menentukan kemasukan dan penyertaan rakyat bumiputra dalam

lapangan perniagaan dan perusahaan, tetapi masih banyak lagi langkah dan usaha yang boleh dan patut dilaksanakan, misalnya tiap-tiap badan ditubuhkan hendaklah mempunyai matlamat tertentu iaitu melahirkan seberapa banyak bilangan peniaga-peniaga dan pengusaha-pengusaha bumiputra. Target atau matlamat ini hendaklah jangan dikompromiskan dalam perlaksanaannya, umpamanya mementingkan keuntungan atau menerbitkan berbagai-bagai rintangan dan kesusahan sehingga melemahkan cita-cita dan harapan bumiputra yang benar-benar ingin menceburkan diri dalam lapangan tersebut. Tiap-tiap badan ini biar pun ada Badan Penyelaras di Jabatan Perdana Menteri, hendaklah menyemak dan mengkaji semula dari semasa kesemasa sejauh manakah matlamat yang ditugas dan dipertanggungjawabkan kepada mereka tercapai. Begitu juga Kerajaan diharap akan mengambil sikap yang lebih tegas dalam mendapatkan sokongan dan bantuan dari ahli-ahli dan badan-badan perniagaan dan perusahaan bukan bumiputra. Dalam hubungan ini, saya menyeru Kerajaan mengadakan perundingan dari semasa ke semasa dengan badan-badan perusahaan termasuk gabungan-gabungan perniagaan bukan bumiputra bagi mengkaji sejauh manakah bantuan yang telah mereka berikan dan bagaimana cara melaksanakan hasrat Kerajaan itu.

Tujuan Kerajaan dalam mencapai matlamat penyertaan bumiputra ini hendaklah difahami dan dilaksanakan oleh semua pihak yang berkaitan dengan sepenuh-penuh jujur, ikhlas dan dengan semangat didikasi yang sedalam-dalamnya. Penyelewengan dan pengkhianatan jika terbukti biar di mana dan dari siapa juga hendaklah segera dibasmi dan disingkirkan. Jika tidak maka bukan sahaja harapan dan hasrat Kerajaan tidak mungkin tercapai, tetapi akan menjadi ejekan dan sindiran dari pihak lain.

Pendeknya dalam melaksanakan dasar ini semua pihak dan golongan bukan sahaja Kerajaan, tetapi juga pihak-pihak swasta dan golongan-golongan perniagaan dan perusahaan bumiputra dan bukan bumiputra, hendaklah diberi kesedaran dan digalakkan bersama-sama mengambil peranan. Hakikat ini lahirnya dari keadaan penduduk dan suasana di Malaysia ini sendiri.

Persaingan dalam perniagaan atau perusahaan memang tidak dapat dielakkan

bahkan mustahak dari satu segi sebagai satu incentive, tetapi persaingan dalam konteks keperibadian Malaysia, biarlah merupakan persaingan yang berdasarkan kesedaran terhadap kepentingan negara dan rakyat Malaysia yang mempunyai kedudukan yang unik dan tersendiri. Sebaliknya jika kesedaran ini tidak dipupuk dan dijadikan dasar dalam perlumbaan di lapangan ekonomi di negeri kita ini, maka dari perlumbaan itu akan lahir kebimbangan-kebimbangan yang boleh mencetuskan faktor-faktor yang akan merosak dan merugikan negara.

Saya ingin menyentuh sedikit mengenai Badan-badan Berkanun yang sengaja ditubuhkan oleh Kerajaan untuk memberi . . .

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Ada beberapa minit lagi, Ahli Yang Berhormat. Masa tidak panjang, ada satu minit lagi.

Datuk Senu bin Abdul Rahman: Saya ingat sebagai ucapan permulaan, Tuan Yang di Pertua, kalau boleh diberi . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Baiklah, boleh dibenarkan dua minit lagi.

Datuk Senu bin Abdul Rahman: Tuan Yang di Pertua, badan-badan ini hendaklah merupakan badan-badan yang bukan semata-mata hendak mencari keuntungan. Dengan lain-lain perkataan bantuan dan pertolongan hendaklah diberikan berdasarkan sejauh manakah kemahuan dan kebolehan serta keazaman bumiputra yang hendak menjalankan perniagaan atau perusahaan tersebut. Tegasnya kejayaan badan-badan tersebut janganlah semata-mata diukur kepada banyaknya pinjaman atau bantuan yang dikeluarkan atau banyaknya pertolongan teknik yang diberi atau banyaknya bumiputra yang diberi latihan. Tetapi faktor yang perlu ialah, Bagaimana dan berapa jumlah bilangan bumiputra yang boleh mendapat dan menggunakan pertolongan-pertolongan yang diberi oleh Kerajaan melalui badan-badan berkanun tersebut.

Saya ingin mengulangi iaitu faktor untung-rugi janganlah menjadi tujuan utama kepada badan-badan ini. Apa yang mustahak ialah untuk melahirkan peniaga-peniaga dan pengusaha-pengusaha bumiputra seberapa ramai yang boleh beratus-ratus bahkan beribu-ribu dalam jangka waktu yang sesingkat-singkatnya.

Kesedaran ini hendaklah menjadi panduan kepada setiap mereka yang terlibat dalam mentadbirkan badan-badan tersebut. Dalam rangkaian inilah kejayaan atau kegagalan sesebuah badan tersebut menjadi ukuran. Dari itu, kajian yang mesti dilakukan dari semasa ke semasa ialah bagi menentukan berapa ramaikah bumiputra yang sudah mendapat faedah dan berjaya melalui badan-badan tersebut.

Tuan Yang di Pertua, saya ingin juga mengambil peluang ini mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Kerajaan kita yang telah berjaya menyesuaikan bukan sahaja keadaan dalam negeri bahkan luar negeri juga dengan suasana dan perkembangan yang sentiasa berlaku dan berubah. Penubuhan Kerajaan-kerajaan Campuran di peringkat Pusat dan di beberapa buah Negeri adalah merupahkan bahawa sebilangan besar rakyat Malaysia inginkan kebaikan taraf hidup sesuai dengan negara kita yang sudah hampir 16 tahun merdeka. Mereka berkehendakkan jaminan hidup bagi diri dan keluarga mereka. Mereka berkehendakkan supaya kemajuan-kemajuan yang dilaksanakan oleh Kerajaan jangan semata-mata ditumpukan di bandar-bandar besar, tetapi kepada mereka juga yang tinggal di kampung-kampung dan di pedalaman. Mereka juga ingin melihat anak-anak mereka mendapat pelajaran dan pengetahuan sesuai dengan perkembangan pesat Kerajaan. Mereka ingin bukan sahaja pekerjaan yang menjamin hidup mereka, tetapi juga sekurang-kurangnya sebuah rumah yang sesuai dengan keadaan mereka yang boleh mereka miliki. Rancangan yang memberi kemudahan electricity dan air biarlah sampai ke tiap-tiap rumah mereka. Begitulah juga kemudahan-kemudahan termasuk hospital, clinic, jalan-jalanraya dan sebagainya sebagaimana yang dinikmati oleh penduduk-penduduk dalam bandar.

Dengan tidak syak lagi bahawa Rancangan Malaysia Kedua adalah bertujuan mencapai matlamat tersebut. Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri sendiri memberi perhatian sepenuhnya dalam soal ini. Di sini saya ingin memohon kepada Kerajaan khususnya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita supaya memberi arahan-arahan yang lebih tegas kepada semua pihak dan anggota yang melaksanakan rancangan ini. Untuk penyertaan dan sokongan serta

perubahan sikap dari rakyat maka mustahaklah sikap dan attitude serta semangat dedikasi anggota-anggota yang bertanggungjawab juga tidak dapat dipersoalkan sama sekali. Mereka hendaklah memahami dengan sedalam-dalamnya pertama hasrat dan cita-cita Kerajaan sendiri dan keduanya hasrat dan harapan rakyat dalam zaman pembangunan ini.

Dalam soal ini kerjasama dan persefahaman yang serapat-rapatnya hendaklah dipupuk antara pegawai-pegawai yang melaksanakan rancangan-rancangan tersebut dengan wakil-wakil rakyat atau parti-parti yang bertanggungjawab di kawasan-kawasan tertentu. Sebabnya saya berkata demikian kerana ada kalanya persalihan-faham timbul di antara kedua pihak ini sehingga rancangan yang sepatutnya sampai kepada rakyat telah tergendala.

Dasar Luar Negeri

Di samping melaksanakan rancangan pembangunan yang pesat di dalam negeri, maka Kerajaan juga telah berjaya menyelaraskan perubahan yang berlaku di dunia international hari ini dengan polisi luar negeri kita. Tahniah setinggi-tingginya saya ucapkan kepada Kerajaan kerana kejayaannya menyesuaikan dasar dan polisi ini.

Perubahan-perubahan ini adalah amat sesuai sekali dan selaras dengan kenyataan iaitu politik international sedikit sebanyak menyentuh politik national sesebuah negara dan sebaliknya politik national menyentuh politik international. Tidak ada sebuah negara dalam zaman sains dan teknologi ini dapat melepaskan diri dari hakikat ini. Kita hidup dalam apa yang dikatakan "interdependent world". Antara negara yang dahulunya bermusuhan dengan sebab politik atau ekonomi bahkan idelogi juga, sekarang sudah berkendur dan menghulur tangan terbaik-baik.

Dalam pada itupun sebagai sebuah negara kecil kita haruslah berhati-hati supaya harapan kita untuk terbaik-baik dengan semua negara itu tidak disalahgunakan untuk muslihat tertentu yang merugikan kita kerana dalam politik international tiap-tiap perhubungan yang berlaku antara negara atau bangsa hakikatnya kedua belah pihak mengharapkan sesuatu dari pihak lain. Tetapi bagaimanapun saya yakin sepenuhnya

bahawa Kerajaan dalam melaksanakan dasar luar yang baru ini sudah mengkaji sedalam-dalamnya baik buruk, dan untung rugi dari tiap-tiap satu perubahan atau perhubungan yang dibuat dengan tiap-tiap negara yang ingin mengadakan hubungan diplomatik dengan kita mengikut keadaan dan meritnya.

Ketegasan dan keyakinan Kerajaan kepada pertubuhan ASEAN juga harus dipuji dan diberi sokongan sepenuhnya. Pengecualian Asia Tenggara merupakan harapan setiap negara di rantau ini untuk mendapat ketenteraman dan kesetabilan politik yang akan membolehkan setiap negara ini menumpukan sepenuhnya kepada soal pembangunan.

Sebagai mengakhiri, Tuan Yang di Pertua, saya sekali lagi menarik perhatian Kerajaan supaya memandang sungguh-sungguh berat dalam soal pelajaran yang menyebabkan berlaku keadaan yang tidak diingini dan mendukacitakan. Saya menyokong Ahli-ahli Yang Berhormat yang menyuarakan supaya Kementerian Pelajaran memberi sepenuh perhatian dan usaha kepada kekurangan-kekurangan yang terdapat di sekolah-sekolah, lebih-lebih lagi di luar-luar bandar. Ibu-ibu bapa dan kanak-kanak tidak boleh disalahkan sekiranya terdapat kekurangan buku-buku teks, alat-alat sains dan lebih-lebih lagi guru-guru yang sesuai di sekolah-sekolah itu. Tentulah tidak adil kiranya keadaan antara satu sekolah dengan satu sekolah lain, kelengkapan dan kemudahan-kemudahannya tidak sama, tetapi mereka terpaksa menghadapi peperiksaan yang sama. Peperiksaan sudah tentu tidak boleh dibezakan, dari itu satu soal sahaja yang timbul ialah kelengkapan termasuk guru merupakan faktor utama. Soal ini cuma Kerajaan sahaja yang dapat menyelesaikannya. Ketegasan Kerajaan dalam masalah ini menjadi tumpuan dan harapan rakyat Malaysia seluruhnya.

Tuan Yang di Pertua, saya menyokong usul yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Tumpat dalam menyokong Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

Datuk James Wong Kim Min (Miri-Subis): *(Dengan izin)* Mr Speaker, Sir, may I, before participating in this debate, thank His Majesty the Yang di-Pertuan Agong for His Majesty's very Gracious Address to this House when declaring open the first meeting

of this Third Session of Parliament. I am sure I am expressing the feelings of all Honourable Members of this House, including my own Members on this side of the House, in saying how grateful we are to Almighty God that he has given us the honour of having Their Majesties the Yang di-Pertuan Agong and the Raja Permaisuri Agong, to be present to declare this Parliament open. May I now touch on the various problems which I would like to bring up to this House?

Mr Speaker, Sir, may I touch firstly on national unity? Mr Speaker, Sir, His Majesty has emphasised in his Gracious Speech on the need for national unity. National unity can be brought about in various ways but I would like now to touch on the functions of a few bodies which could help in this development.

Firstly, may I touch on MAS—the Malaysian Airline System—our National Airline. In the past, M.S.A. for economic reasons had charged the sector between Peninsula Malaysia and Sarawak, mile for mile, more than the sectors that operate within Peninsula Malaysia.

Mr Speaker, Sir, now that we have a National Airline in MAS, I do not see why this discrepancy should continue. Indeed, it must be the national policy, MAS being a National Airline, to ensure that all sectors within Malaysia should be charged equally and that the brunt of paying more, mile for mile, should not be borne by the people of East Malaysia.

Indeed, Mr Speaker, Sir, if it is the intention to bring more people to travel between Peninsula Malaysia and Sarawak and vice versa, and in this particular field of bringing the people together to understand each other better by physical contact and exchange of views, MAS has a duty to perform. I hope my observations will be taken note of by the Minister concerned.

Mr Speaker, Sir, may I now touch on another factor which will help national unity. I refer in particular to the information, radio and television services. It is very disturbing to know that although in the previous sittings in this House I have emphasised on the need for our information, radio and television services, including national newspapers like the *Straits Times*, *Berita Harian*, and indeed other papers, that they should and must

cover more news of the happenings and doings in East Malaysia, which are States of Malaysia, unfortunately, these pleas seem to have fallen on deaf ears.

Let us take the case of the *Straits Times*, for instance, which is very widely read. Whenever we turn this paper we see nothing at all about happenings in Sarawak—or for that matter in Sabah—except the occasional statements made by the Chief Minister or one or two Ministers, or in the case of Sarawak, of terrorists being killed or arrested and then nothing! There is no news at all about what is going on there. For instance, what is happening there of accidents in Sarawak or other news in Sarawak.

Mr Speaker, Sir, with due respect, let me point out that it is the people that make a nation, not merely the statements or news made by Ministers or of terrorists being killed only, as being worthwhile news. Surely there should be news of how people in Sarawak live and other developments in Sarawak, like the recent drought, for instance, in some of the districts in the last three or four months, particularly in the Fourth and Fifth Divisions, which deserve some mention, and other worthwhile local news which will bring to the people in Peninsula Malaysia a better understanding that Sarawak is not a place where we only shoot terrorists but it is also a place consisting of Malaysians with hopes and aspirations, with problems, with joy, with tears and laughter. These are the things, Mr Speaker, Sir, that bring the people together of shared emotions, feelings, hopes, aspirations and common identities. These are the substances that make for national unity.

Mr Speaker, Sir, may I touch here, in passing, that I note with regret that His Majesty in his Speech has not mentioned of the drought in Sarawak, particularly in the Fourth and Fifth Divisions of Sarawak, although His Majesty has mentioned of the drought in Sabah. Mr Speaker, Sir, may I elaborate again? For instance, there have been no news at all, Sir, in the *Straits Times* when our State Legislatures meet, although when the other State Legislatures in the Peninsula meet you find news in the *Straits Times* and in the other papers or even in the television about this. But as far as Sarawak and Sabah are concerned, I notice there is usually silence.

Mr Speaker, Sir, may I also now come to the news service of BERNAMA. I wonder what BERNAMA is doing in helping to disseminate news. They have a representative in Sarawak and, I believe, this representative must be feeding the head office of BERNAMA in Kuala Lumpur with news items from Sarawak, but these news items were never utilised if they were sent at all. And if not, why have BERNAMA not performed their duty in making sure that the worthwhile news items are passed on to the various newspapers in the Nation? Mr Speaker, Sir, I hope the Honourable Minister of Information will look into this matter.

Mr Speaker, Sir, another point on which I would like the Government to take up is its policy on whether or not news items on Opposition Members participating in non-partisan functions, like sports, are news which should be put in the television, radio and the national newspapers? I notice, very sadly, Sir, that there has been a black-out on news where Opposition Members take part. I have had an occasion recently to make an official complaint to the Director of Information in Sarawak on this particular subject. I would not like to elaborate on this here, Sir, but I hope this matter can be resolved by the Department and by the Minister concerned.

Mr Speaker, Sir, we are very grateful indeed for the Government's efforts to improve the standard of living of the people, but I would like to point out here, Sir, that there is still a long way to go. Owing to shifting cultivation, outdated methods of agriculture, poor communications, compounded by the vagaries of weather such as the recent drought in the Fourth and Fifth Divisions of Sarawak, some people find difficulty even in maintaining their present subsistence form in the getting three square meals a day! I hope, Sir, that this matter would be taken note of by the Government.

Mr Speaker, Sir, may I now touch on the controversial M.C.E. failures. I am rather sorry and disturbed that this has become a political issue. It should—and I agree with the Honourable Member for Kuala Kedah—never be a political issue as this is a matter which concerns the students of our Nation and this should be a matter which should be looked into objectively and unemotionally, and I also agree, in part, with the Honourable

Member for Johor Tenggara when he said that it should not be an emotional issue and that we should look at the matter rationally.

Mr Speaker, Sir, Bahasa Malaysia should be a unifying factor rather than a dividing factor in our nation. We cannot ignore the problem. Neither should we be like ostriches burying our heads in the sand and say it does not exist. We must face up to it squarely. We cannot afford a new generation of Malaysians growing up with resentments against our Bahasa Malaysia, where they will feel, wrongly or rightly, that they have been failed unfairly in the Bahasa Malaysia Examination and that their whole future is messed up, because they have not been given a proper chance to sit for the Bahasa Malaysia Examination. Anyway, Sir, I would not make this into a controversial issue, but I do hope Sir, and I do make a plea here to all Members concerned—and I am sure the Honourable Minister of Education himself is very concerned about this, including other Ministers—that this matter could be looked into objectively and all the various points of views which have been brought up in this House will be studied and points which would help to solve the problem could be looked into and the options taken if they are good.

Mr Speaker, Sir, there are several possibilities to solve the problem. There is no irrecoverable principle involved here which the Government will have to infringe upon by taking a rational, realistic and sympathetic and indeed a human approach to solve the problem by being magnanimous over the issue. Whatever it is, this problem should be tackled sensibly before it becomes unwieldy and a national embarrassment.

Mr Speaker, Sir, may I now also, before I leave this subject, propose one possible solution to this? Firstly, I might point out that there is a limit to what the human brains could absorb and I gather that the students today have more to learn than during our time thirty years ago when we had less in our curriculum than they have today. The other point, Sir, which I would like to suggest here is possibly for those students who failed in the Bahasa paper, we possibly could give them a chance to sit again for their Bahasa Malaysia examination if this is a desirable step to take.

Mr Speaker, Sir, may I touch on our Malaysian dollar? I would like to congratulate the Minister of Finance on holding our dollar so well, and I cannot but help note that he was even prepared to make a very strong statement to say that the Malaysian dollar will be devalued “over his dead body”! Mr Speaker, Sir, I am sure all the Honourable Members will share with me when I voice a frequent hope and a prayer here that we hope that our Honourable Minister of Finance will live long and remain healthy, for none of us, I am sure, would like to see the devaluation of our Malaysian dollar!

Mr Speaker, Sir, may I now touch briefly on the protection of local industries? There is too much protection of local industries, so much so, that these industries have not made any effort to discharge their moral obligations, firstly, to improve the quality of their products in line with imported goods, reduce prices and provide sufficient supplies to meet local demands. Because of their inefficiency, every time they cry for protection, the Government has to give this protection at the expense of the public. I would like to give an example here. For instance, wire ropes are now manufactured in Peninsular Malaysia. I believe there are two companies that make this. Unfortunately, these two companies are not able to supply the local demands. As a result, the timber industry in Miri suffers from this, because they could not get wire ropes to raft their logs together when the logs are loaded in the open sea, with the consequent result that some logs are lost when they are being loaded. There you see an example, Sir, where one industry is protected at the expense of the export industry. I hope, Sir, that the Government would look into this matter. While we appreciate that local industries should be protected, too much protection, Sir, will infringe and in fact militate against the interests of other industries.

Mr Speaker, Sir, I am pleased to note that His Majesty in his Speech, has said that the Government will make efforts so that the children in the rural areas will have more nutritious diet with adequate protein content. I shall be grateful, Sir, if the Honourable Prime Minister in his reply would be able to give an assurance as to when this policy would be implemented and how it would be implemented.

Mr Speaker, Sir, the Honourable Member for Payang had brought up the question of sensitive issues being touched upon during the last sitting of Council Negeri in Sarawak by some Honourable Members of the State Legislature. I do not know whether some of the matters discussed in the Council Negeri sitting were sensitive issues as, by and large, some of the Honourable Members who spoke there were only speaking or questioning the implementation rather than the issues themselves. When the Constitution (Amendment) Bill, 1971, which barred the discussion of certain issues in this august House, in State Assemblies and by the public, was first being discussed in this Dewan, we had pointed out that it was very difficult to discuss these issues without straying sometimes. An assurance was given at that time that although the issues could not be questioned, the implementation of the issues could be discussed. This assurance was given by the Honourable Minister of Home Affairs himself, who is also the Honourable Deputy Prime Minister. The questioning of unfair implementation was precisely what some of the Honourable Members of the Council Negeri had done, rather than the issues themselves. However, I support what the Honourable Member for Payang had said, that the Government should give wide publicity and specific interpretations as to what constitute sensitive issues and where they cannot be touched upon, and what are not. Otherwise, if this is not made clear, we shall reach a stage in our country where free discussions and dialogues are not possible, not only in this House but in the State Legislatures, the kampungs and the rural areas and in the towns all over the country.

It would not be irrelevant for me to bring up here an example which had been raised up by the Honourable Member for Batu, when he questioned why the percentage of Malays in the Civil Service had gone up disproportionately during the last few years and he had pointed out the danger of identifying activities with races, which conflicts with the national policy of restructuring our Malaysian society. Indeed, in this House, Mr Speaker, Sir, the Honourable Member for Padawan also had warned of the danger of the imbalance among the bumiputras. It should be right that some one should question unfair implementation of any issues; otherwise, there is nothing for the

Honourable Members of this House to discuss in Parliament.

Mr Speaker, Sir, while listening to the Honourable Member for Payang speaking and requesting for the reduction in petrol tax in Sarawak which has recently gone up by ten cents per gallon, I was extremely confused by such a request. This is because when the Honourable Minister of Finance had introduced the increase in the Sarawak petrol tax by ten cents per gallon, he expressly mentioned that the increase in taxation was at the special request of the State Government of Sarawak of which the Honourable Member for Payang is the Chief Minister. Indeed, the Honourable Member for Payang, as the Chief Minister of Sarawak, had confirmed this during the last but one Council Negeri meeting, namely that the State Government had made the request to the Federal Government to increase the petrol tax—I am sorry, Sir, it was not the Honourable Member for Payang. Actually it was the Deputy Chief Minister, the Member for Padawan who said this in Council Negeri. But now we find the Honourable Member, who is also the State Chief Minister, asking for a reduction of the same tax to help those people with outboard engines in the rural and coastal areas in Sarawak.

Mr Speaker, Sir, when this petrol tax increase was introduced at the last sitting of this House, some of my colleagues had spoken against it, giving reasons as the Honourable Member for Payang had made for this reduction plea. Anyway, this problem could quite easily be solved. Since the tax was put up at the request of the State Government has asked it to be reduced, I think it should be reduced altogether. I and my colleagues support the Honourable Member for Payang on this request for the petrol tax reduction. *

I also give my support to his request to waive the tax on diesel engines, in order that we can succeed with the acceleration of our industrial development in Sarawak's rural areas, to enable our young industries to have the capacities and abilities to develop and, last but not least, the Federal Government could also waive the duty on marine diesel engines. I would go one step further, Sir, and request for the abolition of duty on industrial engines and industrial trucks which are not using Government roads and highways.

Mr Speaker, Sir, touching on Government policy, I have only this to comment, to say that our foreign policy has been very successful in the past. I only ask here that since we have already expressed ourselves to be a neutral country, we should in our actions, not only in our words, prove that we are completely neutral, so that our foreign policy credibility cannot be questioned by any other nations.

Finally, Sir, before I conclude, may I draw the attention of the Government to this point: in the coming Mid-Term Review of the Development Plan, we should set our priorities right if we are to achieve our objective of eradicating poverty. There has been and there is still, Mr Speaker, Sir, a tendency to go for prestigious and visual impact schemes. I need not elaborate them here, Sir, except to say that these visual impact schemes will not help the majority of the people in the rural areas, and I hope the Government will bear this in mind.

However, I would like to make a plea here for Sarawak. Sarawak is an agricultural country, Sir, and the only way, in my view, to solve the problems of Sarawak—the problems of development, the problems of work for everybody, the problems of giving everybody three square meals a day—is to focus our attention on the agriculture in the country. In this respect, before I sit down, I would like to make a plea here, Sir, a very, very strong plea, for the Government to establish in the Mid-Term Review an Agricultural College in Sarawak for East Malaysia.

Encik Lim Cho Hock (Batu Gajah): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, I, as a Malaysian born and bred here, feel greatly ashamed and saddened at the unfair manner in which our Government has been carrying out its educational policies as evidenced in the results of the M.C.E./S.P.M. 1972 Examinations. The results are all too revealing. They go to show that the Government has adopted an attitude of an utter disregard for the general feelings and grievances of the people and that the Government feels no qualms whether the future of thousands of students is wrecked or not. Hundreds of thousands of people all over the country are disgusted with the unfair educational system of the Government. Brilliant students have been moved down in

the prime of their lives. Students scoring 5, 6 or 7 distinctions have not been able to get full certificates just because they fail in Bahasa Malaysia. Language must never be used to smack down intelligence and progress.

May I ask whether the Government is making use of school examination to “restructure” society as enunciated in the Second Malaysia Plan. If so, we in the D.A.P. will oppose such a concept which we believe will divide the nation further and will throw the Ministry of National Unity into the dustbin of history.

The Government has made a few attempts to justify its actions in respect of the examinations. But I must say, no one is convinced that the marking system is fair and just. The Ministry of Education has put in all its efforts to defend something that is indefensible. The people in the streets are still talking about the examinations. They now harbour and bear a deep-seated resentment against the Government. The situation in the country is quite tense. A few demonstrations by the failures have already taken place.

The attempts by the Minister of Education to appease and allay the fears of the people are lousy and clumsy, to say the least. On or about 27-3-1973, the Minister announced that the M.C.E. and S.P.M. failures would be considered for readmission into Form V and the priorities for admission are as follows:

1st Priority—Candidates who failed totally in the examinations.

2nd Priority—Candidates who obtained a G.C.E. pass failed the examination, not because of failure in Bahasa Malaysia.

3rd Priority—Candidates who failed the M.C.E./S.P.M. because of failure in Bahasa Malaysia.

These priorities are subject to other conditions, one of which is that the number readmitted would depend on the number of vacancies in schools. New classes will not be opened just to cater for repeating students.

Now, this ministerial announcement has lent weight to the people's suspicion that the Government is deliberately obstructing the progress of the more intelligent students. Under the priorities listed, a candidate who has obtained 5 As or 8 As but failed his examination because of failure in Bahasa

Malaysia will not be readmitted into Form V class. On the other hand, a candidate who failed in all 8 subjects will be readmitted into Form V class. Where is the logic? Where is the sense? One would have thought that better students should be given more opportunities to go for higher studies. But, alas, Malaysia is restructuring its society, so common sense and logic does not apply!

A few days ago, the Minister of Education told this House that he could not give details on what M.C.E. answer papers were sent abroad for correction and what were not and who were responsible for marking because he had not obtained prior permission from the Cambridge Local Examination Syndicate. Such an answer, I submit, is ridiculous. Surely our Parliament is not subordinate to the Syndicate. The information asked for, by any stretch of imagination, cannot be considered as "classified". Furthermore, the Minister had two or three weeks' notice in advance of those questions. Why didn't he contact the Syndicate and ask for permission to reveal the facts? The answer given by the Minister is far from satisfactory and in fact it gives a further dent on the credibility of the Government. Is there anything to hide from Parliament or from the people? The only way to salvage back some degree of its credibility is for the Government to set up a Commission of Inquiry to look into all aspects of the M.C.E. and S.P.M. Examinations. Quite a lot of questions and doubts still loom large in the minds of the people. My advice to the Government is: Do not sweep more powder keg under the carpet.

The people want to know the *real* causes as to why so many Malay students did so badly in the science subjects and why so many non-Malay students failed their Bahasa Malaysia paper. The Minister of Education says he feels "very concerned" with the bad performance of these students in these subjects. What I fail to understand is why doesn't he feel it important enough to set up a Commission of Inquiry to find out the real causes of the high rate of failures.

This House will recall that last year the Minister of Education also expressed "great concern" over the high rate of "school drop-outs". The Minister is always in the habit of feeling concerned but he does not appear to take concrete steps to solve those problems which he professes to be concerned about.

Does he realise that the 1972 M.C.E./S.P.M. Examination have further aggravated the "drop-out" problem. Is he aware that "his concern" has been multiplied year by year by the Government's educational, economic and social policies. If the present situation is not remedied, then by next year the Minister of Education will again make a similar "concerned" statement. Clearly the problems have grown too big for the Alliance Government to handle.

Next, I would like to touch on a problem faced by teachers. At the moment, only two centres have been set up for teachers to take a 3-month course in Bahasa Malaysia. One is in Kota Bharu which is meant for primary teachers, and the other is in Kuala Lumpur which is meant for secondary teachers. The Ministry of Education must be aware of numerous letters written by the teachers to the Press complaining about the inconveniences and hardships faced by them in having to leave their children when attending the course. They have therefore, urged the Government to set up more regional centres in the major towns so that teachers can be trained and at the same time hardships can be avoided. The Government should be more responsive to the call of the teachers who are very keen to master Bahasa Malaysia. In view of the high rate of failures in Bahasa Malaysia in the M.C.E. Examinations the teachers' call for more regional centres has now assumed greater significance. More centres will generate a greater number of trained teachers in Bahasa Malaysia who will impart their knowledge in a more efficient manner to their pupils.

Touching on the various land schemes of the Federal and State Governments, I regret to say that the approach adopted by the authorities in developing these schemes is wrong. It is no more than spoon-feeding the settlers. It is my view the settlers must be made to work from the beginning, i.e. when the land concerned is still under lalang and forest. They must be made to realise that nothing can be obtained for free. But the present procedure of the authorities is that some contractors who are not the eventual settlers are engaged to clear the land and after that another set of contractors are employed to do the drainage and yet another group of contractors are taken in to do the planting. When the land is planted with rubber trees or oil palm trees, some

other contractors are engaged to water and nurture the plants. Only when the plants are about to bear fruits are the eventual settlers taken in to enjoy the fruits of labour of others. This method of land development does not give the settlers a sense of purpose in life. They do not have an incentive to work. The spirit of "gotong royong" is entirely missing in such schemes. It is my view that the prospective settlers must be advised to till the land from the very beginning and when the time comes for harvest they will be proud owners.

Incidentally, I find that still a lot of land has not been developed. To alleviate the problem of unemployment more land schemes should be opened and people of all races should be given an opportunity to participate in them. Land schemes are the best means, under the present circumstances, to help to solve the problem of unemployment and at the same time to give an opportunity for all races to work and live together. Thus a united multi racial society will emerge and will not remain a dream.

Next, Sir, I come to a commercial practice which should be looked into closely. At present, anyone can open a bank account with a deposit of say, \$500. This sum can be withdrawn as soon as a cheque book is issued. Now, there are a lot of confidence-tricksters in the commercial world. After having obtained a cheque book, they go round issuing cheques which are usually post-dated in exchange for money or goods. When the cheques are dishonoured on presentation to the banks for payment, the holders of these dishonoured cheques find great difficulty in tracing the drawers and their addresses.

Now, in order to cut down the rate of fraud, in this respect, I strongly recommend Bank Negara to direct all commercial banks and other financial centres to print the names, the identity card numbers and addresses of the drawers on the cheques.

I further recommend that the Police should not hesitate to prosecute those who habitually issue cheques which bounce like rubber balls.

Finally, Mr Speaker, Sir, another sore point faced by the people is that in relation to motor accident claims for "loss of expectation of life". For umpteen years, the Law Courts have laid down the rule that the estate

of a deceased person killed in a motor accident can claim a maximum sum of \$3,000. Such an amount is completely out of proportion with the present high cost of living. Here the Government must step in and introduce legislation with a view to increase this absurd award to a more realistic amount which I put at \$10,000.

Even under the Workmen's Compensation Ordinance the award for loss of life is \$7,200 if the deceased was earning \$200 or more a month.

Therefore, something must be done about this unsatisfactory state of affairs. That is all.

Tuan Ng Hoe Hun (Larut Selatan): Tuan Yang di Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian atas perbincangan Titah Ucapan Diraja dan saya minta izin untuk berucap dalam bahasa Inggeris.

Pada tahun 1968, di kawasan Taiping, Kerajaan telah menubuhkan satu rancangan rumah for housing development in the Taiping District of Haji Kampung. (*Dengan izin*) This area is a dredged area in the heart of the Taiping town. It can, therefore, be considered a piece of valuable estate property. One of the reasons for establishing the area for housing development was because of the then impending 1969 General Elections. By giving land to the people, it was hoped that the Alliance Government would retain the seat. It did not, Sir.

This programme was indeed a laudable project and the Alliance Government should be complimented on the scheme. But what went amiss was that the land earmarked to be given to the poor invariably found its way into the hands of the rich and to those with housing properties. The present Government may point out to me that what I say here is only hearsay and without proof. If that be so, Sir, how is it that the political agents of the then Minister of Commerce and Industry, people with money and property, were able to get choice pieces of housing plots for themselves and for their families? They flouted all existing rules governing the granting and the distribution of the said Haji Kampung housing scheme. These are the people who made the rules and they are the ones who broke them. The Government is not expected to know everything. It is precisely so that I am bringing this matter to the

attention of the Government to correct the wrong—if I may say, a cancer within its midst. Our Perdana Menteri has always advocated that nothing should be swept under the carpet. Would it, therefore, be wrong on my part to call on the Government to open the carpet and sweep out the fiasco of the Haji Kampung housing project from five years of stagnancy. Tuan Speaker, Sir, if the public does not get any action, bolehkah kita assume Kerajaan kita tidak peduli dan tidak mahu ambil tindakan?

Saya seorang wakil rakyat dari kawasan Larut Selatan selalu mendapat pertanyaan, mengapa wakil rakyat mereka tidak dapat memegang ahli jawatankuasa itu. Sampai sekarang saya pun tidak tahu. Barangkali Jawatankuasa lama itu takut, sebab saya selalu minta keadilan dan mengacau. Tetapi, tidak payahlah, tak dilantik menjadi ahli jawatankuasa pun tidak apa. Allah ada di atas dan dia boleh jaga dengan secukupnya.

Tuan Speaker, kalau kita balik ke tahun 1968 dan 1969 dan mengikut undang-undang tanah dan following the orders of the District Officer, Larut dan Matang banyak orang rakyat sudah bayar premiums untuk mendevelop tempat itu. Saya sudah lama tahu, banyak orang bayar deposit premiums mereka to the District Officer. Receipts were issued and all in all about \$800,000 were collected. It is a pity that 5% of the poor who managed to get a housing plot had to borrow to pay the deposit to the Government. I need not go further as to calculate in detail the interest incurred. Till today, Sir, this interest amounts to thousands. I ask the Government to have pity on the poor and as we prayed earlier to Allah in this House, may Allah now help the poor that the Government cannot do so.

It is not often that a proposal from the Opposition is accepted, but in this case may I plead with the Government to consider my suggestion to restart and implement the project:

- (1) Deregister the existing committee who is managing the project;
- (2) Reappoint a new committee in its place;
- (3) Warn those who have not paid their premiums to pay them now or have their land confiscated;

(4) With whatever money collected so far, start a true survey instead of the humbugging one so far done to demark the roads, the pipes for water and electricity and the housing plots themselves. If the Survey Department is too occupied to do the survey, a licenced surveyor should be engaged to carry out the project.

(5) Make a thorough investigation into the allegation that those landed proprietors and their children have been given land in the Haji Kampung area. If it is confirmed so, then, their land and their premium deposits should be confiscated. Should the Government feel afraid to do this, then I shall volunteer to do this dirty work. I maintain, cleanliness has no fear of the corrupt and good overrides evil.

It is still not too late to implement this housing project even though housing materials have gone up by leaps and bounds.

Therefore, having said these few words, will the Government make a thorough investigation, overhaul the whole administration and restart the project for the benefit of the poor in my constituency of Malays, Chinese and Indians and show the people it means what it says about Masyarakat Adil.

Furthermore, rules have been made by the Government to prosecute housing developers who flout the law. But, in this case, the Government has collected premiums from the people and yet refuse to develop the Haji Kampung housing scheme. Would you, Tuan Speaker, Sir, agree with me that what the Government had done in this case is very wrong and it has flouted its own rules that it has made to protect the people?

In connection with the request, by our Agong to help the National Heroes Welfare Fund, may I be permitted to suggest that all M.P.'s of the Senate and the House of Representatives contribute one month's allowance to this Fund. If this is agreeable, I shall be the first to contribute my share to the Fund.

His Majesty the Yang di Pertuan Agong has spoken of the development, wealth and peace that Malaysians are enjoying. There is one aspect of our life that is still unfair. I refer to the Banishment Ordinance, 1959.

Now, Sir, the Banishment Ordinance is a law that was conceived by the British and unfortunately it has been revised in 1959 and is still with us. At that time the British Empire was powerful. Anyone undesirable to the British could be easily deported to China, India or Indonesia. However, time has changed. The sun has set on the British Empire and this Banishment Ordinance should have disappeared with them, but it is still with us.

At that time, the British were able to banish, let us say, an Indian to India, because he was a national of India or was born in India, but the present Banishment Ordinance, 1959 says that a person can:

- (1) be banished if he is a citizen of that country, i.e. if he is a national of that country;
- (2) be banished to the country of his or her choice.

Now, Tuan Speaker, these are the only two rules under which a person can be banished. Following these rules and equating them to our present day banishees, the law is outdated and it should be amended.

Let me quote an example. Soo Yong, Born in Johore of parents who are holders of a Certificate of Registration, was arrested at the age of 15, an age too tender to do anything wrong. He has since been issued with a Banishment Order but where can we banish him? Which country will accept him? Therefore, the Banishment Ordinance, 1959 is obsolete. Now, there is a "but". He can be deported to a country of his choice. Correct—I agree with that. Soo Yong does not want to go anywhere else. He wishes to be "deported" to Malaysia. So will the Ministry release him? So where does this story end? It will only end if the Banishment Ordinance is amended.

Again our Timbalan Perdana Menteri has said in Parliament that our Government is prepared to banish any banishee to anywhere he or she likes to go. This, I think, is very kind of the Government. I therefore take up this kind gesture of our Government and ask that a banishee, Miss Ang Quee Lan, be deported to Singapore. Miss Ang Quee Lan was born in Singapore and was a citizen of Singapore. Her citizenship was revoked by the Singapore Government. Her parents,

brothers and sisters and grandmother are all in Singapore. They are all Singapore citizens. She is now jailed at Pudu Jail. She has requested to be banished to Singapore. Unfortunately, the Singapore Government has refused to accept her. So what happens? Nothing! Are our citizens required to pay for her upkeep? This is not fair to us. Now, Tuan Speaker, she is but one of the many who are under Banishment Order. Nothing can be done to them. Can the Government look deeply into their human problems and find a solution to this problem?

Tuan Walter Loh Poh Khan (Setapak): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, I am very pleased to hear the Yang di Pertuan Agong's Speech, in particular on the stability of our dollar and the reassurance from the Minister of Finance's Press Statement on 20th April, 1973 in which he stated that our dollar is one of the strongest currencies today and that our dollar will not be devalued.

However, I am concerned about the world's monetary crisis. Finance Ministers and Central Bank Governors of fourteen industrial nations have met many times to seek a solution to the international monetary problems that caused an extensive run on the U.S. dollar and led to a few countries' currencies being devalued or revalued. The giant countries are now divided into four blocks, European block, Britain and some of her Commonwealth countries block, American and a few countries' block and Japan on her own. With these giants each trying to protect their own interest, can we, a small nation, able to withstand such pressure?

Though the U.S. dollar has been devalued by 10%, it does not in any way help our economy because the prices of United States goods will be undoubtedly increased by the same percentage that she has devalued, but our prices of rubber and tin will cost more to the United States. She will without a question of doubt slow down her purchase of our rubber and tin and will release her stockpile to force our price down.

Mr Speaker, Sir, on the other hand, Japan and Germany have revalued their currencies though the Japanese yen is floating. Her yen has been revalued 16.5% and she cannot go on floating her yen. She has to officially revalue her yen which I am sure will be at least 25%.

With these two countries' currencies revaluation we have to pay more for their goods. We are importing a very substantial amount such as machineries cars, etc. from them. Another very important factor which we have to study closely is the European Economic Community, better known as the European Common Market. With the European countries including Britain ganging up together to protect their own interests, what terms and conditions they have agreed upon are not known to other countries. But whatever it may be, we must also have to protect our interest. Even Britain's own dairy farms are affected, for example, their butter is sold at 22p per lb whereas the British Government has committed to sell to Russia at 8p per lb. Do you think they will treat countries outside the E.E.C. better than their own people? Certainly not! Therefore, we have to take protective measures or alternative measures to ensure that our economy is not to be affected by the E.E.C. block. Therefore I urge the Government to plan a course of action which we should take to protect our own interests because if we don't we will have an unfavourable balance of payment which will eventually will affect our dollar.

Mr Speaker, Sir, another factor we have to watch closely is Singapore. Strong rumours from European countries state that she will devalue her dollar. Whether it is true or not, we cannot sit tight and wait till it happens. We have to ensure that our dollar is not in anyway affected by this. Due to the parity and interchangeability of Malaysian dollar to Singapore dollar we will stand to lose because if Singapore devalues her dollar then we have to break the parity and interchangeability with them; for example, if she devalues by 10%, then for every Malaysian dollar Singapore holds, we have to return S\$1.10. Similarly every S\$1.10 we hold we get back M\$1. Therefore we stand to lose more than 10%.

Mr Speaker, Sir, I would now touch on industries. Because of our economic stability and comparatively lower labour cost we are able to attract foreign investors. But I must warn the Government of the present labour unrest particularly in the new labour intensive type of industries. Most of these industries had pulled out of Mexico because of labour unrest and I do not want to see the same problem happening here and if the Government does not check it now it will be too late.

I understand that a team of about 50 American prospective investors are currently making a study visit here and one of the labour intensive industries was selected by them to pay a visit to see for themselves how this industry operates and whether there are any problems. According to my information this industry advised FIDA not to include them in their list of industries to be visited because they will have to spell out exactly as to what has happened to their company, that is to say, labour unrest. This company is one of the world's largest companies. Do you think that after they have heard what has been said, they will invest in Malaysia? This company has tried their best to settle this problem. They met the officials of the Ministry of Labour and had a frank talk with them together with the representatives of the workers! All seemed to have been settled, but now the situation is back to square one. They had long hours of discussions with various officials of the Ministry of Trade and Industry and FIDA, but up till now no action has been taken nor any advice given as to how best to tackle this problem. I hope that the Minister of Trade and Industry will look into the whole situation which the industries are now facing and speedy action to stop these problems and any future problems.

Mr Speaker, Sir, I cannot help but bring out public opinion with regard to the poor results of the M.C.E. The parents are blaming our education system and the Government is blaming the parents. The parents have to look into their children and see what has gone wrong and the Ministry of Education has to reassess the education system to see whether there is something wrong with the system. There is no use pointing the finger at each other. Both have got to co-operate and co-ordinate to find out where it has gone wrong. If the fault is on the education system, then change it. I understand that last year's Bahasa Malaysia papers were set not in line with the syllabus and the non-Malays had to sit for the same paper as the Malays. I suggest that in future two separate papers and in Bahasa Malaysia, one, the original compulsory paper and the other additional Bahasa Malaysia just like Mathematics. Similarly, the Ministry of Education must look into the Science papers.

The question now, Mr Speaker, Sir, is what will be the future of those who failed the

M.C.E. I suggest that the Government allow those who have done well to enter Form VI provided that they sit and pass the Bahasa Malaysia this year. For those who cannot enter Form VI allow them to sit for the Bahasa Malaysia. If they pass, they should be considered as having passed the whole M.C.E. Examination.

Tuan Soh Ah Teck (Batu Pahat): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, much as I would like to voice my support for my friend, the Honourable Member for Tumpat in his Motion to move a vote of thanks to His Majesty for His Gracious Speech from the throne at the opening of this present session, I do feel, Sir, that certain clarifications should be made, especially by us back-benchers of the M.C.A., a component part of the Alliance Government machinery.

Sir, I have every respect for the Honourable Member for Tumpat and definitely I do not have in the least any doubt as to his sincerity in the ultimate unification of our multi-racial society into one united Malaysian nation.

Sir, I wish to associate myself with my colleague, the Honourable Member for Sitiawan whose speech was delivered in this House last Friday at length. Sir, the loyalty of the majority of the Malaysians of Chinese descent in our country who have sworn allegiance to King and country, should not be a "bone of contention" and question. Admittedly, Sir, there is a very small minority, and by this Sir, I do mean a minority comprising of all races, who are both chauvinistic and racialistic in word and deed, and whose ultimate aim is to cause chaos, disruption and disunity among ourselves. This group, Sir, should be weeded out and relentlessly persecuted, irrespective of how high or respectable any particular individual person's position may be. Action should be swift and firm before more damage is done to our national image.

Sir, the recent results of the S.P.M./M.C.E. Examinations have caused undue alarm and created mistrust throughout the length and breadth of Malaysia. With instigations from irresponsible elements it is like "adding fuel to fire", and if not curbed would soon be uncontrollable. We in the M.C.A. cannot but feel great concern over this matter. While it may be true that the Cambridge Examination Syndicate plays an important role in this

respect, yet I do feel, Sir, probably that the assessment basis for passing has been too stiff both for Bahasa Malaysia and Science subjects, resulting in this abnormal state of affairs. Sir, in this respect, I beg to submit that it is for us, the employer, to set a standard for them in their assessment of passing and not for a foreign body to whom we are paying for its services to dictate or impose such a condition on us.

Touching on foreign policy, Sir, it is gratifying to note that we have embarked on an enlightened and far-sighted policy since the Yang Amat Berhormat Tun, our Prime Minister, took over the leadership of this Government. We have established friendly ties and diplomatic relations with many countries whose ideologies have been completely different from ours, that is, from the extreme right to the extreme left. Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri has in answer to questions put in this House some days ago said that steps towards diplomatic relations with China and North Korea, some of the few remaining members of the United Nations with whom we do not have any relations, have been progressing towards a fruitful goal. This announcement, Sir, deserves praise and whole-hearted support from every right thinking citizen of this country.

Sir, today we are striving hard to uplift the standard of living of our people and to achieve this end, we must succeed in the implementation of our Second Malaysia Plan. We have all along looked to our western friends for understanding and support; we have not begged for charity from any quarter in the past, nor I believe are we going to do so at present or in the future. We only want understanding and sympathy. We only want a fair price for our primary produce especially tin, rubber, palm oil and timber. But one of our so-called friends, the United States of America, suddenly decides to reduce and release their stockpile of strategic commodities at a time when the prices of our primary produce like tin and rubber showed signs of improvement after a long period of gloom. As statistics have shown, had it not been for the vast purchases of our rubber by the People's Republic of China and other Eastern Bloc countries, our economy would have been worse off. I don't think, Sir, this is the gesture of a friend in need. I would term this as Economic Sabotage.

Sir, the wisdom shown by Yang Amat Berhormat Tun Timbalan Perdana Menteri in his address to the Royal Society of St. George at their dinner at Hilton Hotel on Saturday night as reported in the *Straits Times* that more Malaysian youths should be encouraged to go overseas for specialised studies so that we may have the benefit of their services on their return home deserves praise and applause. The Government, especially the Education Ministry, should be more liberal in granting permission for our youths to leave this country for further studies abroad, as at present we are not in a position to cater for all who wants to have higher studies or specialised trades.

Lastly, Sir, I beg to bring once again to the notice of this House, that in my speech made at our last Budget session when I urgently appealed to Government to lift the ban on the importation of chicken manure from Singapore for the mutual benefit of both the vegetable dealers in Singapore and farmers in Johore, it is sad to note, Sir, that inspite of the efforts taken by the Treasury officials and Customs Department through the good offices of our Honourable Finance Minister, the ban was lifted only for a few days and re-clamped again. From enquiries made, Sir, this time it is the Ministry of Agriculture which motivated this action. I understand, Sir, it is the Jabatan Haiwan, that is the Veterinary Department, which has put its foot down. I implore all authorities concerned to re-examine and reconsider this issue sympathetically and not let the public think that Government's decisions are inconsistent—one day we decide, the next day we change it. With sincerity, Sir, and respect, I beg to support the Motion before us.

Tuan Edwin anak Tangkun (Batang Lupar): (*Dengan izin*) Tuan Yang di Pertua, I wish to take this opportunity to be identified with the many previous speakers in this House who have given thanks to His Majesty for his Royal Address at the opening of the Third Session of Parliament.

I hope that my observations will help to solve some of the problems that are facing our people in Malaysia.

I note with some satisfaction that the Opposition has been given the chance to set up a Secretariat. I also hope that this will

enable the Government and the Opposition to have a closer dialogue in matters of great importance and of great national interest, in order that such problems can be resolved without much noises for the benefit of our people in this country.

Sir, in a multi-racial society like we have in Malaysia there are bound to be many, many problems. It is more difficult for people to solve these problems when our people are mainly not educated and still always practise an old system in their everyday life. However, no matter whether we are in the Government or in the Opposition, our common aim is to obtain the greatest benefits for the greatest number of our people and we must take greater care to ensure that help is given to the less fortunate among us. Malaysians should, therefore, consider themselves very lucky that we have chosen the path of Parliamentary democracy where the differences between people and between groups can be tolerated in a spirit of give and take and where matters can be settled peacefully and discussed nicely. We must, therefore, be very careful that this should not be taken from us because if that is so, then the people will be denied any voices in the running of this country and the changing of the Government once in five years.

Sir, this is the tenth year since this Nation was formed back in 1963. During those ten years we have faced many difficulties and yet we still surfaced. For some of us these difficulties still continue in a different form. It is therefore very regrettable that we in Sarawak for the past three years, especially this year, had spent a lot of our money unnecessarily on unnecessary projects while the people continue to suffer the very high cost of living and the very high prices for the essential commodities. The hardest hit are those living in the rural areas.

We had learnt a bitter lesson with the sudden drop in the price of rubber last year. It has now greatly improved. At the same time the price of copra had also gone down greatly and this has not improved. I hope that the Ministry of Agriculture will look into this problem.

We also feel glad that great importance has been placed on the planting of pepper. This is reflected in the large amount of Federal grants given to pepper planters in the form of pepper subsidies in Sarawak. There

Ucapan Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong yang telah dibentangkan dalam Dewan ini.

Tuan Yang di Pertua, masaalah-masaalah yang ingin saya sentuh ini ialah satu daripadanya masaalah Persatuan Peladang yang ada di negara kita ini, patutlah sangat diambil berat oleh Kerajaan memandangkan soal petani dan peladang itu yang telah banyak memainkan peranan penting di dalam perkembangan ekonomi negara kita ini.

Langkah-langkah yang konkrit bagi membela nasib kaum petani dan peladang itu, saya sangat-sangat tertarik hati atas Titah Ucapan Duli Seri Paduka Baginda di mana Baginda telah menyentuh soal-soal untuk mengadakan sebuah Lembaga Persatuan Peladang.

Tuan Yang di Pertua, selaras dengan Dasar Ekonomi Baru yang ada sekarang ini Lembaga ini hendaknya biarlah dapat berjalan secara menyeluruh supaya golongan petani-petani sendiri akan dapat mengalihkan pandangan mereka ke arah pertanian yang lebih baik dan lebih moden lagi.

Kita tidak mahu lagi seperti yang pernah berlaku kepada Persatuan-persatuan Peladang apabila timbul soal pemberian baja dan benih yang disampaikan oleh Jabatan-jabatan Pertanian Negeri masing-masing mahupun di daerah-daerah, kepada Persatuan Peladang, sungutan-sungutan dan rungutan telah banyak berlaku didapati.

Ada kalanya benih yang diberi ataupun yang disampaikan terlalu lambat dan ada pula baja yang sampai terlalu awal, hingga menyebabkan petani-petani itu sendiri tidak tahu apa yang mereka hendak lakukan. Kadang-kadang terdapat apa yang dirancangan oleh Jabatan Pertanian Negeri ataupun Daerah tidak langsung sesuai dengan kehendak-kehendak petani dan dengan itu menimbulkan berbagai-bagai kesulitan sehingga menyebabkan ada antara petani-petani merasakan bosan lalu keluar daripada Persatuan Peladang. Bukan sahaja keluar tetapi mereka ini tidak mahu langsung memberikan sokongan-sokongan terhadap usaha lain bagi memajukan petani-petani. Dengan adanya hilang kepercayaan semumpama ini usaha-usaha Kerajaan hendak meninggikan taraf hidup petani-petani ataupun peladang-peladang dengan sendirinya menempuhkan kegagalan nanti. Demikian

juga pegawai-pegawai yang bertanggung-jawab bagi membela petani-petani ini biarlah sepenuhnya ada mempunyai jiwa bagi pihak petani-petani dan peladang. Adalah diharapkan supaya di masa-masa yang akan datang supaya perkara pemberian bantuan kepada petani-petani ini diambil perhatian berat dan diadakan penyiasatan-penyiasatan yang lebih awal serta rundingan-rundingan dengan Persatuan-persatuan Peladang dan ahli-ahli peladang terlebih dahulu. Janganlah disebabkan kecuaiannya pegawai-pegawai pertanian menyebabkan rakyat terkorban dan rancangan-rancangan yang dirancang begitu baik menempuh kegagalan pula.

Di samping itu, lain-lain Jabatan-jabatan yang ada hubungan dengan rancangan petani-petani ataupun pertanian ini patutlah juga diambil bagi menyelaraskan kerja-kerja membaiki ekonomi petani-petani. Di dalam pada itu soal keluaran hasil pula petani-petani untuk pasaran masih menjadi masaalah yang besar, walaupun terdapat lain-lain Lembaga yang dapat menguruskan soal hasil petani-petani itu daripada hasil pertaniannya, masaalah-masaalah ini masih belum dapat diselesaikan dengan begitu memuaskan hati petani-petani. Ini juga perlu dijadikan perkara utama oleh Lembaga Persatuan Peladang yang dibentuk masa akan datang.

Tuan Yang di Pertua, perkara perumahan pula sekarang terdapat banyak berbagai-bagai badan menjalankan usaha mendirikan perumahan, termasuklah usaha daripada Perbadanan Kemajuan Negeri, akan tetapi masaalah perumahan ini masih menjadi satu persoalan yang besar bagi rakyat.

Saya ingin menyentuh soal perumahan ini iaitu bagi pihak guru-guru khasnya di luar bandar. Perkara ini ada hubungannya dengan pelajaran anak-anak juga. Bangunan-bangunan rumah guru di negara kita ini tersangatlah kurang. Terdapat guru-guru yang ada kadangkalanya mengajar daripada sekolah dengan tempat tinggal yang ada sekarang ini lebih kurang 30 ataupun 40 batu jauhnya dari tempat ia tinggal ataupun mengajar itu. Ada pula setengah-setengahnya terpaksa tinggal lebih jauh daripada itu. Jika ini dibiarkan tanpa diambil perhatian, hubungan antara guru dengan murid-murid di masyarakat tempatan di mana ianya bertugas tidak akan didapati.

Kementerian Pelajaran haruslah berusaha memandang perkara ini satu perkara yang mustahak. Apabila sudah berjauh-jauhan tempat tinggal antara sekolah dengan guru-guru, saya kira akan jauhlah hubungan antara guru itu dengan murid-murid. Apabila ini terdapat guru-guru tidak akan dapat membuat aktiviti-aktiviti lain yang boleh membantu murid-murid di dalam lapangan-lapangan pelajaran. Kita khuatir kemungkinan besar soalan-soalan keciciran murid-murid disebabkan oleh kekurangan perdampingan mereka dengan guru-guru. Saya kira peranan guru bukan setakat mesti ada di sekolah pada waktu tertentu dan di dalam bilik darjah sahaja pada waktu yang tertentu apabila selesai sahaja tugas sebagai guru mengikut jadual di sekolah-sekolah, maka hubungan mereka dengan murid-murid terputus sama sekali. Kementerian Pelajaran hendaklah mencari jalan agar bagaimana soal ini dapat diatasi.

Saya juga berpendapat soal tapak perumahan barangkali menjadi satu masalah besar akan tetapi patutlah kita ikhtiarkan dalam masaalah ini supaya dapat tapak bangunan perumahan boleh diatasi di samping syarat-syarat perlu ditetapkan bagi guru-guru itu sendiri. Terlalu banyak sungutan-sungutan rakyat ataupun ibubapa dalam masaalah ini.

Di samping itu saya suka juga menyentuh berhubung dengan perkara pelajaran. Kita tahu sekarang negara kita sedang melaksanakan dasar ekonomi baru dalam lapangan perusahaan dan perniagaan. Di sini saya rasa kita juga mengucapkan setinggi-tinggi tahniah dan terima kasih atas dasar pelajaran yang telah dijalankan oleh Kementerian Pelajaran kita dengan tegasnya. Walau macammianapun, disebabkan pelajar-pelajar atau rakyat seluruhnya pada masa akan datang ini hendak menerima dan melaksanakan Dasar Ekonomi Baru dalam lapangan perniagaan dan perusahaan.

Saya fikir perlulah bagi pihak Kementerian Pelajaran supaya memberikan satu galakan iaitu di samping murid-murid daripada sekolah rendah ada mempunyai sedikit sebanyak mempelajari asas-asas perniagaan dan perdagangan dan seterusnya kepada sekolah menengah, tetapi di samping itu, saya mengharapkan supaya Kementerian Pelajaran menggalakkan mengadakan syarikat-syarikat kerjasama murid iaitu daripada

sekolah-sekolah rendah lagi dan seterusnya kepada sekolah-sekolah menengah. Maka dengan adanya galakan syarikat kerjasama murid, maka murid-murid ini selain daripada beliau ini menerima pelajaran-pelajaran asas kemudian dia boleh membuatkan secara latihan praktikal ataupun latihan menjalankan tugas perniagaan dengan secara kecil-kecil dari sekolah-sekolah rendah dan seterusnya sekolah menengah. Maka dengan itu baharulah saya percaya murid-murid ini bilamana dia telah keluar daripada sekolah dan kalau dia lulus S.P.M. dia tidak tertumpu sahaja iaitu dalam satu mata pencarian iaitu bekerja makan gaji, tetapi beliau ini ada mempunyai asas berniaga daripada bawah ke menengah, maka dia boleh masuk dalam lapangan perniagaan, perusahaan dan perindustrian pada masa akan datang.

Tuan Yang di Pertua, suka juga saya menambah sedikit lagi dalam masaalah pelajaran ini. Kita tahu iaitu Kementerian Pelajaran ada mempunyai dasar pelajaran tertentu iaitu menggunakan Bahasa Malaysia sebagai Bahasa Rasmi dan juga di samping itu bahasa Inggeris.

Saya suka juga mengesyorkan dan mengharapkan kepada Kementerian Pelajaran supaya menggalakkan iaitu Bahasa Perniagaan, terutama sekali bagi pihak Kementerian patutlah menggalakkan kepada pelajar-pelajar daripada sekolah-rendah—Darjah III, IV, V dan seterusnya sampai ke sekolah menengah supaya dapat memberi galakan mata pelajaran tambahan iaitu terutama sekali saya tujukan mata-pelajaran Bahasa Mandarin dan Bahasa Tamil daripada seluruh sekolah kebangsaan dan jenis kebangsaan. Dengan ini bukanlah tujuan saya bercakap menambah dua mata-pelajaran bahasa ini hendak menentang ataupun tidak bersetuju atas dasar pelajaran yang telah berjalan dengan baik ini, tetapi disebabkan memandang, kita terpaksa memandang jauh dalam masaalah perniagaan ini adalah banyak bahasa yang perlu digunakan.

Maka dengan ini jika sekiranya bagi pihak Kementerian dapat menggalakkan pelajaran bahasa tambahan samada dibuat tambahan Bahasa Mandarin di sekolah-sekolah rendah dan menengah pada hari Sabtu dan hari Ahad dan juga aktiviti-aktiviti sebelah petang, maka dengan ini bagi pihak tiap-tiap seorang murid bilamana dia keluar nanti dia

telah ada mempunyai 4 bahasa. Bilamana dia telah mempunyai pengalaman dan pelajaran 4 bahasa maka bolehlah beliau ini menjalankan mata-pencarian iaitu bekerja di mana-mana firma dan swasta di masa akan datang.

Tuan Yang di Pertua, selain daripada itu saya ingin mengalih pandangan saya kepada soalan-soalan PERNAS dan L.P.N. PERNAS hendaklah mengadakan pejabatnya hingga ke daerah-daerah, dan bukan sahaja di pekan-pekan kecil di Malaysia ini sekarang. Sudah sampai masanya PERNAS berbuat demikian memandangkan sambutan rakyat dan keyakinan rakyat terhadap PERNAS bagi sebuah badan membantu peniaga bumiputra yang telah ada. Kita tidak mahu rakyat menganggap bahawa PERNAS bergerak di bandar-bandar besar sahaja dan kemampuan PERNAS hanya membantu kaum-kaum bumiputra di bandar-bandar besar sahaja. Ejen-ejen PERNAS . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Masa sudah cukup!

Tuan Chan Siang Sun (Bentong): Tuan Yang di Pertua, saya bangun menyokong penuh Usul yang dibuat oleh rakan saya Yang Berhormat dari kawasan Tumpat.

Terlebih dahulu saya suka mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Kerajaan kita iaitu Kerajaan Perikatan oleh kerana dalam Titah Ucapan ini kita dapat tahu ada menyentuh beberapa lapangan berkenaan dengan ekonomi, sosial, kebudayaan dan sebagainya dan di sini boleh dikatakan Titah Ucapan ini ialah satu Ucapan yang mana kita dapat satu preview atau review apa yang Kerajaan Perikatan telah mencapai atau akan dicapai dalam masa kita memerintah dan dalam masa pelaksanaan Rancangan Malaysia Yang Kedua ini.

Terlebih dahulu saya suka berucap sedikit berkenaan dengan seluruh debates di dalam Dewan ini iaitu banyak Ahli-ahli Yang Berhormat kita bercakap berkenaan dengan Peperiksaan M.C.E. mengikut sentimen sahaja. Jadi, pada keseluruhannya Titah Ucapan ini berkenaan dengan dasar ekonomi, ekonomi yang sudah dibuat, kemajuan di dalam negara dan lain-lainnya sudah dilupak.

Masalah berkenaan dengan Peperiksaan M.C.E. ini, saya sukalah berucap sedikit kemudian kelak dan terlebih dahulu saya suka menyentuh berkenaan dengan ekonomi di negara kita ini.

Kalau kita melihat dalam Titah Ucapan ini, kita dapat tahu berapa kuat atau berapa baik kadar ekonomi kita sudah dapat dijayakan, oleh kerana dalam sebuah negeri yang sedang membangun seperti Malaysia kita ini dan oleh kerana kita ada pemimpin-pemimpin yang cukup jaga negara kita. Yang pertama kita ada di sini saya sukalah mengucapkan tahniah dan kepujian kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita kerana beliau telah berusaha memimpin negara kita, khususnya dalam bidang pembangunan negara. Di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dapatlah kita melaksanakan Dasar Ekonomi Baru untuk seluruh rakyat di dalam negara sekarang ini.

Yang kedua, kita dapatlah menstabilkan ekonomi kita kerana pimpinan Yang Berhormat Menteri Kewangan dan baharu-baharu ini dalam seminar di Zurich yang mana beliau telah berusaha menarik banyak pemodal-pemodal dari negeri Barat dan lepas itu beliau pun telah melawat Amerika Syarikat yang mana banyak pemodal-pemodal yang akan datang ke negara kita ini untuk menanam modal dan memajukan perusahaan di negara kita ini. Dan baharu-baharu ini kita dengar pengumuman Yang Berhormat Menteri Kewangan iaitu matawang atau kekuatan wang Malaysia kita tidak akan diturunkan harganya dan katanya: *The Malaysian dollar can only be devalued over my dead body.* Kalau dengan pengumuman ini Ahli-ahli Pembangkang tidak puas hati, saya tidak tahu apa perkataan yang boleh memuaskan hati mereka itu. Pada keseluruhannya, Tuan Yang di Pertua, keadaan ekonomi kita adalah kukuh. Negara kita maju, makmur dan aman dan saya harap mudah-mudahan kita bersama-sama berusaha dan kita boleh dapat menuju ke arah kemajuan yang lebih pesat untuk negara kita.

Di sini saya suka membuat sedikit pandangan dari saya sendiri iaitu berkenaan dengan dasar luar negeri. Kita patutlah memberi kepujian dan mengucapkan berbilang tahniah kepada Kementerian Luar Negeri

yang mana pegawai-pegawai kita sudah berusaha kuat dalam masa setahun dua ini sudah dapat banyak sahabat-sahabat dari negeri-negeri lain. Dan saya berharap juga kita janganlah lupakan iaitu banyak negeri-negeri lain seperti Afrika dan Latin Amerika yang mana kita boleh dapat banyak sahabat-sahabat kita barangkali masa akan datang boleh menolong kita dalam lapangan ekonomi, sosial dan sebagainya, dan juga barangkali kita boleh dapat banyak sahabat dalam Majlis Bangsa-bangsa Bersatu juga kalau kita ada perhubungan yang baik dengan mereka itu.

Berkenaan dengan Peperiksaan M.C.E. dan S.P.M. yang sudah menjadi heboh dan bising di dalam Dewan ini selama tiga empat hari yang lalu, saya mengakui dan saya menyokong apa yang disyorkan oleh rakan-rakan saya dari Parti M.C.A., tetapi walaupun bagaimanapun berkenaan dengan Peperiksaan M.C.E. dan S.P.M. ini tentulah kita tidak boleh katakan membuat satu sentimen yang tinggi atau kita mahu menuduh siapa betul dan siapa salah. Saya fikir masaalah itu sudah dijelaskan. Kita bersimpati kepada murid-murid yang gagal dalam Peperiksaan M.C.E. dan sambil itu juga kita bersedih juga yang banyak sahabat-sahabat kita murid-murid Melayu yang gagal juga dalam Peperiksaan S.P.M. dalam ilmu hisab dan sains. Kalau saya katakan dua kesalahan tidak boleh buat satu kebetulan—two wrongs cannot make one right. Jadi inilah satu usaha kita semua mesti mencari jalan yang bagaimanakah kita boleh mengatasi masaalah ini. Ada pihak-pihak mengatakan barangkali pegawai-pegawai tidak menjalankan tugas yang penuh, ada pihak mengatakan juga barangkali murid-murid tidak ada minat hendak belajar, ada pihak mengatakan juga barangkali guru-guru dan alat kelengkapan tidak cukup. Kita mesti mengambil langkah untuk mengatasi perkara ini.

Kita berharap selepas berbincang atas soal ini janganlah diheboh-hebohkan lagi atau menjadikan soal ini menjadi satu soal yang besar, jadi political issue yang besar, oleh kerana kalau dibesar-besarkan, barangkali ini akan menghancurkan perpaduan rakyat di negara ini.

Saya harap, mudah-mudahan Kementerian Pelajaran, khasnya Menteri Pelajaran kita boleh mengambil perhatian yang berat terhadap perkara ini dan dalam buku kecil

ini, beliau sudah menjelaskan perkara ini. Beliau mengatakan, "Saya suka memberi jaminan kepada semua yang berkenaan bahawa segala langkah-langkah yang sesuai akan diambil untuk mengadakan kelengkapan-kelengkapan yang perlu bagi pelajaran Bahasa Malaysia. Di samping itu, saya menegaskan kepada semua penuntut-penuntut untuk berusaha dan belajar bersungguh-sungguh agar mahir menggunakan Bahasa Malaysia, Bahasa Kebangsaan kita yang juga menjadi satu mata pelajaran wajib dalam semua peperiksaan kita.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Masa sudah cukup!

Tuan Hor Cheok Foon (Damansara): Tuan Yang di Pertua, saya bangun mengambil bahagian di dalam perbahasan Titah Ucapan Diraja dan saya suka meminta izin berucap di dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Tuan Yang di Pertua, when I stand up to speak, in order to take part in this debate on the Gracious Address by His Majesty, I feel perturbed and disheartened.

Firstly, Sir, I have discovered that the Government, through His Majesty's Speech, has hidden many aspects of the grave problems facing the nation. However unpleasant they can be, if we were to look at them from the viewpoint of the long term interest of the nation, the Government has no reason to evade them but to face them boldly and squarely.

Among all the problems, the gravest one would be the annual high rate of failures in the M.C.E. and the S.P.M. school leaving examination which ruin the future of our pupils by tens of thousands. This burning issue of today has been properly high-lighted by our Member for Bandar Melaka and the Leader of the Opposition in his speech made earlier in this House.

Sir, secondly, I would like to draw your attention to the speech made by the Member for Tumpat when he was moving a Motion to thank His Majesty for the Royal Address on behalf of the Alliance Members of Parliament in this House. In his speech, he has remarked on the loyalty of the Malaysians of Chinese origin in this country. This is a very perturbing, disheartening and disparaging remark and call for rebuke and

denunciation. This speech made by the Member for Tumpat, if without other or further clarification, should be taken to the conclusion that it represents the viewpoint and the observation of the majority of the Alliance Members in this House.

In the speech by the Member for Tumpat, we come to understand of the fact that after 16 years of independence; in the mind of Members from the Alliance Party, the loyalty of Malaysians of Chinese origin is still in question. After 16 years of hard work and sacrifice made to the country the loyalty of Malaysians of Chinese origin has not been acceptable to the Alliance Party people.

I must stress here that loyalty to the country has nothing to do with "loyalty" and acceptance of the Alliance Party policies and it is erroneous to conclude that rejection of the Alliance policies is tantamount to disloyalty to the country. This is the sort of thinking that ought to be condemned by all the Malaysians, the reactionary and the malicious content in this line of thought have hindered the goodwill, mutual trust and unity of our people. It is perhaps with the presence of this line of thought in the cross section of the Alliance Government policies and their implementation that the Government has failed to achieve unity and solidarity under their leadership.

A closer scrutinisation of the speech by the Member for Tumpat also reveals that the dilly-dallying attitude of the Alliance Government in recognising the People's Republic of China is hinged on the question of loyalty of the Malaysians of Chinese origin. The underlined meaning of the speech by the Member for Tumpat seems to spell out the untold reason why Malaysia has delayed all these years to recognise China. This would also probably explain why everytime we ask the Y.A.B. Prime Minister on the question of recognition of the People's Republic of China, he would always reply with "It is a matter of time". Is it possible that by what the Y.A.B. Prime Minister refers to as a matter of time, he means the time for Malaysians of Chinese origin to prove their loyalty?

I would like to take this opportunity to point out solemnly in this House that loyalty of the Malaysian citizens of Chinese origin in this country is absolute and that is unquestionable. Their loyalty and love to the country and to the rulers of this land are equal, if not more, compared to Malaysians of other origins.

It is a known fact that since the D.A.P. was founded in 1966, we have seriously pointed out that Malaysians should immediately recognise China basing on the principle of normalisation of international relationships, respecting the sovereignty of the Chinese people, to rebuild the friendship between the Malaysian and the Chinese peoples and to contribute to the cultural and economic co-operation of the two countries. However, this correct policy on foreign affairs which is also the sincere wish and aspiration of the general public has not been adopted by the Alliance Government. This matter has been delayed and postponed for all these years, and it has not only caused damages to the interest of the economic co-operation of the two countries, but it also contradicts the concept and the act of neutrality in the South East Asian region, which Malaysia professes to have initiated.

Tuan Yang di Pertua, the Yang di-Pertuan Agong in his Gracious Speech has expressed grave concern over the spiralling increase in the prices of major commodities. Prices of major commodities have increased by leaps and bounds in the recent months. The price increases in the consumer goods have nullified the insignificant increases of earning capacity of the ordinary Malaysians. This makes it impossible for ordinary Malaysians to qualify for the enjoyment of a better standard of living but what is true, perhaps, in this case, is probably a higher cost of living.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Masa sudah cukup. Dewan ini ditangguhkan hingga pukul 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.30 malam.